

Черевичок-невеличок,
Ніженька — маленька,
Ходи, ходи погуляти,
Моя милесенька.

Черевичок-невеличок
Із самого козла,
Ходи, мила, погуляти,
Лиш би-с ся не сховзла.

179. ОЙ БУВАЙ, БУВАЙ

Помірно

Ой бу-вай, бу-вай, ой бу-вай, бу-вай,
мо-я ми-ла, здо-ро-ва,
ви-па-ла ме-ні, ви-ла-ла ме-ні
на чу-жи-ну до-ро-га.

Ой бувай, бувай, (2)
Моя мила, здорова,
Випала мені (2)
На чужину дорога.

Тобі дорога, (2)
Мені гостинець битий,

Перестаньмося, (2)
Мое серце, любити.

Бувай здорова, чорноголова,
Бо я вже йду спати,
Де коло воріт явір зелений,
Там я тя буду ждати.

Ой чи то явір, чи то не явір,
Чи зелена ива,
Ой межі всіма дівчатоньками
Лише ти одна мила.

Не тота мила, не тота люба,
Що гарненько ся вбрала,
А тота мила, а тота люба,
Що до серця припала.

180. ОЙ ГОРО Ж МОЯ, ГОРО, СПУСТИСЯ НИЗЕНЬКО

Помірно

Ой ,го-ро ж мо-ля, го-ро,
спус-ти-ся ни-зень-ко,
щоб до ме-ї бі-ля ви-ник
хо-ди-ти бли-зень-ко.

Ой горо ж моя, горо, спустися низенько,
Щоб до меї білявини ходити близенько.

Ой Марко ж моя, Марко, купив би-м ти дещо,
Дрібних грошей я не маю, міняти нема що.

Ой Марко ж моя, Марко, серце ми ся замкло,
На вічний ключ, на колодку за рибков солодков.

181. ОЙ ЗАЙМУ Я ВОЛИ ПАСТИ

Досить широко

Ой зай_ му я во_ ли пас_ ти

аж на по_ ло_ ни_ ну, на зе_ ле_ ній

по_ ло_ ни_ ні там знай_ ду дів_ чи_ ну.

Ой займу я воли пасти аж на полонину,
На зеленій полонині там знайду дівчину.

Воли мої половії, воли ж мої, воли,
Чи принесе дівчинонька в полонину соли.

На Магурі воли пасу, на Магурі пою,
Прийди, прийди, гарна любко, бо ся дуже бою.

Ой на горі на високій пасуться індики,
Нічо мені не в голові, лиш тоті музики.

Ой заграю на сопілку, заграю на гайдю,
Як не прийдеш, гарна рибко, то си другу знайду.

Бо я, хлопець молоденький, всі дороги знаю,
До котрого села прийду, там дівчину маю.

А я займу воли пасти аж на полонину,
Навіть там, на полонині, я знайду дівчину.

182. ОЙ ІШОВ Я ШТИРИ МИЛІ ЛІСОМ

Помірно

Ой і_ шов я шти_ри ми_лі лі_ сом,

во_ на ме_ не кли_ ка_ ла:

Ой вер_ ни_ ся, мій ми_лий кришта_ лю,

чим же я тя вгні_ ви_ ла?

1)
_ ка_

Ой ішов я штири милі лісом,
Вона мене кликала:
— Ой вернися, мій милий кришталю,
Чим же я тя вгнівила?

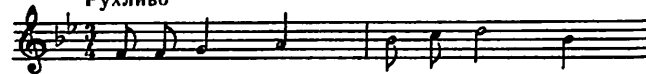
— Вгнівила-с м'я, молода дівчино,
Дуже тяжко вгнівила,
Як я був'єм під твоім віконцем,
То ти мала іншого.

— Ой не мала, мій милий соколе,
Ой не мала, не мала,
Він просив м'я розмарину квітку,
Я му вікном подала.

— Ой не треба, молода дівчино,
Цвіт калину ламати,
Ой не треба, молода дівчино,
По двох нараз кохати.

183. ОЙ НЕ ВИДНО ТОЇ ХАТИ

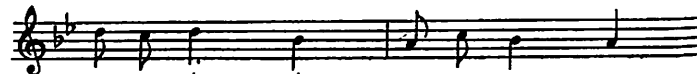
Рухливо

Ой не вид_но то_ї ха_ти,

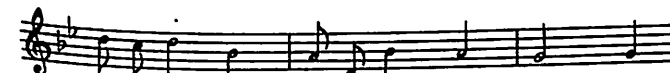
тіль_ки вид_но гру_шу там, де тяг_не

що_не_ді_лі те_пер мо_ю

ду_ шу, там, де тяг_ не

що_ не_ ді_ лі те_ пер мо_ ю ду_ шу.

Ой не видно тої хати,
Тільки видно грушу
Там, де тягне щонеділі
Тепер мою душу.

Двічі

Ой стою я, любко, стою
Під твоїов стіною,
Серце ми ся розпадає,
Що я не з тобою.

Двічі

А у меї миленької
Солоденькі губки,
Намастила мати медом,
Щоб були мацюпки.

Двічі

Намастила мати медом
Та й забула втерти,
Щоби були солоденькі
До самої смерти.

Двічі

Ой ішов я коло саду,
Чи не впаде грушка,
Ой чи вийде, чи не вийде
Моя щебетушка.

Двічі

184. ОЙ ПІДУ Я В ПОЛОНИНУ

Широко

Ой піду я в по-ло-ни-ну,
на ста-ру-ю ста-ю, та як лі-то
лі-ту-ва-ти — так со-бі ду-
-ма-ю, так со-бі ду-ма-ю.

Ой піду я в полонину,
На старую стаю,
Та як літо літувати —
Так собі думаю. (2)

Та як літо літувати,
Білі вівці пасти,
Журо ж моя великая,
Без любки пропасти. (2)

Кучерявий баранець,
Кучеряві роги,
Пішов би я до дівчини, —
Не знаю дороги. (2)

185. ОЙ ПО ПОЛЮ-ОБОЛОНЮ

Помірно

Ой по по-лю-о-бо-ло-ню
жов-та ко-ма-ни-ця, чи че-ка-є
ме-не в гос-ті мо-я ку-ма-ни-ця?

Ой по полю-оболоню
Жовта команиця,
Чи чекає мене в гості
Моя куманиця?

Прийшов же я до куми,
Кума моркву поле,
Ото добре кума робить,
Що не пішла в поле.

— Що будете, куме, їсти:
Чи сир, чи сметану?
Почекайте, куме, трохи —
Вареників зварю.

— Яке щастя, кумасенько,
Що ми си кумами,
Менше буде серцю жалю,
Що ми ся кохами.

— Ой куме мій солоденький,
Куме розмаїтий,
Любила-м вас років штири,
Та не можу п'ятий.

Що ми щиро любилися,
Мій куме-розмаю,
Нігди кається не буду,
То я добре знаю.

186. ОЙ ТАМ, НА ГОРІ

Широко

Ой там, на го-рі, в Ста-рім Сам-бо-рі,
у му-ро-ва-нім зам-ку,
ой си-дять, си-дять мо-ло-дий ко-зак
за дів-чи-ну-ко-хан-ку.

Ой там, на горі,
В Старім Самборі,
У мурованім замку,
Ой сидить, сидить
Молодий козак
За дівчину-коханку.

Ой сидить, сидить
Козак в неволі
Та й на руку схилився,
Думу думає,
Гадку гадає,
Тяженько зажурився.

— Хоч закували
Вороги мене
У ланцюги-кайдани,
Та все ж вирвуся
На вольную волю,
Як слушний час настане.

187. ПІД ВІКОНЦЕМ ЯВІР ЗЕЛЕНЕНЬКИЙ

Не швидко

Під ві-кон-цем я-вір зе-ле-нь-кий,
там спі-ва-є со-ловії ма-лень-кий.
Слу-хай, ми-ла, як пташ-ка, спі-ва-є,
що з лю-бо-ві доб-ра не бу-ра-є.

Під віконцем явір зелененький,
Там співає соловій маленький.
Слухай, мила, як пташка співає,
Що з любові добра не буває.

Ой у гаю черешня виросла,
 Хто ж принесе ягідок ми до сна.
 Ой я маю миленького, маю,
 Він принесе ягідок із гаю.

Ой ви, хлопці, що ви наробили,
 Коли волів на пашу гонили?
 Обламали черешеньці гільця,
 Плаче дівча: загубило вінця.

188. ПО САДУ СИ ПОХОДЖАЮ

Помірно

По са_ ду си по_ход_ жа_ ю,

по са_ ду си по_ход_ жа_ ю

і та_ ке со_ бі лу_ ма_ ю,

що да_ ле_ ко ми_ лу ма_ ю.

По саду си походжаю (2)
 І так собі думаю,
 Що далеко милу маю.

Світи, місяцю, ніченьку, (2)
 Біжи швидко, кониченьку. (2)

Як прийшов перед ворота, (2)
 Вийшла мила красна, злата, (2)

Загорілись личка білі, (2)
 Заіскрились вічка милі. (2)

Нехай того бог скарас, (2)
 Що нас, мила, розлучав. (2)

189. ПРИЙШОВ БИ Я ДО ВАС КАЖДИЙ ВЕЧІР

Помірно

— Прийшов би я до вас кожний ве_ чір,

ко_ би_ сте ми да_ ли, що би я хтів,

то_ то дів_ ча швар_ не, що ма оч_ ка чар_ не,

то би я хтів, то би я хтів.

— Прийшов би я до вас кожний вечір,
 Коби-сте ми дали, що би я хтів,
 Тото дівча шварне, що ма очка чарне,
 То би я хтів. (2)

Пришов би я до вас кожний вечір,
Та на вашім дворі велька мочар.
Полож, мила, дручки — пройдем помалючки
Кожний вечір. (2)

— І я прийшла б до вас, як би-м сміла,
Коби-сте ми дали, що би-м хтіла,
Того шугаечка, що ма білі личка,
То би-м хтіла. (2)

190. ЧАБАН ВІВЦІ ЗГАНЯЄ

Помірно, розповідливо

Музична партитура для пісні «Чабан вівці зганяє». Вона складається з чотирьох рядків нот, кожен з яких має підписаний текст під нотою. Ритм позначений двома півномами на початку першого рядка.

Ча_ бан вів_ ці зга_ ня_ є.
мой ча_ ба_ не, мой, до дів_ чи_ ни
гу_ ка_ є, мой ча_ ба_ не, мой, мой,
до дів_ чи_ ни гу_ ка_ є, мой ча_ ба_ не, мой, мой.

Чабан вівці зганяє, мой чабане, мой,
До дівчини гукає, мой чабане, мой, мой * (2)

* «Мой чабане, мой» — повторюється після кожного рядка.

А ти мене не люби,
Віку свого не губи. (2)

Як дівчина то вчула,
До ворожки майнула. (2)

— Ой бабуню, що хоч дій,
Нехай буде чабан мій. (2)

Накопала кореню,
Поставила до вогню. (2)

Ой ще корінь не скипів,
А вже чабан прилетів. (2)

— А що тебе принесло,
Чи сідельце, чи весло? (2)

— Приніс мене сивий кінь
Та до тебе на поклін. (2)

Що ся стало, не знаю,
Як життя, тя кохаю. (2)

191. ЯК СИ ЗАСПІВАЮ НІЧЕНЬКОЮ В ГАЮ

Широко

Музична партитура для пісні «Як си заспіваю ніченькою в гаю». Вона складається з двох рядків нот, кожен з яких має підписаний текст під нотою. Ритм позначений двома півномами на початку першого рядка.

Як си за_ спі_ ва_ ю ні_ чень_ ко_ ю в га_ ю,
як ми_ ла по_ чу_ є, го си об_ ра_ лу_ є.

Як си заспіваю ніченькою в гаю,
Як мила почує, то ся обрадує.

Вчора неділенька, нині понеділок,
Сіяли пшеничку, вродився барвінок.

— Іди, мій миленький, барвінок косити,
Бо не буде з чого віночок носити.

Ой пішов миленький барвіночок рвати,
Там його застала дівчиноньки мати.

— Не журіться, мати, барвінок хрепцатий,
Я хлопець молодий іще не жонатий.

Нарву барвіночку, стрічечку дістану,
З вашою дочкою на рушничок стану.

192. Я СИ ЛЕГІНЬ ДОБРЕ СЕРЦЕ МАМ

Помірно

Я си легінь, добре серце мам, (2)
Полюбив я дівчиноньку, спокою не знам. (2)

Гой-я, хлопці, хлопці-легіні, (2)
Як сказати дівчиноньці, що люблю її? (2)

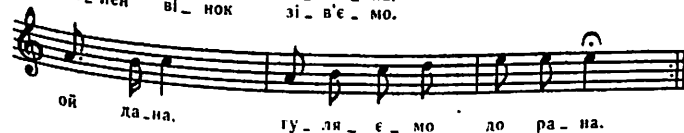
Прийде осінь, будуть весілля, (2)
Лем з хустиною не піду від милої я. (2)

Гой-я, хлопці, хлопці-легіні, (2)
Полюбив я дівчиноньку, що вдіять мені? (2)

Хоч я легінь, але серце мам, (2)
Через милі очі сині спокою не мам. (2)

193. КРАСНА РУЖА ЗАЦВІЛА, А КОСИЦЯ ЗЕЛЕНА

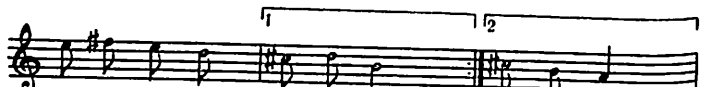
Широко

Швидше

На_ші хлоп_ці, як во_да,
Ой да_на, ой да_на,

хай гу_ля_ють до ра_на,
гу_ля_є_мо // до ра_на.

Ой бі_ла бі_ля ви_но, ой бі_ла бі_

ло_та, ко_ли бу_деш но_чу_па_ти

ко_ло мо_го ро_та? Гой, сій, не ті_кай
гой, сій, не ті_кай,

зго_ри на бо_ло_но,
бо_те_бе до_го_но.

Ой ле_гі_но, ле_гі_ши_ку,

до_ро_гий, ми_лень_кий, най_тя_лру_га

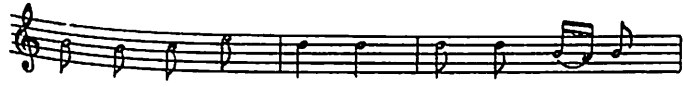
не ці_лу_є, бо ме_ні_тя_жень_ко.

Гой, рін_ді, рін_ді-рі, рін_ді, рін_ді.

рі_ша, Си_дять Ю_ра ко_ло му_ра,

а я ко_ло ньо_го, я_кий то_то

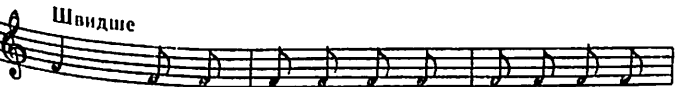
Ю_ра фай_ний, піш_ла би_м за

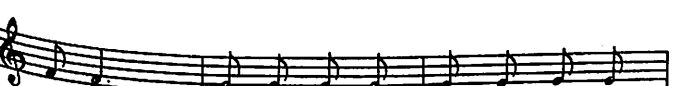
ньо_го, Ой да_на, да_на_да.

піш_ла би_м за ньо_го, // ньо_го.

Швидше
Ой, бі_ла бі_ля ви_но, на ме_не не

дуй_ся, ме_ні_тпо_го ці_лу_ван_ня

не тре_ба, не бій_ся, Ой сос_ну_я

по садила, а та сосна
бура, то го, мамцю, хлопці маю,
що на ім'я Юра. Ой трунди,
ой трунди, ой трунди, трунди,
що на ім'я Юра. Ми косячи
зірвали, зелен вінок
ізвили, ой дана, ой дана,
гуляємо до рана, ой дана,
ой дана, гуляємо до рана.

Красна ружа зацвіла, а косиця зелена,
Ой дана, ой дана, гуляємо до рана.

Ми косицю зірвемо, зелен вінок зів'ємо.
Ой дана, ой дана, гуляємо до рана.

Наші хлопці, як вода, хай гуляють до рана.
Ой дана, ой дана, гуляємо до рана.

Ой біла білявино, ой біла білота,
Коли будеш ночувати коло мого рота?

Гой, стій, не тікай згори на болоню,
Гой, стій, не тікай, бо тебе догоню.

Ой легіню, легінику, дорогий, миленький,
Най тя друга не цілує, бо мені тяженько.
Гой, рінді, рінді-рі, рінді, рінді, ріща. (2)

Сидить Юра коло мур, а я коло нього,
Який тото Юра файний, пішла би-м за нього.
Ой дана, дана, да, пішла би-м за нього. (2)

Ой біла білявино, на мене не дуйся,
Мені твого цілування не треба, не бійся.

Ой сосну я посадила, а та сосна буре,
Того, мамцю, хлопця маю, що на ім'я Юра.

Ой трунди, ой трунди, ой трунди, трунди,
Ой трунди, ой трунди, що на ім'я Юра.

Ми косицю зірвали, зелен вінок ізвили,
Ой дана, ой дана, гуляємо до рана. (2)

194. Я ПО МЕЖІ ХОДЖУ, ЧЕРЕМШИНУ САДЖУ

Широко

Я по ме-жі хо-джу.

че-рем-ши-ну са-джу.

вий-ди, вий-ди, мо-я ми-ла.

щось то-бі я ска-жу.

Я по межі ходжу, черемшину саджу,
Вийди, вийди, моя мила, щось тобі я скажу. (2)

Ой скажу я, скажу, що від людей чую,
Що у тебе, дівчинонько, парубки ночують. (2)

— Ночую я, милий, сама із собою,
Під чорненьку косу ложу білу ручку свою. (2)

У городі мачок, тоненький листочок,
Не виділа-м любка свого уже цілий рочок. (2)

Виділа-м в середу, виганяв череду,
Слова-м йому не сказала, бо мати стояла. (2)

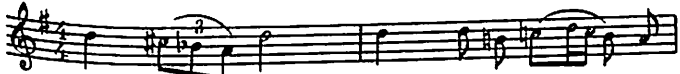
Бодай ти, матусю, спокою не знала,
Ой що ти нам, молоденьким, побратись не дала. (2)

195. ІЩЕ КУРИ НЕ ПІЛИ

Позірно

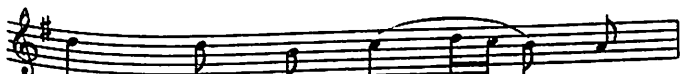
І ще ку-ри не пі-ли, кажуть лю-ди —

день бі-лий. Ой вий-ди, вий-ди,

мо-ло-да дів-чи-но,

ой вий-ди, вий-ди,

мо-ло-да дів-чи-но,

по-го-во-рим з то-бо-ю.

Іще кури не піли,
Кажуть люди — день білий.
Ой вийди, вийди, молода дівчино, (2)
Поговорим з тобою.

— Зачекай м'я годину,
Зачекай м'я другуу,
Гей, бо я свій рідній матіноньці (2)
Вечереньку готую.

— Добре тобі чекати,
По світлоньці топтати.
Ой тяжко, важко мені, молодому, (2)
На морозі стояти.

На морозі стою я,
Фляжку з медом держу я.
Ой метіль мете, вічка замітає, (2)
Через тебе, дівчино.

— Скажи, хто тебе просив,
Щоб ти мені мід носив.
Гей, та я маю любочка милого,
Гей, що слодший від медочку твого
Для серденька могого.

Приходжу додому — вечеря на вогни, (2)
А моя нетяга на постелі стогне,
Гей, на постелі стогне.

— Голова м'я болить і у боці коле, (2)
Ти, мужу невірний, тягнеш мене в поле,
Гей, тягнеш мене в поле.

Нащо я дивився на нетяги брови, (2)
Чому не дивився, як вна в поли робить,
Гей, як вна в поли робить.

Родинно-побутові пісні

196. НЕ ПЛАЧ, НЕ ПЛАЧ, СТАРА МАТИ

Рухливо

Не плач, не плач, ста - ра ма - ти,

ма - єш дві донь - ки, дер - жи в ха - ті,

щоб не бу - ло то - бі бі - донь - ки. Гей,

лю - лі, лю - лі, лю - лі, лю - лі.

гой да - на, гей, лю - лі, лю - лі,

лю - лі, лю - лі, гой да - на, гей.

лю - лі, лю - лі, лю - лі, лю - лі,

гой ла - на, гой лю - лі, да - на!

Не плач, не плач, стара мати, маєш дві доньки,
Держи в хаті, щоб не було тобі бідоньки.

Приспів:

Гей, люлі, люлі, люлі, люлі, гой дана, (3)
Гой, люлі, дана!

Не плач, не плач, стара мати, маєш доньок три,
Не пускай їх на вулицю, двері підопри.

Приспів.

Не плач, не плач, стара мати, маєш дочок п'ять,
Не пускай їх на вулицю, нехай дома сплять.

Приспів.

Не плач, не плач, стара мати, маєш дочок сім,
Не пускай їх на вулицю, бо так буде всім.

Приспів.

В кого дочка одиначка — вже доля така,
Вийде заміж за гультяя або піяка.

Приспів.

Не плач, не плач, стара мати, маєш дочок сім,
Ти їх добре навчаєш, буде щастя всім.

Приспів.

197. ЯК Я ПІШЛА ДО СТАРОЇ, СТАЛА ХАТУ МЕСТИ

Повільно

Як я пішла до ста_ро_ї,

ста_ла ха_ту ме_сти, а вна ме_ні

о_по_ві_ла в по_ле ї_сти не_сти.

Як я пішла до старої, стала хату мести,
А вна мені оповіла в поле їсти нести.

— Стара моя, стара моя, де той плужок оре?
А вна мені відповіла: — Най тя в ребро коле!

А я була розумненька, знала відповіді:

— Та най тому в ребро коле, хто наварив їсти.

198. ЧОМУ БДЖОЛИ НЕ ЙДУТЬ В ПОЛЕ

Помірно

Чо_му бджо_ли не йдуть в по_ле,

чо_му не ро_ять_ся,

чо_ му дів_ ки не йдуть за_ муж:
свек_ ру_ хи бо_ ять_ ся. _ ять_ ся.

Чому бджоли не йдуть в поле,
Чому не рояться,
Чому дівки не йдуть заміж:
Свекрухи бояться.

Двічі

Бо свекрухи-цокотухи
Не люблять роботи,
Тільки ходять по сусідах
Невісток судити.

Двічі

Коби мені, милий боже,
Свекрухи діждати,
Я би її научила
В ситі танцювати.

Двічі

Танцюй, танцюй, свекрушенько,
На одному місці,
Щоби-с кривди не робила
Молодій невістці.

Двічі

199. ОЙ ПІДУ Я, ПІДУ У ЛІСОК ДУБОВИЙ

Помірно

Ой пі_ лу я, пі_ лу у лі_ сок ду_ бо_ вий.

ой вир_ ву си, вир_ ву го_ рі_ шок ліс_ ко_ вий.
ой вир_ ву си, вир_ ву го_ рі_ шок ліс_ ко_ вий.

Ой піду я, піду у лісок дубовий,
Ой вирву си, вирву горішок лісковий. (2)

Ой світе мій білий, ой світе єдиний,
Чому мені не так, як в моїй родині? (2)

У моїй родині пшениця ланами,
А я, молодая, межі ворогами. (2)

Ой ти, молодице, чого сумна ходиш,
Чи тя сонце палить, чи ся вітру боїш? (2)

Пов'яли фіялки поза огородом,
Тяжко мені бути межі чужим родом. (2)

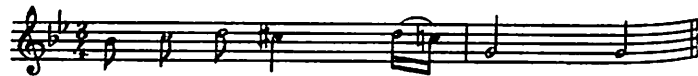
200. ОЙ ГОЙ-Я, ГОЙ-Я, ЯК Я ВОЛОНЬКИ ПАСЛА

Широко

Ой гой- я, гой- я, ой гой- я, гой- я,
як я во_ лонь_ ки на_ сла,

то_ді я бу_ла, то_ді я бу_ла

'в све_ї ма_тін_чи крас_на.

Ой гой-я, гой-я, (2)
Як я волоньки пасла,
Тоді я була (2)
В свеї матінки красна.

Ой піду я си (2)
То в гору, то в долину,
Ой зірву я си (2)
То ружу, то калину.

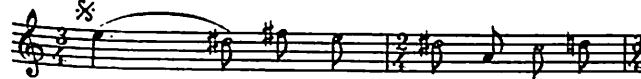
Чи ружу рвати, (2)
Чи калину ламати,
Чи заміж іти, (2)
Чи дівкою гуляти.

Ой заміж іти, (2)
Сухота головоньки,
В дівках ходити (2)
На людські розмовоньки.

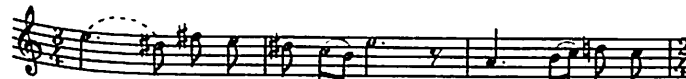
Ой гой-я, гой-я, (2)
Як я волоньки пасла,
Тоді я цвіла, (2)
Як калинонька красна.

201. ОЙ ГИЛЯ. БІЛІ ГУСИ

Широко

1. Ой ги_ля, бі_лі гу_си,
3. Ой ги_ля, бі_лі гу_си,

ой ги_ля до по_ди, а ти ме_не,
аж до річ_ки Ду_на_ю, ко_го-м хті_ла.

мій милень_кий, до свек_ру_хи не ве_ди.
то діс_та_ла, те_пер сто_ю ду_ма_ю.

Кінець

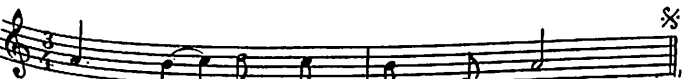
2. Бо в свек_ру_хи хлі_ба тро_хи,

я на лич_ку змар_ні_ю.

Ска_жуть лю_ди, прав_да бу_де,

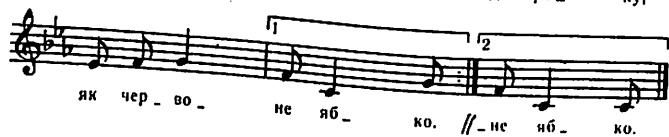
що ро_би_ти не вмі_ю.

Ой гиля, білі гуси,
Ой гиля до води,
А ти мене, мій миленький,
До свекрухи не веди.

Бо в свекрухи хліба трохи,
Я на личку змарнію.
Скажуть люди, правда буде,
Що робити не вмію.

Ой гиля, білі гуси,
Аж до річки Дунаю,
Кого-м хтіла, то дістала,
Тепер стою думаю.

202. МАМО МОЯ, МАМО, ХОВАЛА-СЬ М'Я ГЛАДКО

Мамо моя, мамо, ховала-сь м'я гладко,
Від року до року, як червоне ябко. (2)

Купала-сь м'я, мамко, в солодкім молоці,
Тепер нарікаєш, що м'я люблять хлопці. (2)

Мамцю`моя, мамцю, одну-сь мене мала,
Яка біда прийшла, за таку-сь м'я дала. (2)

Ні краси в біді тій, а ні на подобу,
Лиш біду друлити з берега у воду. (2)

Дуднить вода, дуднить в мурованій студні.
Віддатись легко, але жити трудне. (2)

203. ДАЛА-С МЕНЕ, МОЯ МАТИ

Дала-с мене, моя мати,
Дала-с мене, дала,
Як зелену конопельку
В болото втоптала.

Так, як тотій конопельці
У болоті гнити,
Та так мені молоденькій
Із нелюбом жити.

У нелюба гірка губа,
Гірша полиночку,
Рятуй мене, моя нене,
Рятуй свою дочку.

204. ОЙ ВІДДАЛИ МЕНЕ

Широко

Ой від- да- ли ме- не
на чу- жу сто- ро- ну, а в чу- жій
сто- ро- ні ду- же сум- но ме- ні.

Ой віддали мене
На чужу сторону,
А в чужій стороні
Дуже сумно мені.

А чужа родина
До вечері сіла,
А мене, молоду,
Послали по воду.

Я по воду іду,
Як та бджілонька гуду,
За дрібними слізоньками
Криниченьки не знайду.

Я криницю знайшла
І води набрала,
А щоб відра повні були,
Слізоньками долила.

205. КУКОЛЮ, КУКОЛЮ, НЕ РОСТИ ПО ПОЛЮ

Широко

Ку- ко- лю, ку- ко- лю, не рос- ти по
по- лю, бо я са- ма, мо- ло- день- ка,
те- бе не ви- по- лю, бо я са- ма,
мо- ло- день- ка, те- бе не ви- по- (лю.)

Куколю, куколю, не рости по полю,
Бо я сама, молоденька, тебе не виполу. (2)

Візьму відеречка та й піду по воду,
Бо там хлопці-риболовці із чесного роду. (2)

— Хлопці-риболовці, із чесного роду,
Візьміть мене на свій човен, везіть через воду. (2)

— Ми тя перевезем, щоб хвиля не збила,
Щоби мати за тобою гірко не тужила. (2)

— Плакати не буде, не буде тужити,
Сама вона добре знає, не маю з ким жити. (2)

У човен сідала, тяженько зітхнула,
Пересіла на той берег, хусткою махнула. (2)

Та ніхто не бачив, тільки стара мати,
Що стояла при березі та й стала плакати. (2)

— Ой не плачте, мамо, не плачте за мною,
Зійде зоря серед неба, попливу з водою. (2)

206. А НІ МЕНІ ВЕЧІР

Помірно

А ні мені вечір,
А ні мені рано,

На моїм серденьку
Веселости мало. (2)

Співай си, дівчино,
Співай собі часом,
Бо як ти ся видаш,
Не будеш, лем часом. (2)

Співай си, дівчино,
На поли поволи,
Бо дома не будеш,
Не матимеш коли. (2)

Ти, дівчина-ружа,
Поки не маш мужа,
А достанеш мужа —
Спаде з тебе ружа. (2)

207. ОЙ КАЗАЛА МИЛА ЯВОРА ЗРУБАТИ

Широко

Ой казала мила явора зрубати,
Ой казала мила трумну збудувати. (2)

Ой не треба, мила, явора рубати:
Я зроблю ялове, будеш в нім лежати. (2)

Стоїть тото трумно штири роки дурно,
П'ятий наступає, трумно промовляє: (2)

— Або м'я зламайте, або м'я спаліте,
Або уже в мене когось положіте. (2)

— Я клала би-м тата, та велика втрата,
Я клала би-м неньку, тягар на серденьку. (2)

Клала би-м милого, эле мені без нього,
Клала би-м ся сама, та дитина мала. (2)

208. ХОДИТЬ ДІВЧА ПО ГАЮ, ПЛАЧУЧИ

Помірно

Хо- дить дів- ча по га- ю, пла- чу- чи,
хо- дить дів- ча по га- ю, пла- чу- чи,
шу- га- еч- ка Ива- на шу- ка-
ю- чи, Ива- на шу- ка- ю- чи.

Ходить дівча по гаю, плачучи, (2)
Шугавчка Йвана шукаючи,
Йвана шукаючи.

— А ти, шугай-шугавчку Ваню, (2)
Виведи м'я з зеленого гаю,
З зеленого гаю.

— Пішов би-м тя із гаю вивести, (2)
Як би-с далась з доріженьки звести,
З доріженьки звести.

От я маю коновоньку меду, (2)
То ж я тебе з доріженьки звезду,
З доріженьки звезду.

— Хай я буду цілу ніч блудити, (2)
Та не дам ся з доріженьки збити,
З доріженьки збити.

Ой на горі Йванко овес косить, (2)
Туди Гандзя дитину приносить,
Дитину приносить.

Цить же, цить же, Гандзуню біленька, (2)
Бо то наша дитина маленька,
Дитина маленька.

209. ЖУРО МОЯ, ЖУРО, ТО-С М'Я ЗАЖУРИЛА

Помірно

Жу- ро мо- я, жу- ро,

то-с м'я за жу-ри-ла,
 жу-ро мо-я жу-ро.
 то-с м'я за жу-ри-ла,
 ой ти ме-не, жу-ро.
 з бі-лих ніг зва-ли-ла.
 гей, з бі-лих ніг зва-ли-ла.

Журо моя, журо, то-с м'я зажурила, (2)
 Ой ти мене, журо, з білих ніг звалила,
 Гей, з білих ніг звалила.

А я тобі, журо, та й не піддаюся, (2)
 Піду до коршмоньки горілки нап'юся.
 Гей, горілки нап'юся.

Браття мої, браття, горілочка п'ється, (2)
 А на моїм серці гадиночка в'ється.
 Гей, гадиночка в'ється.

Ой не та гадюка, що мене вкусила, (2)
 Та страшна гадюка гніздо в серці звила,
 Гей, гніздо в серці звила.

Звила гніздо, звила, хоче зимувати, (2)
 Ой через нетягу мушу умирати,
 Гей, мушу умирати.

Ой вийшла нетяга пшениченьку жати, (2)
 Не вмів нетяга серпа в руки взяти,
 Гей, серпа в руки взяти.

— Ой іди, нетяго, ой іди додому, (2)
 Та звари вечерю мені, молодому,
 Гей, мені, молодому.

210. ОЙ Я МОЛОДА

Помірно, ритмічно

Ой я мо-ло-да, ді-тей че-
 -ре-да, та-га-ри ми му-жа взя-ли,
 ра-дос-те мо-я, ра-дос-те мо-я.

Ой я молода,
 Дітей череда,
 Татари ми мужа взяли,
 Радосте моя. (2)

Як ся притече,
То м'я ізпече,
Ой зігне ми головоньку
По саме плече. (2)

Нікому дати
До неня знати,
Щоби прийшов чоловіка
Мого зв'язати. (2)

Якби я мала
Свого коваля,
Наказала б закувати
Свого гультя. (2)

Ой є ковалі
Хлопці молоді,
Скують мого чоловіка
За годину-дві. (2)

211. ОЙ НЕ СТИЙ, БЕРЕЗО, НЕ СТИЙ КРАЙ ДОРОГИ

Помірно

Ой не стій, бе... ре... зо,
не стій край до... ро... ги, бо те... бе, бе...
- ре... зо, хто не йде, ла... ма... є.

Ой не стій, березо, не стій край дороги,
Бо тебе, березо, хто не йде, ламає.

Бо тебе, березо, хто не йде, ламає.
Горе тому жити, що жінки не має.

А ще тому гірше, що свої не любить,
До чужої ходить, з своєю не говорить.

До чужої ходить, з своєю не говорить,
До чужої креше, а на свою бреше.

Уже день біленький, прийшов мій миленький,
Прийшов до кімнати і лягає спати.

Прийшов до кімнати і лягає спати,
До стіни очима, до мене плечима.

— Обернись, миленький, голубе сивенький,
Чобітки роззую, в личко поцілую.

— Уступись, погана, уступись, негарна,
Бо є в мене мила краща, чорнобрива.

— Нехай в тебе буде двадцять і чотири,
Але я найперша межи всіма ними.

— Скажи мені, жоно, скажи, препогана,
Де ж ти, препогана, старшинства набрала?

— А у чистім полі церквиця стояла,
Там я, чоловіче, з тобою шлюб брала.

Присягала богу, присягала спасу,
Присягала спасу й тобі, свинопасу.

Присягала ревне вербі зелененькій,
Вербі зелененькій і тобі, дурненький.

212. ТЕМНА НІЧКА, ТЕМНА

Помірно

Темна нічка, темна,
А цвіте романка,
Та я своєму миленькому —
Кума і коханка.

Темна нічка, темна,
А цвіте манула,
Невелика любов була,
Коли ся минула.

Не зов'яла квітка,
Лиш пополовіла,
А любов ще не минула,
Лиш ся притаїла.

Темна нічка, темна,
А цвітуть гріншпани,

Велика ми туга в серці,
Як вечір настанс.

Квіти пересію,
Руту перетичу,
А кого я вірно люблю,
До хати го кличу.

213. ОЙ ЛЕТИЛА СИВА ПАВА ПО ДУБИНІ

Помірно

Ой летіла сива пав'а по дубині,
Розгубила сиве пір'я по долині.

А хто тее сиве пір'я позбирає,
Бо дівчина миленького визирає.

Ой приїхав її милий опівночі
Та застукав у застільнес віконце.

— Ой чи спиш ти, моя мила, ой чи чуеш,
З ким ніченьку невидненьку ти ночуєш?

— Ой не сплю я, мій миленький, та все чую,
З немовлятком, сином твоїм, ніч ночую.

214. ТАМ, ПОПІД ГАЙ ЗЕЛЕНЬКИЙ, ЗЕЛЕНЬКИЙ

Широко

Там по_ під гай зе_ ле_ нень_ кий,
зе_ ле_ нень_ кий, ви_ би_ ра_ ла
ді_ ви_ чин_ ка льон дріб_ нень_ кий.

Там, по під гай зелененький, зелененький,
Вибирала дівчинонька льон дрібненький.

Ой день брала, день стелила, день стелила,
До тихого Дунаєнька говорила:

— Ой Дунаю, Дунаєньку, тиха вода,
Кому ж я ся сподобаю, ой, молода.

Чи попові, чи дякові, не дай боже,
Чи якомусь гультяєви, — бути може.

Не дай мене, моя мати, за піяка,
Бо проп'є всю господарку, — хоч би яка.

На ту ж саму мелодію інший текст:

Ой я в свої матіноньки на відході,
Посадила яворонька в огороді.

Рости, рости, явороньку, розростаєся,
А ти, моя матінонько, розглядайся.

Коли вийдеш на подвір'я та й ся оглянеш,
То все мене, молодую, ти спом'янеш.

Ой десь моя люба, мила дитиночка,
Що садила, підливала яворочка.

215. ОЙ ЗА ГАЄМ, ЗА ДУНАЄМ

Повільно

Ой за га_ єм, за Ду_ на_ єм,
Ой за га_ єм, за Ду_ на_ єм,
ой . там ро_ має во_ ли па_ сс.

Ой за гаєм, за Дунаєм, (2)
Ой там Роман воли пасе.

Ой там Роман воли пасе, (2)
А дівчина воду несе.

Несла вона, не донесла, (2)
На Дунаю спочивала.

На Дунаю спочивала, (2)
Та й тут вона дитя мала.

Ой тут вона сина мала (2)
Та з Дунаєм розмовляла.

— Ой Дунаю, Дунайочку, (2)
І ти, милий мій синочку,

Ой чи тебе уповити, (2)
Ой чи тебе утопити?

— Як вповиеш, то твій буде, (2)
Як утопиш, то гріх буде.

Стала дитя вповивати (2)
Та й з Романом розмовляти.

— Сплети, Ромку, колисочку, (2)
Повісь її на дубочку.

Буде вітер повівати, (2)
Буде дитя забавляти.

Буде дощик накрапати, (2)
Мале дитя буде спати.

Мале дитя буде спати, (2)
А я буду мандрувати.

Прийшла милю і другуго, (2)
Дитя плаче, а я чую.

Ой вернуса, підночюю, (2)
Мале дитя підгодую.

Буду гірко заробляти, (2)
Мале дитя доглядати.

216. ОЙ ШИЛА, ШИЛА, ЗЛЯГЛА, НЕЗДУЖА

1. Ой ши_ла, ши_ла, зля_гла, не_зду_жа,

роз_гні_ва_ла_ся жо_на на му_жа.

2. Ой ши_ла, ши_ла, по_ко_ро_ти_ла,
3. По_бра_тим свис_нув, пле_чи_ма стис_нув,

вер_гла о_чи_ма на по_бра_ти_ма.
ой гой_я, гой_я, по_сес_тро мо_я.

Ой шила, шила, злягла, нездужа,
Розгнівалася жона на мужа. (2)

Ой шила, шила, покоротила,
Вергла очима на побратима. (2)

Побратим свиснув, плечима стиснув,
Ой гой-я, гой-я, посестро моя. (2)

217. ЧЕРВОНА КАЛИНА ВІД ВІТРУ ПАЛЮЧА

Помірно

Чер_ во_ на ка_ ли_ на
від ві_ ру па_ лю_ ча, пла_ ка_ ла дів_
чи на, за ста_ ро_ го йду_ чи.

Червона калина від вітру палюча,
Плакала дівчина, за старого йдучи.

Не плач, молоденька, що тобі із того,
Як старенький умре, найдеш молодого.

Умер старий, умер, за молодця вийшла,
Долю утратила і щастя не знайшла.

Червона калина з вітром говорила,
Молода старого із гробу будила.

— Вставай, старий, вставай, яра пшениченька.
— Відступись від мене: ти чарівниченька.

— Вставай, старий, вставай, хрещатий барвінку.
— Відступись від мене, тяжкий недовірку.

— Вставай, старий, вставай, я рибку варила,
Я б тебе старого хоч раз накормила.

— Перше зчарувала, тепер накормляеш,
Мені супочинку і в гробі не даєш.

— Вставай, старий, вставай, зобач мої рани,
Що мені наробив молодий коханий.

218. ОЙ ТАМ, В МІСТІ, СЛАВНІМ НАШІМ ЛЬВОВІ

Широко

Ой там в мі_ сті, сла_ нім на_ шім
Льво_ ві, ой там си_ дить
три ко_ за_ ки у не_ во_ лі.

Ой там, в місті, славнім нашим Львові,
Ой там сидить три козаки у неволі. (2)

Один сидить за молоду дівку,
Та він собі вигравав на сопілку. (2)

Другий сидить за молоду вдову,
Та він навіть не гадав йти додому. (2)

Третій сидить та й думку гадає,
Усіх майстрів, усіх теслів проклинає. (2)

Бодай майстри та й провікували,
Що таку буждигарню збудували. (2)

Продай, мамо, сивенькі телиці
Та й викупи мене із тої темниці. (2)

219. ОЙ ПОПІД ГАЙ ЗЕЛЕНЬКИЙ

Помірно

Ой по_ під гай зе_ ле_ нень_ кий
бра_ ла вдо_ ва льон дріб_ 'нень_ кий,
бра_ ла вдо_ ва льон дріб_ нень_ кий.

Ой попід гай зелененький
Брала вдова льон дрібненький. (2)

Вибирала, постелила,
Так до себе говорила: (2)

— Земле чорна, сирова,
Узяла-с ми господаря. (2)

Візьми й мене, молодую,
Ней сама я не бідую. (2)

Ой якби я мужа мала,
Я би його шанувала. (2)

Хай би був, як рукавниця,
Не була б я удовиця. (2)

220. ЗАЖУРИЛАСЯ, ЗАГАДАЛАСЯ

Широко, журливо

За_ жу_ ри_ ла_ ся, за_ га_ да_ ла_ ся
бід_ нень_ ка у_ ді_ вонь_ ка,
що не ско_ ше_ на, не згро_ мад_ же_ на
зе_ ле_ на о_ та_ вонь_ ка.

Зажурилася, загадалася
Бідненька удівонька,
Що не скошена, не згромаджена
Зелена отавонька.

Наняла вона, наняла вона
Косарів двадцять штири,
Щоби скосили і згромадили
Та й в копиці зложили.

Косарі косять, косарі косять,
А вітер повиває,

Шовкова трава, шовкова трава
На косу налягає.

Сонечко гріє, хоч хмара пливе
То долом, то горою,
Молода вдова якось проживе
Із людьми, з громадою.

221. А ДУМКА ПО ДУМЦІ І ГАДКА ПО ГАДЦІ

Помірно широко

А дум- ка по - дум- ці
і гад- ка по гад- ці,
зія- ді- мо- ся, кум- цю,
ви- п'є- мо по чар- ці.

А думка по думці і гадка по гадці,
Зійдімося, кумцю, вип'ємо по чарці. (2)

Горівки нап'юся, з вами забав'юся,
Прийду додомоньку сльозами вмикюся. (2)

Літа молодії, всі мої надії,
Чого ви зів'яли, квіти веснянії? (2)

Пили-сте, гуляли, а за нас не дбали,
Тепер нас зове, а ніц не маєте. (2)

Балади

222. БРАТИ У ПОЛІ ОРЮТЬ ІЗРАННЯ

Розповідаючи

Бра-ти у по- лі о-рють із- ран- ня,

сес-тра най- стар- ша не- се сні- дан- ня.

Брати у полі орють ізрання,
Сестра найстарша несе снідання.

Її зустріли три нежонаті,
Дали дівчині коня держати.

А самі сіли, снідання з'їли,
Навіть словечка їй не повіли.

Бачить дівонька, що неправдонька,
Не буде вкрита їй головонька.

Кинулась хутко у синє море,
Коня пустила у чисте поле.

Як утопала, гірко плакала
Та й промовляла — наказувала:

Березу в полі, щоб не рубати,
Травку зелену, щоб не щипати.

Терен у полі щоби не рвати,
Калину в лузі щоб не ламати.

Терен у полі — дівочі очі,
Трава шовкова — брови дівочі.

Шелест калини — розмова вночі,
Береза біла — то стан дівочий.

223. ДАЙ ЖЕ БОЖЕ, ЗВЕЧЕРА ПОГОДУ

Широко

— Дай же бо_ же, зве_ че_ ра по_

— го_ ду, візь_ му від_ ра

та й пі_ лу по во_ ду, візь_ му

від_ ра та й пі_ лу по во_ ду.

— Дай же боже, звечера погоду,
Візьму відра та й піду по воду. (2)

Взяла відра та й пішла по воду,
Подобала козака на вроду. (2)

— Гей, козаче, ти, славний собою,
Візьми мене на човен з собою. (2)

— Ходи, сідай на човен, но хутко,
Ходи сідай, дівчино-голубко. (2)

Ще дівчина на човен не сіла,
Бистра вода човен затопила. (2)

Іде, їде, три козаки їде,
Бачуть, бачуть — щось по воді пливе. (2)

Один козак бровами моргає,
Другий козак дівчину питає. (2)

Третій каже: — Що буде, то буде,
Я дівчину рятувати буду. (2)

— Рятуй мене, козаченьку-брате,
Будеш мати за то дві заплати. (2)

— Я не хочу, дівчинонько, плати,
Лиш за жінку хочу тебе взяти. (2)

— Лучче буду у морі тонути,
Ніжень тобі дружиною бути. (2)

Потонула дівчина Христина,
Пливе, пливе червона хустина. (2)

— Не жаль мені, ой не жаль хустини,
Лиш жаль мені дівчини Христини. (2)

224. НА БИСТРУ РІЧЕНЬКУ

Повагом

На бис - тру рі - чень - ку йшло
дів - ча по во - ду, а на - дій - шла
хви - ля, за - бра - ла го в во - ду.

На бистру річеньку
Йшло дівча по воду,
А надійшла хвиля,
Забрала го в воду.

А там три козаки
Коней напували,
І про ту дівчину
Собі розмовляли.

Один козак рече:
— Рибка в морі грає.
Другий козак рече:
— Дівча погопає.

Третій козак рече:
— Ходім рятувати,
Молодій дівчині
Тяжко помирати.

— Рятуй мене, рятуй,
Дівчину молоду,

Як ня вирятуеш,
То дам нагороду.

— Не хочу від тебе
Нагороди брати,
Лиш тебе я хочу
За дружину мати.

225. ОЙ ВИЙДУ Я НА ГОРОНЬКУ

Помірно

Ой вий - ду я на го - ронь - ку,
ой вий - ду я на го - ронь - ку,
по - див - лю - ся в квар - ти - ронь - ку,
по - див - лю - ся в квар - ти - ронь - ку.

Ой вийду я на гороньку, (2)
Подивлюся в квартироньку. (2)

Ой там мій миленький іде (2)
Ще й чотири коні веде. (2)

А на п'ятім, вороненькім, (2)
Іде, іде мій миленький. (2)

Приїжджає до Дунаю, (2)
До широкого до краю. (2)

Став він коня напувати (2)
Та й сам почав потопати. (2)

— Рятуй мене, моя мила, (2)
Если-с вірно полюбила. (2)

— Ой рятуйте його, люди, (2)
Бо то мій миленький буде. (2)

— Ой рятуй же мене сама, (2)
Если-с вірно покохала. (2)

— Як би-м тебе не любила, (2)
За тобою б не тужила. (2)

226. ОЙ ХОДИЛА МАРИСУНЯ ГОРОВ, ДОЛИНОЮ

Широко

Ой хо - ди - ла . Ма - ри - суня
го - ров, до - ли - но - ю,
та зби - ра - ла ди - во - зіл - ля
лиш під ка - ли - но - ю.

Ой ходила Марисуня горов, долиною,
Та збирала диво-зілля лиш під калиною. (2)

Ой збирала та варила Іванові пити,
Щоб не ходив по вечірках дівоньки любити. (2)

Ой в неділю пораненько вітер повіває,
Лежить Іван у постелі, а мати питає. (2)

— Чи ти, Іване, з коника впав, чи ти, Іване, впився,
Чи ти, Іванцю, у Марусі узвару напився? (2)

— Я, мамуньцю, з коня не впав, я, мамцю, не впився,
Лиш я, мамо, у Марусі узвару напився. (2)

Рано-вранці у Марусі на весіллі плешуть,
Молодому Іванові домовину тешуть. (2)

Пополудні у Марусі на весіллі грають,
Молодого Івасенька до гробу ховають. (2)

227. ОЙ ЧОГО ТИ, ДІВЧИНОНЬКО

Широко

Ой чо - го ти, дів - чин - онь - ко,
са - ма по - лю блудиш, чи ти сво - го
ми - лень - ко - го вір - но - вір - нень - ко лю - биш?

Ой чого ти, дівчинонько,
Сама по полю блудиш,
Чи ти свого миленького
Вірно-вірненько любиш?

— Що із того, що кохаю —
Друга його зманила...
Я стежини, де він ходить,
Слізеньками зрсила.

У неділю рано-вранці
Сталася в нас новина,
Молодого козаченька
Зчарувала дівчина.

Прийшов козак до дівчини,
Став собі за порогом,
А дівчина дала чари
Із пшеничним пирогом.

— Товариші, рідні браття,
Мушу вам заказати,
Як не знаєте дівчини,
Не вступайте до хати.

228. ОЙ ЧЕРВОНО СОНЦЕ СХОДИТЬ, ЧЕРВОНО ЗАХОДИТЬ

Ой червоно сонце сходить, червоно заходить,
Рад би я ся довідати, що дівчина робить. (2)

Рад би я ся довідати, ой рад би я знати,
Чи дозволить дівчинонька старостів прислати. (2)

Ой їхав я дорогою, їхав берегами,
Надибав я три дівчини з чорними бровами. (2)

Одна була Марусенька, друга Катерина,
А та третя дівчинонька — тото моя мила. (2)

Ой зліз же я з кониченька, став зілля копати,
Прилетіла зозуленька та й стала кувати. (2)

— Ой не копай, козаченьку, троякого зілля,
Бо вже твоя дівчинонька просить на весілля. (2)

Ой сів же я на коника та й їду додому,
А вже моя дівчинонька не буде нікому. (2)

Прийхав я до дівчини, на її подвір'я,
Ударили три оркестри на її весілля.

Приїхав я до дівчини, аж до її хати,
Вийшов з хати старий батько, став мене питати. (2)

— Не хочу я, старий батьку, меду ні горівки,
Тільки хочу промовити два слова до дівки. (2)

Ой правою рученькою дівчину вітає,
А лівою рученькою шабельку виймає. (2)

Ой бриніла шабелина, бриніла, бриніла,
А вже тії дівчиноньки голова злетіла. (2)

Як летіла, так летіла, впала на долину,
Сів же козак на коника, втік на Буковину. (2)

229. ТАМ, НА ГОРІ, ЛІКАРНЯ СТОЯЛА

Розповідаючи

Там, на горі, лікарня стояла,
В тій лікарні Маруся лежала. (2)

В тій лікарні Маруся лежала,
Чорним шовком голову зв'язала. (2)

Чорним шовком голову зв'язала,
Сама з моря тройзілля бажала. (2)

— А хто мені тройзілля дістане,
Той зі мною на рушничок стане. (2)

Обізвався козак молоденький:
— Є у мене коник вороненький. (2)

А я тобі тройзілля дістану,
І з тобою на рушничок стану. (2)

Як став козак тройзілля копати,
Стала йому зозуля кувати: (2)

— Ой не копай, козаченьку, зілля,
Бо вже в тої дівчини весілля. (2)

Іде козак з трьома зіллячками,
Йде дівчина з своїми друзками. (2)

До дружок він шапочку знімає,
До Марусі шаблю витягає. (2)

Коли в полі маківка бриніла,
То в Марусі голова злетіла. (2)

Тут наука всім дівчатам строга,
Шоби вірні були свого слова. (2)

230. ПОНАД ВОДОЮ, ПО ПОЛЮ

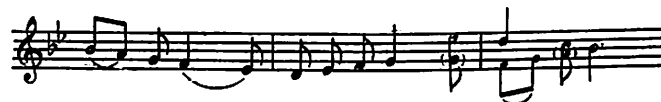
Помірно

По_над во_до_ю, по по_лю,

понад во_до_ю, по по_лю, ї_хав І_ван_ко

на ко_ню, ї_хав І_ван_ко на ко_ню.

Понад водою, по полю, (2)

Їхав Іванко на коню. (2)

А за ним Гандзя тихо йшла, (2)

Дитя малесеньке несла. (2)

— Кинь, Гандзю, дитя до води, (2)

Не будеш мати з ним біди. (2)

Кидай дитя до річеньки, (2)

Будуть свобідні рученьки. (2)

Гандзя дитину кинула, (2)

А ж ся за серце вхопила. (2)

В неділю рано дзвонили, (2)

Дівчат до гміни кликали. (2)

Дівчат зібрали на біду, (2)

Молоду Гандзю до суду. (2)

— Ой мене суд ваш не мине, (2)

Розсійте по полю мене. (2)

Виросте з мене білий цвіт, (2)

Росов заплаче білий світ. (2)

Виросте з мене барвінок, (2)

Може, догляне мій синок. (2)

Виросте з мене калина, (2)

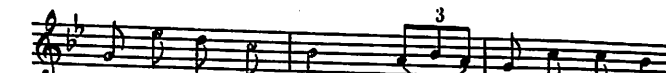
Колись згадає родина. (2)

231. ПЕКУЧА КРОПИВО, ОЙ ТИ ЗЕЛЕНАЯ

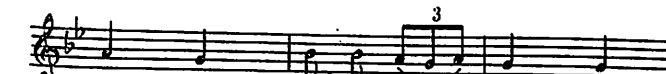
Поволі

Пе_ку_ча кро_пи_во,

ой ти зе_ле_на_я, ти, мо_я свек_

- ру_хо, роз_про_кля_та_я.

Пекуча кропиво, ой ти зелена,

Ти, моя свекрухо, розпроклята.

Мене' посилаєш в поле жито жати,
Буйне жито жати, у снопи в'язати.

Ой жала, жала і в'язала в снопи,
Коли місяць зійшов, поскладала в копи.

Як додому ішла, ясна зоря зійшла,
Стрілись край стеженьки три вовки сіренькі.

— Вовки мої, вовки, вовки-сіроманці,
Чи не зустрічали мое дитя вранці?

Перший вовк говорить: — Дитину здибав я.
Другий повідає: — Її колиєав я.

Третій признається: — Розірвав дитятко,
Що ходило босе, мале сиротятко.

Позбираю кості в тонкі пелюшечки,
Вже нема й не буде моєї душечки.

232. ЧОГОСЬ МЕНІ ТЯЖКО

Широко

Чогось мені тяжко
Й на ногах не встою,
Забула дитину
В полі під копою.

Забула дитину
В полі під копою,
В полі під копою
Накрилось рукою.

А там чорні круки
Клюють йому руки,
А хижі ворони
Клюють білі ноги.

А дикі сороки
Клюють йому боки,
Малі крученята
Клюють оченята.

Малий соловейко
Тугу розганяє,
Бо він тяжку муку
Дуже добре знає.

233. РОЗПАЛЮ Я В П'ЄЦУ

Розповідаючи

Розпалю я в п'єцу
Сухими дровами,
А сам піду до дівчини
З чорними бровами.

Прийшов я до неї:
— Добрий вечір, серце!
Вона мені відповідає:
— Заріж жінку перше.

Заріж жінку перше
І малу дитину,
Тоді будеш розмовляти
Цілісіньку днину.

Як прийшов додому,
Став ножі гострити,
Його жінка, як ластівка,
Стала ся просити:

— Зачекай м'я, мужу,
Хоч одну годину,
Та ней я ще погодую
Маленьку дитину.

— Тоді будеш, жінко,
Дитя годувати,

Як я піду до Дунаю
Ножі полоскати.

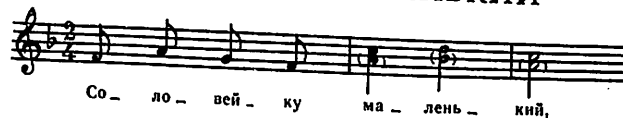
Прийшла стара мати,
Стала під віконце,
Пі доня в крові лежить,
Синя, як суконце.

— Доню ж моя, доню,
Чим ти провинила,
Що кров твоя червона
Земленьку зросила?

— Як не знаю, мамо,
Коли-с м'я зродила,
Так не знаю, моя мамо,
Чим я провинила.

— Не ти провинила,
Усе село гудить:
Провинила та дівчина,
Що жонатих любить.

234. СОЛОВЕЙКУ МАЛЕНЬКИЙ

Соловейку маленький, (2)
Маєш голос тоненький.

Защєбєчи при мені, (2)
Бо я в чужій стороні.

Бо я в чужій стороні, (2)
Нема роду при мені.

Нема роду, лиш я сам, (2)
Не до мислі жінку взяв.

Піду в військо служити, (2)
Аби з нею не жити.

Жінка цєє почула, (2)
На лавоньці заснула.

Я ї накрив полотном, (2)
А зверху ще кожухом.

Сам взяв шапочку набок, (2)
Йї на вулицю до дівок.

— Добрий вечір вам, дівки! (2)
Я позбувся вже жінки.

Усі дівки сказали: (2)
— Здоров, здоров, Іване.

Тільки одна мовчала, (2)
Бо то жінчина сестра.

Заплакала та й пішла (2)
До матінки, до отця.

— Ой матінко, батьку наш, (2)
На вулиці є зять ваш.

— Нєхай, доню, гуляє, (2)
Бо він жінки не має.

Бо він жінки не має, (2)
Господь його скарає.

За маленьку крихтину, (2)
За нашу дитину.

235. ХОДИТЬ СЕРБАН ПО ЗАРІНКУ

Помірно

Ходить Сербан по зарінку (2)
Та й шукає собі жінку. (2)

— Ой Сербане, Сербаночку, (2)
Візьми мене за жіночку.

— Зчаруй, Гандзю, мужа свого, (2)
Дістанеш м'я молодого. (2)

— Я не вмю чарувати, (2)
Не навчила мене мати. (2)

— Убий, Гандзю, гадиночку (2)
Та дай мужу з неї сочку. (2)

Взяла Гандзя сок зварила (2)
Та й ним мужа напоїла. (2)

Сонце сіло за горою, (2)
Гандзя рада, бо вдовою. (2)

Ходить Сербан по зарінку (2)
Та й шукає собі жінку. (2)

— Ой Сербане, Сербаночку, (2)
Візьми мене за жіночку. (2)

— Як я маю тебе брати, (2)
Маєш силу чарувати. (2)

Зчарувала мужа свого, (2)
Зчаруєш м'я молодого. (2)

236. ОЙ ТАМ МАТИ СИНА ОЖЕНИЛА

Ой там мати сина оженила,
Молоду невістку незлюбила.

Посадила сина, ой край стола,
Невістку молоду край порога.

Поставила сину, ой мед і горілку,
Молодій невістці чемерівку.

— Ходи, мила, п'ять перше горівку,
А потім вип'ємо чемерівку.

Вип'ємо, кохана, раз за разом,
Коли повмираєм — то вже разом.

Положать обох нас на одній лаві.
Разом поховують в одній ямі.

Положила сина на лавоньку,
Молоду невістку під лавоньку.

Ой накрили сина китайкою,
Молоду невістку калянкою.

Поховали сина у садочку,
Молоду невістку в затіночку.

Посадили сину цвіт-каліну,
Молодій невістці черемшину.

Ой гілля до гілля схиляється,
Листок до листочка зливається.

А як вийшла мати, то зчуміла.
— Ой чому я ранше не здуріла?

Ой чому я ранше не здуріла,
Нащо діток двое отруїла.

237. А У ПОЛИ ДАЛЕКО

Широко

А у поли далеко
Росте терен високо.
Гей, гей!

А із того терена
Вийшла вдова молода.
Гей, гей!

З квітучої тернини
Винесла вна два сини.
Гей, гей!

Два синочки винесла,
В Дунай обох впустила.
Гей, гей!

— Тихо, Дунаю, плини:
Гляди мої два сини.
Гей, гей!

Тихо хвиля понесла
Ярослава й Василя.
Гей, гей!

— Ой Дунай, жовтий пісок,
Гляди моїх діточок.
Гей, гей!

— Хвилі, діточок глядіть,
Заки прийде двадцять літ.
Гей, гей!

Через років двадцять п'ять
Вийшла вдова воду брать.
Гей, гей!

Стала воду набирать,
Став корабель випливать.
Гей, гей!

Став корабель випливать,
Капітан став розмовлять.
Гей, гей!

— Ой ти, вдово молода,
Є нас тута хлопці два.
Гей, гей!

Хочемо тобі сказати,
Візьми нас підночувати.
Гей, гей!

— З Ярославом сама йду,
Василку доньку даю.
Гей, гей!

— Ах, ти вдово молода,
Пуста твоя голова.
Гей, гей!

Що за правда настала,
Мати сина не знала.
Гей, гей!

— Який ото світ настав,
Що син мами не впізнав.
Гей, гей!

Що син мами не впізнав,
Брат з сестрою шлюб узяв.
Гей, гей!

238. ЙШЛИ ЖОВНІРИ ІЗ ВІЙНИ

Ходою

Йшли жовніри із війни (2)
Та й з дороги зблудили. (2)

Посідали в карти грати, (2)
Казали си пива дати. (2)

— Ти, Касуню, серденько, (2)
Тоци пива скоренько.

Кася пива точила (2)
Аж ся бочка блищала. (2)

— Ти, Касуню, серденько, (2)
Що ся блищить ясенько? (2)

Чи на личку рум'янець, (2)
Чи на пальці перстенець? (2)

— Не на личку рум'янець, (2)
Лиш на пальці перстенець. (2)

— Шинкарочко молода, (2)
Чи не твоя то дочка? (2)

— То не моя донечка, (2)
То моя кухарочка. (2)

— Що ж би за ню тобі дати, (2)
Щоби з нею переспать? (2)

Чи два коні вороні, (2)
Чи таляри золоті? (2)

— І два коні вороні, (2)
Йі два таляри золоті. (2)

— Ти, Касуню, серденько, (2)
Стели постіль борзенько. (2)

Кася ліжко стелила
Та й тяженько зітхнула. (2)

— Що ти, Касю, зітхаєш, (2)
Чи ти мене не маєш? (2)

— Як же мені не зітхати, (2)
Коли кажуть з братом спати? (2)

— То по чім м'я пізнала, (2)
Шо-с м'я братом назвала? (2)

Чи по коню воронім, (2)
Чи по личку рум'янім? (2)

— Не по коню воронім, (2)
Лиш по личку рум'янім. (2)

239. ХОДИТЬ ТУРЧИН ПО РИНОЧКУ

Помірно

Ходить турчин по риночку, гей, море мре,
Підмовляє коханочку, гей, серце моє.

Взяв він її за підпашки, гей, море мре,
Повів її попід дашки, гей, серце моє.

Завів її у шиночок, гей, море мре,
Накупити горілочок, гей, серце моє.

— Чому не п'єш, що думаєш, гей, море мре,
Чи на серці тугу маєш, гей, серце моє?

Ой мала я три братчики, гей, море мре,
Такі, як ти, молодчики, гей, серце моє.

Один пішов в Волошину, гей, море мре,
Другий пішов в Туреччину, гей, серце моє.

Третій зостав коло мами, гей, море мре,
Ми з ним разом підростали, гей, серце моє.

— Добре, сестро, що сказала, гей, море мре,
Маму нашу пригадала, гей, серце моє.

Добре, що з тобою не спав, гей, море мре,
Що з сестрою у гріх не впав, гей, серце моє.

*Жартівливі, сатиричні,
танцювальні пісні*

240. А В ДІВЧИНИ ЗАРУЧИНИ

Помірно

А в дів_ чи_ ни за_ ру_ чи_ ни,
а в дів_ чи_ ни гой_ ки, а дів_ чи_ ну
по_ сва_ та_ ли з-під Ско_ льо_ го
бой_ ки, з-під Ско_ льо_ го бой_ ки.

А в дівчини заручини,
А в дівчини гойки,
А дівчину посватали
З-під Сколього бойки. (2)

Чи ти, дівко, одуріла,
Чи з розуму зійшла,
Свої хлопці полишила,
За чужого вийшла. (2)

Ти думаєш, дівчинонько,
Що твій бойко красний,
Його мили в штирох водах
І ще бойко масний. (2)

Його мили в штирох водах,
А я буду в меду,
Щоби став він ще гарніший,
То го в Стрий поведу. (2)

А мій милий, голуб сивий,
Я го прикрасила,
Своїм личком, як сонечком,
Чорними очима. (2)

241. ПОЖАЛІЙ ЖЕ МЕНЕ, НЕ НЕ

Помірно

По_ жа_ лій же ме_ не, не_ не,
по_ жа_ лій же ме_ не, не_ не, за гон_ ча_ ря
не дай ме_ не, за гон_ ча_ ря не дай ме_ не.

Пожалій же мене, не не, (2)
За гончаря не дай мене. (2)

Ой бо гончар горшки возить, (2)
То він мене заморозить.

Пожалій же мене, не не, (2)
За шофера не дай мене. (2)

Ой бо шофер шоферує, (2)
Вічно дома не ночує. (2)

Пожалій же мене, нене, (2)
За столяра не дай мене. (2)

Ой бо столяр дошки теше, (2)
Він про мене ходить-бреше. (2)

Пожалій же мене, нене, (2)
За музику не дай мене. (2)

Музикант на скрипку грає, (2)
Він за мене не подбає. (2)

Пожалій же мене, нене, (2)
За Івана віддай мене. (2)

Іван оре, боронує, (2)
Мене в личенько цілує. (2)

242. ОЙ ЧОГО, ВІД ЧОГО ГОРИ ПОВІЛІЛИ

Весело

Ой чо-го, від чо-го го-ри по-бі-
лі-ли, ой чо-го, від чо-го
хлоп-ці по-ду-рі-ли? Ой да-на.

да-на, да, го-ри по-бі-лі-ли,
ой да-на, да-на, да, хлоп-ці по-ду-рі-ли.

Ой чого, від чого гори побіліли,
Ой чого, від чого хлопці подурили?
Ой дана, дана, да, гори побіліли,
Ой дана, дана, да, хлопці подурили.

Ой чого, від чого біда з парубками,
Хлопець, курці по коліна, біжить за дівками?
Ой дана, ой дана, да, біда з парубками.
Ой дана, ой дана, да, біжить за дівками.

А за то борода, як в старого цапа,
Як кужіль, голова кудлата, патлата.
Ой дана, ой дана, да, як в старого цапа,
Ой дана, ой дана, да, кудлата, патлата.

Сидить він коло мене, а я коло нього,
Надуй губи та й мовчить, що мені із того?
Ой дана, ой дана, да, а я коло нього,
Ой дана, ой дана, да, що мені із того.

Василію, Василю, мені з тебе дивно,
Який нині теплий вечір, коло тебе зимно.
Ой дана, ой дана, да, мені з тебе дивно,
Ой дана, ой дана, да, коло тебе зимно.

Ой чого, від чого мороз у петрівку,
Заморозив парубочок під кожухом дівку?
Ой дана, ой дана, да, мороз у петрівку.
Ой дана, ой дана, да, під кожухом дівку.

243. ПАРУБОЧОК, ЯК ДУБОЧОК

Весело

Музична партитура для голосу з нотами та текстом пісні. Партитура складається з шістьох рядків нот, кожен з яких має відповідний текст під ним.

Парубочок, як дубочок,
 парубочка міна, а як візьме
 дівча в танець, дівці по коліна.
 Гой-я-гой-я, гой-я, гой-я.
 парубочка міна, гой-я,
 гой-я-гой, дівці по коліна.

Парубочок, як дубочок, парубочка міна,
 А як візьме дівча в танець, дівці по коліна.
 Гой-я, гой-я-гой, парубочка міна,
 Гой-я, гой-я-гой, дівці по коліна.

Його мати породила на самого Суса,
 Посадила на припічку, підкрутила вуса.
 Гой-я, гой-я-гой, на самого Суса,
 Гой-я, гой-я-гой, підкрутила вуса.

На припічку молотив, на запічку віяв,
 Під припічком поорав, мокреньке посіяв.
 Гой-я, гой-я-гой, на запічку віяв,
 Гой-я, гой-я-гой, мокреньке посіяв.

На припічку жита, жита, під припічком просо,
 Заручився в ходаках, оженився босо.
 Гой-я, гой-я-гой, під припічком просо,
 Гой-я, гой-я-гой, оженився босо.

Ой сидить хлоп коло мене та й гадки не має,
 Сам він мене не цілує й другому не дає.
 Гой-я, гой-я-гой, та й гадки не має,
 Гой-я, гой-я-гой, другому не дає.

Ой мала я миленького, ой мала я, мала,
 Оглянулась сюди, туди, а ворона вкрала.
 Гой-я, гой-я-гой, ой мала я, мала,
 Гой-я, гой-я-гой, а ворона вкрала.

244. СУХАЯ ВЕРБА, МОКРА КАЛЮЖА

Помірно

Музична партитура для голосу з нотами та текстом пісні. Партитура складається з трьох рядків нот, кожен з яких має відповідний текст під ним.

Су-ха-я вер-ба, мок-ра ка-лю-жа,
 роз-гні-ва-ла ся жін-ка на му-жа,
 роз-гні-па-ла си жін-ка на му-жа.

Сухая верба, мокра калюжа,
Розгнівалася жінка на мужа. (2)

Розгнівалася, розсердилася,
Не розмовляє, бо надулася. (2)

Куме, не лейте, куме, не пийте,
Жінку кохайте, деколи бийте. (2)

Ой буду лити, ой буду пити,
Буду любити, не буду бити. (2)

Буду любити, не буду бити,
Лиш час від часу буду учити. (2)

Бо в мене жінка — чисте золото,
На дворі чисто, а в хаті болото. (2)

Коров не доїть, хвоста ся боїть,
Хліба не пече, бо з носа тече. (2)

245. ОЙ МАМУНЦЮ, ГОРОХ КОЧУ

Весело

Ой ма-мун-цю, го-рох ко-чу.

чор-ня-во-го хлоп-ця хо-чу,

чор-ня-во-го хлоп-ця хо-чу.

Ой мамунцю, горох кочу,
Чорнявого хлопця хочу. (2)

Він чорнявий, я білява,
Я йому ся сподобала. (2)

Я висока, наче сосна;
Коло sweї мами росла. (2)

Кажу правду, не хвалюся,
Така-м ладна, як лялюся. (2)

Та зло робить мені мати,
За коцюбу хоче дати. (2)

З коцюбою одне горе,
Ні любові, ні розмови. (2)

246. НАД РІЧКОЮ НАД БИСТРОЮ

Весело

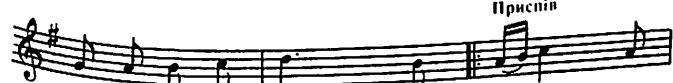

Над річ-ко-ю, над бис-тро-ю, та край до-рі-

-жень-ки, там я со-бі по-сі-я-ла

Приспів

гус-то ко-но-пель-ки. Ой ла-на,

ой ла-на. гус-то ко-но-пель-ки. // -пель-ки.

Над річкою, над бистрою, та край доріженьки,
Там я собі посіяла густо конопельки.

Приспів:

Ой дана, ой дана,
Густо конопельки.

Двічі

Там я собі посіяла густо конопельки,
Вони стали, як буйний ліс, гарні, зелененькі.

Приспів:

Ой дана, ой дана,
Гарні, зелененькі.

Двічі

Самі вони не беруться, мені не даються,
Ідуть люди дорогою, з конопель сміються.

Приспів:

Ой дана, ой дана,
З конопель сміються.

Двічі

Чоловіче, чоловіче, дай мені пораду,
Бо я з тими коноплями у полі пропаду.

Приспів:

Ой дана, ой дана,
У полі пропаду.

Двічі

У людей вже кіп по десять побиті, потерті,
А у мене одна горстка — ворота підперті.

Приспів:

Ой дана, ой дана,
Ворота підперті.

Двічі

Чоловік став своїй жінці подавати радку,
Треба було на кожусі нашивати латку.

Приспів:

Ой дана, ой дана,
Нашивати латку.

Двічі

247. КУДИ ХОДИШ, ПАВЛІНО

Танцювально

— Куди ходиш, Павліно, Павліно, Павліно, Павліно?
— До стодоли на сіно, на сіно, на сіно, на сіно.

— Йди, дівчино, із нами, із нами, із нами, із нами,
Молодими хлопцями, хлопцями, хлопцями, хлопцями.

— Якби-м з вами ходила, ходила, ходила, ходила,
Щоб матуся повіла, повіла, повіла, повіла?

— Скажи своїй мамунці, мамунці, мамунці, мамунці,
Що була ти в церковці, в церковці, в церковці,
в церковці.

Що чекала клібана, клібана, клібана, клібана,
Із вечора до рана, до рана, до рана, до рана.

Неня дуже ся тішить, ой тішить, ой тішить, ой тішить,
Ії доня не грішить, не грішить, не грішить, не грішить.

248. ДЕ ТЕРНЯ, ТАМ ТЕРНЯ

Весело

Де тер_ня, там тер_ня, і в Журав_но тер_ня,

у Жу_рав_но хлоп_ці, як зо_гни_ла мер_ва,

у Жу_рав_но хлоп_ці, як зо_гни_ла мер_ва.

Де терня, там терня,
І в Журавно терня,
У Журавно хлопці,
Як зогнила мерва.

Дівчи

Тоту гнилу мерву
Нікому згрібати,
Журавнянських хлопців
Не хотять кохати.

Дівчи

Де терня, там терня,
І в Стрию теж терня,
Лиш стрийські дівчата,
Як з оріха зерня.

Дівчи

Із горіха зерня
Лиш би коштувати,
А стрийських дівчаток
Лише любити.

Дівчи

Хлопець ми ся женить,
Я му волю даю,
Бо я, молоденька,
Ще ся не віддаю.

Дівчи

249. А ХТО БАЧИВ, А ХТО ЧУВ

Широко

А хто ба_чив, а хто чув, хто у ме_не

сно - чи був? А, вер - ви, ХТО
 БА-, ва - рва, - ЧИВ, А, вер - ви, ХТО
 ЧУВ, вор - вув, ХТО, вер - ви, у
 МЕ-, вер - ме, -НЕ СНО-, вор - во, -ЧИ БУВ, вор - вув.

А хто бачив, а хто чув,
 Хто у мене сночі був?
 А, верви, ХТО БА-, варва, -ЧИВ, А, верви, ХТО ЧУВ,
 ворвув,
 ХТО, верви, У МЕ-, верме, -НЕ СНО-, ворво, -ЧИ БУВ,
 ворвув.

Були в мене уночі
 Штири хлопці-сівачі.
 БУ-, вурву, -ЛИ В МЕ-, верме, -НЕ У-, вирві, -НОЧІ,
 вирві,
 ШТИ-, вирви, -РИ ХЛО-, ворво, -ПЦІ СІ-, вирви,
 -ВАЧІ, вирві.

А між ними, як цвіток,
 Синьоокий Васильок.
 А, вирви, МІЖ НИ-, вирви, -МИ, ЯК, вирви,
 ЦВІТОК, вирви,
 СИ-, вирви, -НЬОО-, ворво, -КИЙ ВА-, варва,-
 СИЛЬОК, вирви.

Нехай мене мати б'є,
 А у мене милий є.
 НЕ-, верве, -ХАЙ МЕ-, верме, -НЕ МА-, варва,
 -ТИ Б'Є, верве,
 А, верви, У МЕ-, верме, -НЕ МИ-, вирви,
 -ЛИЙ, Є, верве.

250. НЕ БУЛО ТО, ЯК В ОСЕНІ

Танцювально

Не бу - ло то, як в о - се - ні, бу - ли яб - лу -

Приспів

- ка чер - ве - ні. Ля, ля, ля, ля, ля, ля,
 ля, ля, ля, ля, ля, ля, ля, ля, ля, ля.

Не було то, як в осені,
 Були яблука червені.

П р и с п і в:

Ля, ля, ля, ля, ля, ля, (2)
 Ля, ля, ля.

Були ябка і ябчата,
 Були дівки і дівчата.

П р и с п і в.

Були теньгі, були малі,
Були юні, були старі.

Приспів.

Були дуже молоденькі,
Мали губки солоденькі.

Приспів.

Як си хлопець поцілує,
То ся тиждень облизує.

Приспів.

251. Я БУВ ХЛОПЕЦЬ ОТАКИЙ, СВОЄ ЖИТТЯ ВАЖИВ

Весело

Я був хлопець отакій,
Раз взяв бучок під паху,
своє життя не знаю,
сам не знаю, ва-жив,
де їду, я що-вечер
їду до чужо-ринки
по-під вікна
бо не маю ла-зів,

Приспів

своє. Ой бідні-бі даки,
всі молоді парубки, бо дівчат не
мають свих, от і ходять до чужих.

Я був хлопець отакій, своє життя важив,
Я щовечеринки попід хати лазив.
Раз взяв бучок під паху, сам не знаю, де їду,
їду до чужої, бо не маю своєї.

Приспів:

Ой бідні-бі даки
Всі молоді парубки,
Бо дівчат не мають свих,
От і ходять до чужих.

От приходжу під вікно, стою та й думаю,
Стою та й думаю, що робити маю.
Ой чи шибку витягати, ой чи двері відхиляти,
Двері відхиляти та й іти до хати.

Приспів.

Я в вікно ся подивив, тихо двері відхилив,
Та й просто до хати зайшов, милий брате.
Хтось ся з лавок ізхопив, та й за барки м'я вхопив,
Я го бучком хруснув, по голові луснув.

Приспів.

Взяв він голову руками, задріботів ніженьками,
Кличе на підмогу жіночку небогу:
— Молодице, не лежи, бо якесь тут лихо є,
Треба засвітити, з хати не пустити.

Приспів.

Та хіба ж я б дурний був, щоб доти чекати,
Взяв я бучок в руки та давай тікати.
Як почали псами гнати, коштурами доганяти,
Якби ізловили, бігме, були б вбили.

Приспів.

От прийшов я додомоньку, заліз собі в соломоньку,
Лежу та й думаю — кепський розум маю.
Треба плотів не ломити, старих собак не дражнити,
Треба ся женити, чужих не любити.

Приспів.

252. МОЯ МИЛА ЗАДРІМАЛА

Помірно, рішуче

Я_ кийсь дідь_ ко з ка_ пе_ лю_ ха,

гей, з ка_ пе_ лю_ ха пе_ ро вкрав.

І_ ди, і_ ди, дів_ чи_ нонь_ ко,

гей, шу_ кай пе_ ро згубле_ не,

бу_ деш, бу_ деш, ти най_ кра_ ща,

гей, будеш найкраща в ме_ не.

Моя мила задрімала,
Гей, задрімала, я заспав.
Якийсь дідько з капелюха,
Гей, з капелюха перо вкрав.
Іди, іди, дівчинонько,
Гей, шукай перо згублене,
Будеш, будеш ти найкраща,
Гей, будеш найкраща в мене.

Знову мила задрімала,
Гей, задрімала, я заспав.
Якийсь дідько з камізельки,

Гей, з камізьльки люльку вкрав.
 Іди, іди, дівчинонько,
 Гей, шукай згублені речі,
 Бо до тя не прийду більше,
 Гей, посивієш на печі.

253. ОЙ СКАЖИ МИ, ТОВАРИШУ

Танцювально

Ой ска_ жи ми, то_ ва_ ри_ шу,
 мій ти рід_ ний бра_ те, ко_ ли бу_ лем
 вже до_ ли_ ха со_ бі дів_ ку бра_ ти?
 Ой на го_ рі гар_ бу_ зи,
 на до_ ли_ ні ді_ ні, ког_ ра дів_ ка
 я_ зи_ ка_ та — не бу_ де газ_ ди_ ні.

Ой скажи ми, товаришу, мій ти рідний брате,
 Коли будем вже до лиха собі дівку брати?
 Ой на горі гарбузи, на долині дині,
 Котра дівка язиката — не буде газдині.

Залицявся Гнат до Єви, Пилип до Палагни,
 Ой і мене щось серденько до дівчини тягне.
 Добрі груші, добрі сливи, найкращі горіхи,
 Нема життя самотньому, бо нема потіхи.

Ой да дана, дана, дана, ой та туду, туду,
 Я про тебе, білявино, нігди не забуду.
 Як мене до війська брали, то я дуже плакав,
 А хто буде через плоти до дівчини скавав.

254. ЧИ Ж ВИ М'Я, МУЗИКИ, НЕ ВПІЗНАЛИ

Весело

Чи ж ви м'я, му_ зи_ ки, не впі_ зна_
 - ли, що ви ми шта_ є_ ра
 не за_ гра_ ли. Я сам хло_ пець
 із Сам_ бо_ ра, вуй_ ко_ вмер, а вуй_ на_ хво_ ра.
 Гу_ ля_ ю, спі_ ва_ ю, ве_ се_ лю_ ся.

Чи ж ви м'я, музики, не впізнали,
 Що ви ми штаєра не заграли.
 Я сам хлопець із Самбора,

Вуйко вмер, а вуйна хвора.
Гуляю, співаю, веселюся.

Чи ж ви м'я, дівчата, не впізнали,
Що ви ми у танці відказали.
Я сам хлопець із Самбора,
Вуйко вмер, а вуйна хвора.
Гуляю, співаю, веселюся.

Прийди си, прийди си, реміснику,
Татуньо, мамуня на празнику.
Ой неправда, пелехата,
Бо я видів твого тата,
На п'єцу, на п'єцу файку курить.

Іди си, іди си геть, гультяю,
Всю твою родину добре знаю.
Ти музика, брат музика,
Господарка невелика,
А з смичка тоненька паленичка.

Немало по світу находився,
Немало дівчат я налюбився.
Любив, кохав українку,
Молдаванку і грузинку, —
На руській Катюші оженився.

255. ТАМ, НА ЛУЦІ ЗЕЛЕНІЙ

Помірно

Там, на луці зеленій,
Зеленій, зеленій, зеленій,
Там ся пасли олені,
Олені, олені, олені.

Там їх пасла, ой мила,
Ой мила, ой мила, ой мила,
Що м'я в серці носила,
Носила, носила, носила.

Там, на горі, пов'яло,
Пов'яло, пов'яло, пов'яло,
Бо мокре ся сіяло,
Сіяло, сіяло, сіяло.

На долині вимокло,
Вимокло, вимокло, вимокло,
Бо грубо ся завлокло,
Завлокло, Завлокло, завлокло.

Я посіяв там жито,
Там жито, там жито, там жито.
Але воно не зійшло,
Не зійшло, не зійшло, не зійшло.

Зійшла мені лобода,
Лобода, лобода, лобода,

Там високо, як вода,
Як вода, як вода, як вода.

Буду кормив молоду,
Молоду, молоду, молоду,
Стане красна на вроду,
На вроду, на вроду, на вроду.

Поведу до водиці,
До водиці, до водиці, до водиці,
Стане легша у танці,
У танці, у танці, у танці.

Лобода ся минула,
Минула, минула, минула,
Мене мила кинула, кинула,
Кинула, кинула.

256. ТОВАРИШУ, РІДНИЙ БРАТЕ

Весело

Музична партитура для голосу та фортепіано. Включено чотири рядки нот з відповідними текстами українською мовою. Ключові слова: весело, товаришу, рідний брате, що сумуєш коло хати?, приспів, та біда, ой, йой, йой, коло хати.

Товаришу, рідний брате,
Що сумуєш коло хати?

Приспів:

Та біда, ой, йой, йой, (2)
Коло хати*.

Пішов би я в ліс по дрова,
В мене жінка чорноброва.

Приспів.

Пішов би я погуляти,
Зачнуть жінку зачіпати.

Приспів.

Тому сиджу коло хати,
Щоби жінку пильнувати.

Приспів.

Може хтось прийти до хати,
Із жінкою жартувати.

Приспів.

Не пожену вівці пасти,
Можуть хлопці жінку вкрасти.

Приспів.

* У приспіві повторюється останнє слово
кожної строфи.

Щоби, хлопці, спокій мати,
Вчіться жінку вибирати.

Приспів.

257. ЗАМКНУВ ХАТУ НА ЗАМОК

Весело

Зам_кнув ха_ту на за_мок, шом-трі_я,
рі_я-ра, а сам пі_шов до ді_вок, ку-ку.

Замкнув хату на замок, шом-трія, рія-ра,
А сам пішов до дівок, ку-ку.

Я дівчатам дуже рад, шом-трія, рія-ра,
Кличу їх у виноград, ку-ку.

Дівки кажуть: — Не займай, шом-трія, рія-ра,
За жінкою доглядай, ку-ку.

Не шукай собі біду, шом-трія, рія-ра,
Мавш жінку молоду, ку-ку.

Не жени волів пасти, шом-трія, рія-ра,
Можуть жінку украсти, ку-ку.

Я додому драпака, шом-трія, рія-ра,
Нема жінки, ні замка, ку-ку.

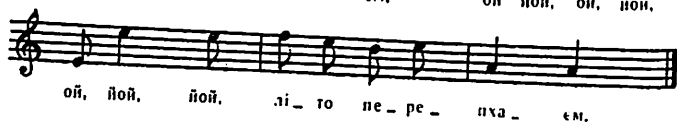
258. ЖУРИЛАСЯ МОЯ МИЛА

Помірно

Жу_ри_ла_ся мо_я ми_ла,
що ми ниц не ма_ем, ми ко_на_ри_ка
за_рі_жем, лі_то не_ре_па_ем.
Ой, йой, ой, йой, ой, йой, йой.

лі_ то пе_ ре_ пха_ ем, ой йой, ой, йой.

ой, йой, йой, лі_ то пе_ ре_ пха_ ем.

Журилася моя мила,
Що ми нич не маєм,
Ми комарика заріжем,
Літо перепхаєм.

Приспів:

Ой, йой, ой, йой, ой, йой, йой,
Літо перепхаєм. *

Дівчі

Половину ми з'їмо,
Половину — діти,
Можна, мила, цілуванням
Літо пережити.

Приспів.

Журилася моя мила,
Що ми нич не мами,
А ми маємо за хатов
Поламані сани.

Приспів.

Ой візьмемо, мила, сани,
Занесем до хати,

* У приспіві повторюється останній рядок
кожної строфи.

Підстелимо кулаки,
Буде легко спати.

Приспів.

Бо я люблю погуляти,
Люблю поспівати,
Моя мила задре носа,
Коли лиш поспати.

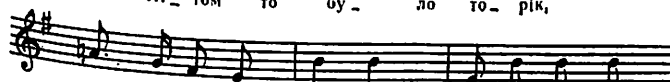
Приспів.

259. ЛІТОМ ТО БУЛО ТОРІК

Весело, помірно

Лі_ том то бу_ ло то_ рік,

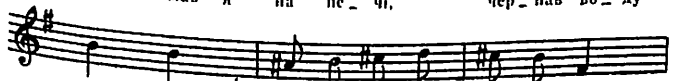
йшов я з по_сто_ рон_ ком, вис_ ре_ зав_ ся

гар_ бу_ зом, під_ ни_ рав_ ся вов_ ком.

ста_ вок мав я на пе_ чі, чер_ нав во_ ду

са_ ком, гра_ бель_ ка_ ми ло_ вив_ риб.

Приспів

стрі_ ляв пта_ хів ма_ ком. Гой- я. гой- я.

стрі_ ляв пта_ хів ма_ ком. гой- я.

гой- я, стрі_ ляв пта_ хів ма_ ком.

Літом то було торік, йшов я з посторонком,
Вперезався гарбузом, підпирався вовком.
Ставок мав я на печі, черпав воду саком,
Грабельками ловив риб, стріляв птахів маком.

Приспів:

Гой-я, гой-я, стріляв птахів маком. (2)

Загорівся раз ставок, риба погоріла,
І велика і мала у ліс полетіла.
Полетів за нею й я, рубав ціпом дуби,
Вдарив жабу по хвості, — вибила ми зуби.

Приспів:

Гой-я, гой-я, вибила ми зуби.

Чорт з зубами, але гріх жабеня побити,
Іду в церкву всіх святих відпусту просити.
От до церкви я прийшов, став під хоругвочку,
Святий Петро гра на бас — Павло на дудочку.

Приспів:

Гой-я, гой-я, Павло на дудочку.

Запримітили святі, що стою в куточку,
Стали тягти танцювати, порвали сорочку.
Буком мене святий Іван: — Чом стоїш, гультаю,
Як не хочеш танцювати, марш собі до раю.

Приспів:

Гой-я, гой-я, марш собі до раю.

В раю каші наварили, часником затерли,
Так ся святі переїли, аж ноги задерли.
За хмарою поблизу музиканти грають,
Ангели старі й малі «Аркан» витинають.

Приспів:

Гой-я, гой-я, «Аркан» витинають.

Та недовго слухав я, як грають музики,
Та й по небі в ходаках вдарив коломийки.
Тут як гримне Ілія: — Що ти, бойку, робиш?
Ти своїми ходаками небо нам угробиш!

Приспів:

Гой-я, гой-я, небо нам угробиш!

Загалділи всі святі: — Вигнать бойка треба,
Що ми будем за святі, як не стане неба.
І попер мене Ілля за небесні брами,
Опинився я ото, люди, перед вами.

Приспів:

Гой-я, гой-я, люди перед вами.

260. КОТИЛАСЯ ЛЮЛЬКА ЗГОРИ

Весело

Ко - ти - ла - ся люль - ка зго - ри,
Ой пі - шов я до Сам - бо - ра

ко - ти - ла, ко - ти - ла, та як впа - ла
люль - ку ку - пу - ва - ти, люль - ка бу - ла

із при - піч - ка до цеб - ра ся зби - ла.
за - ло - ро - га, не міг зтор - гу -

Приспів:

- ва - ти. Та - дрі - дром, та - дрі - дром,

не міг зтор - гу - ва - ти. Та - дрі - дром,

та - дрі - дром, не міг зтор - гу - ва - ти.

Котилася люлька згори, котила, котила,
Та як впала із припічка до цебра ся збила.
Ой пішов я до Самбора люльку купувати,
Люлька була задорога, не міг зторгувати.

Приспів:

Тадрі-дром, тадрі-дром, *Двічі*
Не міг зторгувати.

Ой там чужа дівчинька бульбу продавала,
Та я її попросив, вона зторгувала.
Дякую ти, дівчинько, та за твою ласку,
За те я ти принесу вечером запаску.

Приспів:

Тадрі-дром, тадрі-дром, *Двічі*
Вечером запаску.

Закурив я люльку-файку, пішов на зальоти,
Та й приходжу до дівчини, заперті ворота.
А я тоді подививсь та й на перелазі,
Зустрів мене який дурень та й вдарив три рази.

Приспів:

Тадрі-дром, тадрі-дром, *Двічі*
Та й вдарив три рази.

За що б'єш, за що б'єш, рації не маєш,
А він мене груп четвертий: — Чому не втікаєш?
А я тоді через плоти та й через городи,
Запутався в гарбузинні та й наробив шкоди.

Приспів:

Тадрі-дром, тадрі-дром, *Двічі*
Та й наробив шкоди.

Як почали старі баби коцюбами гнати,
То я мусів штани драти, гарбузи латати.

Буду знати, буду знати, буду пам'ятати,
Як з чужою дівчиною люльку купувати.

Приспів:

Тадрі-дром, тадрі-дром, | Дівчи
Люльку купувати.

261. МОЛОДИЧКА, ЯК ЗІРНИЧКА

Широко

Мо_ ло_ дич_ ка, як_ зір_ нич_ ка,
ста_ ла ми ка_ за_ ти: — По_ кинь, по_ кинь
мо_ ло_ ти_ ти та й хо_ ди до
ха_ ти. **Приспів**
Гой- я, гой- я, гой- я,
гой- я, гой, та й хо_ ди до ха_ ти.

Detailed description: The musical score is written on five staves in G major (one sharp) and 2/4 time. The first staff is marked 'Широко' and contains the first line of the melody with lyrics 'Мо_ ло_ дич_ ка, як_ зір_ нич_ ка,'. The second staff continues the melody with lyrics 'ста_ ла ми ка_ за_ ти: — По_ кинь, по_ кинь'. The third staff continues with lyrics 'мо_ ло_ ти_ ти та й хо_ ди до'. The fourth staff is the chorus, marked 'Приспів', with lyrics 'ха_ ти. Гой- я, гой- я, гой- я,'. The fifth staff continues the chorus with lyrics 'гой- я, гой, та й хо_ ди до ха_ ти.'

Молодичка, як зірничка,
Стала ми казати:
— Покинь, покинь молотити
Та й ходи до хати.

Приспів:

Гой-я, гой-я, гой-я, гой,
Та й ходи до хати. *

Ой не піду, бо ся бою,
Маєш чоловіка,
Як застане мене в хаті,
То збавить ми віка.

Приспів.

— Ходи, ходи, милий хлопче,
На одну годину,
А я свого бородача
Пошлю по калину.

Приспів.

Коли пішов бородатий
Калину ламати,
Завела м'я молодичка
До теплої хати.

Приспів.

Прийшов старий бородатий
З калинов до хати,
Молодиця зразу впала
Та й стала стогнати.

Приспів.

А я хлопець зуховатий
В свого батька вдався,

* В приспіві повторюється останній рядок
кожної строфи.

Через вікно, попід пліт,
В коноплі сховався.

Приспів.

262. КУКАЛА ЗОЗУЛЬКА ІЗ КАЛИНОЧКИ

Весело

Ку_ ка_ ла зо_ зуль_ ка із ка_ ли_
ноч ки, із ка_ ли_ ноч_ ки, і_ ха_ ли
о_ при_ шки з Вер_ хо_ ви_ ноч_ ки,
і_ ха_ ли о_ при_ шки з Вер_ хо_ ви_ ноч_ ки.

Кукала зозулька
Із калиночки. (2)
Іхали опришки з Верховиночки. (2)

В неділю звечера
Стало смеркати, (2)
Ой ходять опришки нічліг шукати. (2)

Газда із хати,—
Легінь до хати (2)
Та й став він газдиню стиха питати. (2)

— Чом в тебе, госпосю,
Губки солодкі? (2)
— То від медочки, мій соколочку. (2)

Під вікном муж стоїть
Та й си карбує, (2)
На свою газдиню бучок рихтує. (2)

Опришок з хати,—
Газда до хати, (2)
Став свою госпосю ревідувати. (2)

— Ой мужу, мужу,
Не вір нікому, (2)
Ой як ти не віриш серденьку мому. (2)

Ой купи, мужу,
Срібний дзвіночок, (2)
Та й прив'яжи мені за поясочок. (2)

Як ся порушу,
Дзвонити мушу, (2)
Бом, бом, бом, дзень, бом, бом, за твою душу. (2)

263. ГЕЙ, А В БРОДУ, БРОДУ

Весело

Гей, а в брo-ду, брo-ду бра_ла дів_ка

во - лу. ман - дру - ва - ли два шев - чи - ки
хо - ро - шо - го ро - лу. // ро - лу.

Гей, а в броду, броду
Брала дівка воду,
Мандрували два шевчки
Хорошого роду.

Двічі

Гей, а в броду, броду,
Там чистая вода,
Майстер старий, майстер старий,
Майстрова молода.

Двічі

Молода, молода,
Як в саду ягода,
Чує мов юне серце,
Що буде пригода.

Двічі

Майстер чобіт шие,
Дратву протягає,
А майстрова молодая
До хлопців моргає.

Двічі

Майстер чобіт шие,
Ківками цівкує,
А челядник молоденький
Майстрову цілує.

Двічі

Ой майстер цівкує,
Що ударить, охне,
А майстрова молоденька
По любові сохне.

Двічі

264. ОЙ НА ГОРІ ДВА ДУБОЧКИ

Помірно, сумовито

Ой на го - рі два ду - боч - ки,

ой ти, мій ми - лень - кий, ой на го - рі

два ду - боч - ки, го - лу - бе си - вень - кий.

Весело, енергійно

То зрубай. ми - ла, то зрубай, ми - ла, то зрубай.

у - ха - ха, гей, ми - ла, чор - но - бри - ва.

— Ой на горі два дубочки, ой ти, мій миленький,
Ой на горі два дубочки, голубе сивенький.
— То зрубай, мила, то зрубай, мила,
То зрубай, у-ха-ха, гей, мила, чорнобрива.

— Я сокири не маю, ой ти, мій миленький,
Я сокири не маю, голубе сивенький.
— То купи, мила, то купи, мила,
То купи, у-ха-ха, гей, мила, чорнобрива.

— А я грошей не маю, ой ти, мій миленький,
А я грошей не маю, голубе сивенький.

— Зароби, мила, зароби, мила,
Зароби, у-ха-ха, гей, мила, чорнобрива.

— Я робити не вмю, ой ти, мій миленький,
Я робити не вмю, голубе сивенький.

— То вмирай, мила, то вмирай, мила,
То вмирай, у-ха-ха, гей, мила, чорнобрива.

— Де ти мене поховаєш, ой ти, мій миленький,
Де ти мене поховаєш, голубе сивенький.

— В кропиві, мила, в кропиві, мила,
В кропиві, у-ха-ха, гей, мила, чорнобрива.

— А як будеш плакати, ой ти, мій миленький.

А як будеш плакати, голубе сивенький.

— Тра-ля-ля, мила, тра-ля-ля, мила,
Тра-ля-ля, у-ха-ха, гей, мила, чорнобрива.

265. ОЙ СТАВ СТАРИЙ, ЗАЖУРИВСЯ

Танцювально

Ой став старий, зажурився,
З молодою оженився.

Приспів:

Гей, га, у-ха-ха,
Треба жити без гріха.

Не журися, старий, мною,
Веселою, молодою.

Приспів.

Ой ти, старий, ой ти, бзичу,
Пусти мене на музику.

Приспів.

Коли кажеш, що я бзич,
Обійдешся без музик.

Приспів.

Ой ти, старий, ти, балаю,
Пусти мене, хай гуляю.

Приспів.

Коли кажеш, що балай,
Сиди дома, не гуляй.

Приспів.

Ой ти, сивий голубочку,
Пусти мене на дудочку.

Приспів.

Коли кажеш — голубочок,
На ти гроші на таночок.

Приспів.

На ти іще, та гуляй,
Лиш додому повертай.

Приспів.

Що то мені за гуляння
Від вечора і до рання.

Приспів.

Коби три дні і три ночі,
Щоб не спали мої очі.

Приспів.

266. ОЙ ЯК МАВ Я ДВАДЦЯТЬ ЛІТ

Танцювально

Приспів

Ой як мав я двадцять літ,
Зав'язали мені світ:
Взяв я собі вдовицю,
Стару бабцю Маринцю.

Приспів:

Тадріта, тадріта,
Стару бабцю Маринцю. * | Двічі

Стара баба Маринця
Нич не робить — свариться,
Ще й буркоче: — Внеси дров,
Бо я хора — ти здоров.

Приспів.

Коби скоро до тепла,
Бо вже стара допекла,
Всучу я їй мотузок
Та й поведу на торжок.

Приспів.

* В приспіві повторюється останній рядок строфи.

Каже баба: — Хочу пити.
 Я їй купив оковити.
 Як ся баба напила,
 Лиш ногами протягла.

Приспів.

Лежить баба та й хропе
 Аж луна кругом іде.
 Тихо! Бабу не збудить,
 Щоб на танці пішов дід.

Приспів.

Граї, музико, веселіше,
 Ви, дівчата, йдїть сміліше,
 Беріть мене у танець,
 Я кругом ще молодець.

Приспів.

Все цвіте кругом, глядїть,
 Як же тут не молодїть!
 Молодіє рідний край,
 Граї, музико, дужче граї!

267. ОЙ ПОСЛАЛА БАБА ДІДА

Рухливо

Ой послала баба діда
 По студену воду,
 Дід чогось там забарився
 Бабі не на згоду. (2)

Він приходить додомоньку,
 З відром похитнувся,
 Баба діда гуп у плечі,
 Той перевернувся. (2)

— Нащо нам ся, бабусенько,
 По дурному бити,
 Ходім краще на поточок,
 Там ся будем мити. (2)

Стали вони над водою
 Та й умивалися,
 А дід бабу шур іззаду,
 Баба втопилася. (2)

Дід під вечір у суботу
 Гарно підголився,
 Пішов собі до кумасі:
 Задумав жениться. (2)

У неділю дід з кумою
 Ідуть по дорозі,

Відчиняють в хату двері...
Баба на порозі. (2)

— Ой не діждеш, старий діду,
З другою женити,
Я скупалась, ти підстригся,
Станем в згоді жити. (2)

268. НЕ ГАДАЛА-М ПРИ ДУНАЮ КОНЯ НАПУВАТИ

Помірно

Не га_да_ла-м при Ду_на_ю,
ко_ня на_пу_ва_ти, не га_да_ла-м,
не ду_ма_ла-м з ста_рим ві_ку_ва_ти.

Не гадала-м при Дунаю коня напувати,
Не гадала-м, не думала-м з старим вікувати.

Я думала, що то сіно, а тото солома,
Через того чудовище сиди тепер дома.

Чудовище, мерзовище, яке то публічне,
Ой коби то чудовище хоч недовговічне.

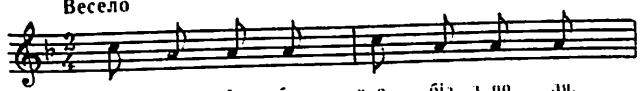
А ти, старий, гелеватий, що би тобі дати,
Чи попити, чи поїсти, а би-с не міг встати.

Гей, я собі надумала, що старому треба,
Один камінь під голову, а другий під ребра.

Один камінь під голову, щоби легко спати,
Другий камінь під ребрами, щоби не міг встати.

269. ІШЛА БАБА В ОБІД З ПОЛЯ

Весело

І_шла ба_ба в о_бід з чо_ли.
шу_га_я, шу_га_я, та_ка ве_лич.
як то_по_ля. шу_га_я, шу_га_я.
Діа за не_ю, як ко_ту_тик.
шу_га_я, шу_га_я, ба_ба чу_ла.
а діа у_тік. шу_га_я, шу_га_я.

Ішла баба в обід з поля, шугая, шугая,
Така велич, як тополя, шугая, шугая*.

* «Шугая, шугая» — повторюється після кожного рядка.

Дід за нею, як когутик,
Баба чкнула, а дід утік.

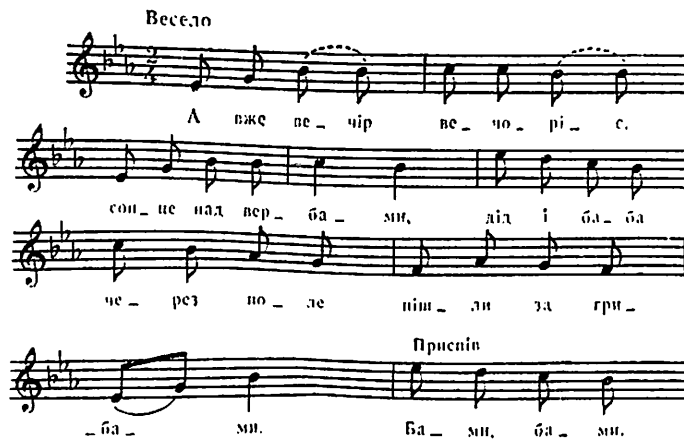
Пішла в танець баба з дідом,
Загубили торбу з хлібом.
— Агов, діду, треба стати,
Мусим торбу пошукати.

Баба стара, дід молодий,
Повів бабу він до води.
— Скачи, бабацю, широченько,
Бо тут дуже глибоченько.

Баба легко скочила,
Діда в воду друлила.
Сама стала та й хохоче,
Бо у воді дід булькоче.

270. А ВЖЕ ВЕЧІР ВЕЧОРИЄ

Весело

А вже ве_чір ве_чорі_є,
сон_це над вер_ба_ми, дід і ба_ба
че_рез по_ле піш_ли за гри_

Приспів

ба ми. Ба_ми, ба_ми.

ба_ми. ба_ми. пі_шли за гри_ба_ми.

А вже вечір вечоріє, сонце над вербами,
Дід і баба через поле пішли за грибами.

Приспів:

Бами, бами, бами, бами,
Пішли за грибами.

Пішов дідо на гриби, а баба на гливи,
Баба свої посушила, дідові погнили.

Приспів:

Гнили, гнили, гнили, гнили,
Дідові погнили.

Баба свої посушила, борщу наварила,
Потім діда гонорово в гості запросила.

Приспів:

Сила, сила, сила, сила,
В гості запросила.

А дід борщик посербує і бабусю хвалить,
Ой який то добрий борщик бабусенька варить.

Приспів:

Варить, варить, варить, варить,
Бабусенька варить.

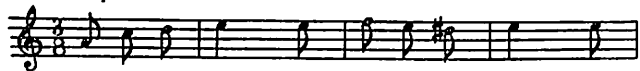
Гей, дала баба діду грибів попоїсти,
То не міг дід від бабусі поріг перелізти.

Приспів:

Лізти, лізти, лізти, лізти,
Поріг перелізти.

271. ГЕЙ, ПИЛА, ПИЛА, ЧЕПЦЯ ЗГУБИЛА

Помірно

Гей, пи_ла, пи_ла, чеп_ця згу_би_ла,

прий_шла до_ до_монь_ку, му_жа на_ би_ла.

Гей, пила, пила, чепця згубила,
Прийшла додомоньку, мужа набила.

Набила в сінях, набила в хаті:
— Йди, сякий, йди, такий, чепця шукати.

Прийшов до коршми: — День добрий, люди,
Хто чепець знайде, зналізне буде.

Кварта горівки, півкирця проса,
Бо моя жінка простоволоса.

Дув вітер здолу, дув вітер згори
Та й зірвав чепчисько бабі з голови.

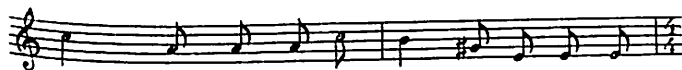
Ішов дідисько брез болотисько,
Та й витяг чепчисько за мотузисько.

272. ГЕЙ, ПІДУ ЖЕ Я

Весело

Гей, пі_ду же я, гей, пі_ду же я.

гей, пі_ду же я, гей, пі_ду же я

в лі_со_чок, в лі_со_чок, в лі_со_чок, чок, чок, чок.

в лі_со_чок, чок, чок, чок, в лі_со_чок, чок, чок, чок,

в лі_со_чок, чок, чок, чок, в лі_со_чок, в лі_со_чок.

Гей, піду же я (4)
В лісочок, в лісочок,
В лісочок, чок, чок, чок, (4)
В лісочок, в лісочок.

Вирубаю си (4)
Дубочок, дубочок,
Дубочок, чок, чок, чок, (4)
Дубочок, дубочок.

Гей, зроблю я си (4)
 Плужочок, плужочок,
 Плужочок, чок, чок, чок, (4)
 Плужочок, плужочок.

Виорю я си (4)
 Ланочок, ланочок,
 Ланочок, чок, чок, чок,
 Ланочок, ланочок.

Посію я там (4)
 Конопель, конопель,
 Конопель, пель, пель, пель, (4)
 Конопель, конопель.

Гей, занадився (4)
 Журавель, журавель,
 Журавель, вель, вель, вель, (4)
 Журавель, журавель.

Гей, та до моїх (4)
 Конопель, конопель,
 Конопель, пель, пель, пель, (4)
 Конопель, конопель.

Гей, а я тому (4)
 Журавлю, журавлю,
 Журавлю, влю, влю, влю, (4)
 Журавлю, журавлю

Крильця, ніжки (4)
 Поломлю, поломлю,
 Поломлю, млю, млю, млю, (4)
 Поломлю, поломлю.

273. ІХАЛО ДВА ДО МЛИНА

Весело

І - ха - ло два до мли - на,
 І - ха - ло два, шур - бе - ли, вер - би - ли,
 по - під вер - би вер - би - ли,
 при гар - ній до - ли - ні, до мли - на.

Іхало два до млина, іхало два,
 Шурбели, вербили, попід верби вербили,
 При гарній долині до млина.

Та й здохла їм кобила, та й здохла їм,
 Шурбели, вербили, попід верби вербили,
 При гарній долині, кобила.

Стали раду радити, стали раду,
 Шурбели, вербили, попід верби вербили,
 При парній долині, радити.

Що з кобили робити, що з кобили,
 Шурбели, вербили, попід верби вербили,
 При гарній долині, робити.

З шкіри будуть чобітки, з шкіри будуть,
 Шурбели, вербили, попід верби вербили,
 При гарній долині, чобітки.

З ребер будуть палички, з ребер будуть,
 Шурбели, вербили, попід верби вербили,
 При гарній долині, палички.

З хребта будуть скрипочки, з хребта будуть,
Шурбелі, вербили, попід верби вербили,
При гарній долині, скрипочки.

З хвоста будуть три смички, з хвоста будуть,
Шурбелі, вербили, попід верби вербили,
При гарній долині, три смички.

Скрипки, смички продали, скрипки, смички,
Шурбелі, вербили, попід верби вербили,
При гарній долині, продали.

Знову клячу купили, знову клячу,
Шурбелі, вербили, попід верби вербили,
При гарній долині, купили.

Іхало два до млина, іхало два,
Шурбелі, вербили, попід верби вербили,
При гарній долині, до млина.

274. ГЕЙ, ПОЇХАВ БОЙКО НА СИВІЙ КОБИЛІ

Весело.

Гей, по_ї хав бой_ко
на си_вій ко_билі,
на си_вій ко_билі
та й по Вер_хо_ви_ні. Та ну?

Приспів

Гай_та, вйо! Ві_шта, вйо! Гу_ра, гу_ра,
мо_я сі_ро-бу_ра, гу_ра, гу_ра,
мо_я сі_ро-бу_ра, ой та ті_рі,
дай_на, ко_биль_чи_на фай_на.

Гей, поїхав бойко на сивій кобилі,
На сивій кобилі та й по Верховині.
Та ну?

Приспів:

Гайта, вйо! Вішта, вйо!
Гура, гура, моя сіро-бура, (2)
Ой та тірі, дайна,
Кобильчина файна.

Ой то та кобила, що браму звалила,
Що браму звалила, воза поломила.
Та ти що?

Приспів.

З великого стида до коршми ходила,
До коршми ходила, оковиту пила.
Невже?

Приспів.

За збаночок меду, за відерце пива,
За відерце пива гриву й хвіст пропила.
От пила!

Приспів.

З ребер будуть ріки, з очей океани,
Стережіться, куме, бо проп'є ще й сани.
Може бути!

Приспів.

275. ПРИЙШЛА КУМА ДО КУМОНЬКИ

Весело

Прий_шла ку_ма до ку_монь_ки

в су_бо_ту, в су_бо_ту, роз_ка_за_ла

ку_ма ку_мі гри_зо_ту.

Приспів

гри_зо_ту. Ой ціп, ціп, ціп, куд_ку_дак,

гри_зо_ту, ой, так, так. // ой, так, так.

Прийшла кума до кумоньки в суботу, в суботу,
Розказала кума кумі гризоту, гризоту.

Приспів:

Ой ціп, ціп, ціп, кудкудак, | *Двічі*
Гризота, ой так, так.

— Ой кумонько, сусідонько, гризота, гризота,
Десь пропала моя курка чубата, чубата.

Приспів:

Ой ціп, ціп, ціп, кудкудак, | *Двічі*
Чубата, ой так, так.

Біла курка, чорні п'юрка, а червоний гребінець,
Чи не впала моя курка вам, кумасю, у горнець?

Приспів:

Ой ціп, ціп, ціп, кудкудак, | *Двічі*
У горнець, ой так, так.

— Не була вчора дома, ні сночі, ні сночі,
Не бачила вашу курку на очі, на очі.

Приспів:

Ой ціп, ціп, ціп, кудкудак, | *Двічі*
На очі, ой так, так.

Заглянула кума кумі у горшки, у горшки, —
З її курки чубатої лиш ніжки, лиш ніжки.

Приспів:

Ой ціп, ціп, ціп, кудкудак, | *Двічі*
Лиш ніжки, ой так, так.

— Може бути, як до вуйни пішла я в той кінець,
Ваша курка добровільно залізла в мій горнець.

Приспів:

Ой ціп, ціп, ціп, кудкудак, | *Двічі*
У горнець, ой так, так.

276. ОЙ ПІДУ Я НА МУЗИКИ

Танцювально

Приспів

Ой піду я на музики, вдарю собі гопака,
Закружляю я навіки молодого козака.

Приспів:

Гоп, цуп, ніженьками,
Дзень, дзень, підківками,
Гей, га, у-ха-ха,
Бо я з роду вже така.

Але часто мене ненька, не великий мені страх, —
Задірає лиш старенька, то я нишком шмиг на шлях.

Приспів.

Ой піду я на річеньку, щоб зловити щупака,
Сяду собі на ракету, щоб знайти де жениха.

Приспів.

На ракеті я летіла, була швидкість велика,
Замість вибрати любочка, трапила на дивака.

Приспів.

Ой що ж мені з ним робити, тра-ля, ля, ля, ля, тра-ля,
Чи продати, чи з ним жити, тра-ля, ля, ля, ля, тра-ля.

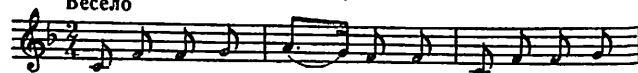
Приспів.

Ой піду я на музики, вдарю собі гопака,
Може, собі таки знайду молодого козака.

Приспів.

277. НА ГОРОДІ ТЕРНИЦЯ

Весело

На го_ро_ді тер_ни_ця, чо_гось ста_рий

Приспів

сер_дить_ся. Шур_бе_ли, вер_би_ли,

по_під вер_би вер_би_ли. // вер_би_ли.

На городі терниця,
Чогось старий сердиться.

Приспів:

Шурбелі, верби,
Попід верби верби.

Двічі

Він сердиться не дуже,
Що поганий — байдуже.

Приспів.

Найму собі музичку,
Сама сяду в запічку.

Приспів.

Найму собі цимбали,
Щоб ніженьки дримбали.

Приспів.

Найму собі ще й баса,
Бо до танцю я ласа.

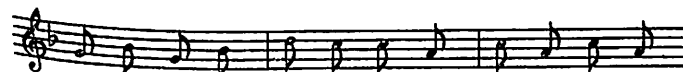
Приспів.

278. НА КАПУСТІ ДРІБНЕ ЛИСТЯ

Весело

На ка_пуста_ті дріб_не лист_тя,

чо_му хлоп_ці не_пара_сті? Той не_ли_кий,

той ма_лий, той на но_гу щось кри_вий.

На капусті дрібне листя,
Чому хлопці непаристі?
Той великий, той малий,
Той на ногу щось кривий.

Гей, у коршмі, на припічку,
 Іграв дідько на скрипочку,
 Парубки ся зібрали,
 Перед ним танцювали.

Ой там, ой там, на долині,
 У гною застрягли свині,
 Як ся хлопці зібрали,
 Всіх зубами витягли.

279. НА КАПУСТУ ОРАВ

Танцювально

На капусту орав,
 На дівчину моргав,
 Молодую Марусеньку
 Поганяти наняв.

Двічі

І капуста моя,
 І качання мое,
 А дівчина чорнобрива —
 Закоханя мое.

Двічі

Місяченьку, світи,
 Най ся видно буде,
 Най я виджу із ким сиджу,
 Чи подоба буде. *Двічі*

Ой упала зоря,
 Ой упала ясна,
 Освітила мою милу,—
 Наче сонце, ясна. *Двічі*

І капуста моя,
 І качання мое,
 А дівчина чорнобрива —
 Закоханя мое. *Двічі*

280. ОЖЕНИВСЯ В НЕДІЛЕНЬКУ

Танцювально

Оженився в неділеньку,
 Гусяй, сусяй, гусяй, ся!

Та взяв жінку я маленьку,
Гусяй, сюсяй, гусяй, ся! *

Взяв дівчину я багату,
Не вимете в літі хагу.

Треба няньку, треба мамку,
А до печі — куховарку.

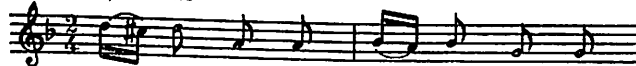
Поки діжку замісила,
Коза двері розносила.

Коза двері розносила,
Жінку в діжці утопила.

Прийшлося трактор нанімати,
Жінку з діжки витягати.

281. КОЛО МОГО ГОРОДОЧКА

Танцювально

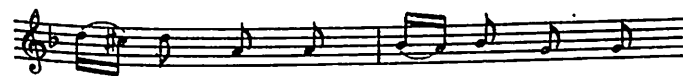

Ко - ло мо - го го - ро - доч - ка,

го - ро - доч - ка, го - ро - доч - ка,

* Гусяй, сюсяй, гусяй, ся! — співається після кожного рядка.

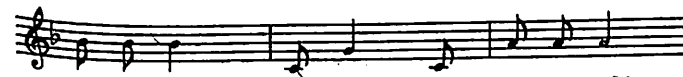

ці - ла пиш - на яб - лі - ноч - ка.

Приспів

яб - лі - ноч - ка, гой, сьй, ляй! Гой, сьй, ляй.

гой, сьй, ляй, гой, сьй, ляй, гой, сьй, ляй.

гой, сьй, ляй, гой, сьй, ляй, гой, сьй, ляй.

Коло мого городочка, городочка, городочка
Цвіла пишна ябліночка, ябліночка, гой, сьй, ляй!

Приспів:

Гой, сьй, ляй, гой, сьй, ляй! (4)

Білесенько розцвітала, розцвітала, розцвітала,
Червоненькі ябка мала, ябка мала, гой, сьй, ляй!

Приспів.

Хто ж зірве ми ябка спілі, ябка спілі, ябка спілі,
Бо розгнівався мій милий, ой мій милий, гой,
сьй, ляй!

Приспів.

Ходив до м'я цілу весну, цілу весну, цілу весну,
Чека мене аж підросну, аж підросну, гой, сьай, ляй!

Приспів.

Ходив до м'я ціле літо, ціле літо, ціле літо,
Я давала ябка за то, ябка за то, гой, сьай, ляй!

Приспів.

Ходив до м'я цілу осінь, цілу осінь, цілу осінь,
Я пускала сама до сінь, сама до сінь, гой,

сьай, ляй!

Приспів.

Розсердився на зімоньку, на зімоньку, на зімоньку,
Кинув мою ябліноньку, ябліноньку, гой, сьай, ляй!

Приспів.

Він подумав, що я плачу, що я плачу, що я плачу,
А я собі польку скачу, польку скачу, гой,

сьай, ляй!

Приспів.

282. КРАСНА ХУСТКА, КРАЙКА СИНА

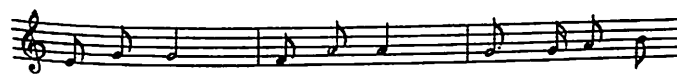
Танцювально

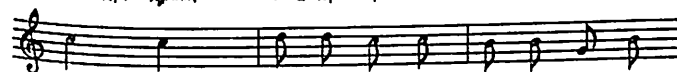
Крас_ на ху_ стка, край_ ка си_ на,

пі_ шла поль_ ка за ру_ си_ на.

Та_ дрі- дром, та_ дрі- дром, пі_ шла за ру_

- си_ на. Ру_ син ка_ же ра_ но вста_ ти.

поль_ ка хо_ че дов_ го спа_ ти. Та_ дрі- дром,

та_ дрі- дром, хо_ че дов_ го спа_ ти.

Красна хустка, крайка сина,
Пішла полька за русина.
Тадрі-дром, тадрі-дром,
Пішла за русина.
Русин каже рано встати,
Полька хоче довго спати.
Тадрі-дром, тадрі-дром,
Хоче довго спати.

Русин каже борщ варити,
Полька хоче каву пити,
Тадрі-дром, тадрі-дром,
Хоче каву пити.
Русин каже іти в поле,
Полька каже: «Колька коле».
Тадрі-дром, тадрі-дром,
Каже: «Колька коле».

Ой хоч коле, хоч не коле,
Таки треба йти у поле.
Тадрі-дром, тадрі-дром,
Треба йти у поле.

Пішла полька в поле жати
Та й забула серпа взяти.
Тадрі-дром, тадрі-дром,
Серп забула взяти.

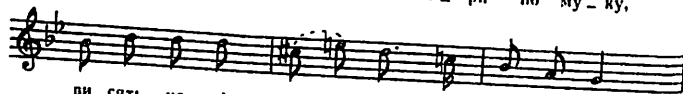
Серп узяла, хліб забула, —
Таки полька дома була.
Тадрі-дром, тадрі-дром,
Таки дома була.

283. ОЙ ПІШЛА Я ДО КОМОРИ ПО МУКУ

Танцювально

Ой пішла я до ко-мо-ри по му-ку,

ви-сять но-ві чо-бо-ти на кіл-ку.

Приспів

Чо-бо-ти, чо-бо-ти ви мо-ї,

на-ро-би-ли кло-по-ту ви ме-ні.

Ой пішла я до комори по муку,
Висять нові чоботи на кілку.

Приспів:

Чоботи, чоботи ви мої,
Наробили клопоту ви мені.

Оце ції чоботи, що зять дав,
Він за ції чоботи дочку взяв.

Приспів.

Оце ції чоботи від шевця,
Забрав мені донечку від серця.

Приспів.

Оце ції чоботи із бичка,
Чом не робить так невістка, як дочка.

Приспів.

Взяла нові чоботи, взулася
Та й по воду вихилясом пройшлася.

Приспів.

На річку йшла — чоботи рипали,
Із річки йшла — чоботи хлипали.

Приспів.

А я ції чоботи продала,
Та й музиків-музикантів наняла.

Приспів.

284. ОЙ ЧИЯ ТО КРАЙНА ХАТА

Танцювально

Ой чи_ я то край_ на ха_ та,

чи не мо_ го спа_ та, в о_ го ро_ ді

не по_ ле но, дів_ ка, як гар_ ма_ та.

Приспів

Гоп, цоп, дів_ чи_ на, гоп, цоп, риб_ чи_ на,

лу_ пу, цу_ пу, у сва_ та дів_ ка, як гар_ ма_ та.

Ой чия то крайна хата, чи не мого свата,
В огороді не полено, дівка, як гармата.

Приспів:

Гоп, цоп, дівчина, гоп, цоп, рибчина,
Лу-пу, цу-пу, у свата дівка, як гармата.

Ой дівчина-дівчинонька має ніс, як кушку,
Видно той ніс тоді ріс, як їла петрушку.

Приспів:

Гоп, цоп, дівчина, гоп, цоп, рибчина,
Лу-пу, цу-пу, як кушку, як їла петрушку.

Ой дівчина-дівчинонька шось собі пульката,
Має очі, як цибулі, язик, як лопата.

Приспів:

Гоп, цоп, дівчина, гоп, цоп, рибчина,
Лу-пу, цу-пу, пульката, язик, як лопата.

До дівчини хлопці ходять, ой ходять без вечер,
Не можуть ся надивити, як на хвіст овечий.

Приспів:

Гоп, цоп, дівчина, гоп, цоп, рибчина,
Лу-пу, цу-пу, без вечер, як на хвіст овечий.

Хвалилася дівчинонька, що були старости,
А до неї приходило порося безхвосте.

Приспів:

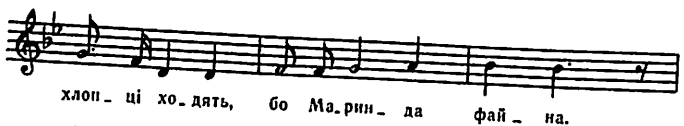
Гоп, цоп, дівчина, гоп, цоп, рибчина,
Лу-пу, цу-пу, старости — порося безхвосте.

285. ГЕЙ, ТРИНДИ-РИНДИ, ДО МАРИНДИ

Танцювально

Гей, трин_ ди_ рин_ ди, до Ма_ рин_ ди,

Приспів

Гей, тринди-ринди, до Маринди,
Тринди-ринди, дайна.
Гей, до Маринди хлопці ходять,
Бо Маринда файна.

Приспів:

Гей-я, гой-я, триндичка-риндичка,
Гей-я, гой-я, бо Маринда файна.

Гей, тринди-ринди, ти куди йдеш,
Малий-невеличкий?
Гей, тринди-ринди, та біжу я
В гори до Марічки.

Приспів.*

* В приспіві повторюється останній рядок кожної строфи.

Гей, тринди-ринди, дівчатовька
Прекрасні на вроду,
Гей, а як триндичку танцюють,
Наче возять воду.

Приспів.

Гей, тринди-ринди, Дністровії
Береги розлогі,
Гей, хлопці тринди не танцюють,
Дуже кривоногі.

Приспів.

Гей, тринди-ринди, не навчилися
Дівки хусти прати,
Гей, зате ходять зазирають,
Щоб їх в танець взяти.

Приспів.

Гей, тринди-ринди, над потоком
Маленькі качата,
Гей, в голові у наших хлопців
Лиш одні дівчата.

Приспів.

286. ЩЕ КУПАЛА МЕНЕ МАТИ

ку - па - ла, ку - па - ла, а вже мо - и
бі - ла руч - ка до хлоп - ців ма - ха - ла.
Як ще ме - не мо - и ма - ти
на ру - ках но - си - ла, а вже ме - не
за хлоп - ця - ми о - хо - та мно - си - ла.

Ще купала мене мати, купала, купала,
А вже моя біла ручка до хлопців махала.
Як ще мене моя мати на руках носила,
А вже мене за хлопцями охота зносила.

Зваріть мені, матусенько, листочка з дубини,
Щоби мене молоденьку легіні любили.
Ой коли б я така була, як моя матуся,
Продала би-м сиві кури, купила б татуся.

Коли б грала музиченька кожної неділі,
Танцювали б, дріботіли б ніженьки білії.
Хоч я ростом невеличка, хоч я коротушка,
Беруть мене хлопці в танець, бо я щбетушка.

Ой заграйте, музиченьки, я си потанцюю,
Як когутик знесе яйце, я вам подарую.
Гей, як буду умирати, то буду питати,
Чи не грає десь музика, щоб потанцювати.

287. КРУТИ, КРУТИ, ОБЕРТАЙ

Рухливо

Кру - ти, кру - ти, о - бер - тай,
тво - є і - м'я Ми - ко - лай,
а як бу - деш кру - ти - ти,
бу - дуть дів - ки лю - би - ти, а як бу - деш
кру - ти - ти, бу - дуть дів - ки лю - би - ти.

Крути, крути, обертай,
Твоє ім'я Миколай,
А як будеш крутити,
Будуть дівки любити.

Дівчи

Ой мамунцю, буде зле,
Бо він мене не візьме,
Через літо обіймав,
А на зиму занехав.

Дівчи

Буде музика грати,
Я пішов би гуляти,

Я пішов би, коби-м міг,
Коби-м не мав кривих ніг. *Двічі*

Гуляй, гуляй, аби-с міг,
Коби-с не мав кривих ніг,
Плечі ти ся рушають,
Бо комарі кусають. *Двічі*

Ой крутічка, крутічка,
Файне дівча Марічка,
Як соловій співає,
Як метелик гуляє. *Двічі*

Ой на горі, на вершечку,
Молотили хлопці гречку,
А ні гречки, ні муки,
Лиш танцюють там дівки. *Двічі*

Ой там, ой там, на горі,
Малювали малярі,
Малювали чобітки
На Марусі ніжечки. *Двічі*

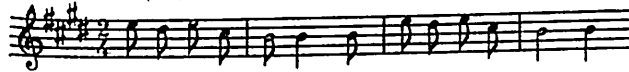
Мамо-мамичко моя,
Дайте мені таляра,
Викупити чобітки,
Щоб погріти ніжечки. *Двічі*

Ой дівчата, де йдете?
Котра моя будете?
Або сестра, або я,
Або Анічка мала. *Двічі*

Кручу, кручу, танцюю,
Дівча в танці цілую,
Дівча руку стиснуло,
Віченьками блиснуло. *Двічі*

288. А МІЙ МИЛИЙ — ГОНОРНИЙ

Танцювально

А мій милий го-нор-ний, а я го-нор-ні-ша,

він до ме-не не го-во-рить, я то-му рад-ні-ша.

А мій милий — гонорний,
А я гонорніша,
Він до мене не говорить,
Я тому радніша.

Не говорить до мене,
Бо му заціміло,
Я до нього не говорю,
Бо мені неміло.

Перший милий в мене був,
Як гусятко біле,
Повів коні пасти на ніч,
Комарі го з'їли.

Другий милий в мене був,
Гарненький, як лялька,
Пішов комин затикати,
Убила каглянка.

Третий милий в мене був,
Пишненький, як чіча,
Ой то було щовечера
До кого побічи.

Черевички я маю,
Ніхто ми не вірить,
Іх купив ми інженер,
Що дорогу мірить.

Я танцюю, я танцюю,
Черевички псую,
Мене тото не коштує,
Інженер купує.

289. ЗА НАШОВ СТОДОЛОВ

Весело, танцювально

Музична партитура для пісні 'За нашов стодолов'. Вона складається з п'яти рядків нот на скрипковій лінійці. Під нотою кожного рядка наведено відповідні слова пісні.

За на_ шов сто_ до_ лов мі_ ся_

чок, як ко ло, де ся не о_ бер_ ну.

де ся не о_ бер_ ну, всю_ дн ми ве_ се_

ло, де ся не о бер_ ну, де ся не о_

_ бер_ ну. всю_ дн ми ве_ се_ ло.

За нашов стодолов
Місячок, як коло,

Де ся не оберну, (2)
Всюди ми весело.

Двічі

На нашому ставку
Купалася качка,
Мене хлопці люблять, (2)
Бо я одиначка.

Двічі

У нашому садку
Розвилася дичка,
Мене хлопці люблять, (2)
Бо я невеличка.

Двічі

Ой мамичко, мамцю,
Лем м'я одну мати,
То си подумайте, (2)
За кого м'я дати.

Двічі

Не дайте м'я за двох,
А лем за одного,
Ой за тракториста, (2)
Коби за шумного.

Двічі

Здаме ми ся, здаме,
Обидвое здаме,
Звечора до ранку (2)
Ми ся цілюваме.

Двічі

290. ОЙ ПАНАС СВИНІ ПАС

Танцювально

Музична партитура для пісні 'Ой Панас свині пас'. Вона складається з двох рядків нот на скрипковій лінійці. Під нотою кожного рядка наведено відповідні слова пісні.

Ой Па_ нас сви_ ні пас, а Ма_ ру_ си

бич_ ки, за_ че_ кай, не вті_ кай.

Приспів

куп_лю че_ре_вич_ки, Тра-ля-ля-ля,
ля-ля-ля, тра-ля-ля-ля, ля-ля-ля,
раз, два, три! Куп_лю че_ре_вич_ки,

Ой Панас свині пас,
А Маруся бички,
Зачекай, не втікай,
Куплю черевички.

Приспів:

Тра-ля-ля-ля, ля-ля-ля, (2)
Раз, два, три!
Куплю черевички. *

Купила би тебе лихая година,
Через тебе, біло,
Мене мати біла.

Приспів.

— Біла я, біла я
Та й ще буду бити,
Не дурій, перестань
Панаса любити.

Приспів.

* В приспіві повторюється останній рядок
кожної строфи.

— Дрібненько виграв
Весела скрипонька,
На вулицю пустить
Хоч на годиньку.

Приспів.

— Як не пустиш мене
На вулицю, мати,
Через комин втечу
З Панасом гуляти.

Приспів.

На цю ж мелодію співаються ще й такі слова.

А наш любий Григорій,
Забув скрипку в коморі.

Приспів.

Муку жінка там брала
Та й на скрипку заграла.

Приспів.

А Григорій розпалився
Та й за скрипку ухопився.

Приспів.

Струни стали витинати,
Пішла жінка танцювати.

Приспів.

Радянські пісні

291. В ТРИДЦЯТЬ АЖ ДЕВ'ЯТИМ РОЦІ

Широко

В трид_ цять аж де_ в'я_ тім ро_ ці

ста_ ла сон_ ця дни_ на, бо за_ жи_ ла

жит_ тям віль_ ним За_ хід_ на Вкра_ ї_ на.

В тридцять аж дев'ятім році
Стала сонця днина,
Бо зажила життям вільним
Західна Україна.

Гей, зажито життям вільним,
Все буде так жити:
Пану, дуці, економу
Більш тут не ходити.

Вже не скигнуть при дорозі
Чайкою Україна,
По всім світі її лине
Пісня солов'їна.

Ген із Києва і Львова
Чути сурми-звуки,
День возз'єднання святкують
Шевченкові внуки.

Грай же, кобзо, грай, бандуро,
Грай же хорошенько,
Вигнав пана з земель наших
Маршал Тимошенко.

Гей, у лузі піднялася
Червона калина,
Пісню щастя, пісню волі
Співа Верховина.

292. ІВАНЕ, ІВАНЕ, МИ ВЖЕ НЕ З ПАНАМИ

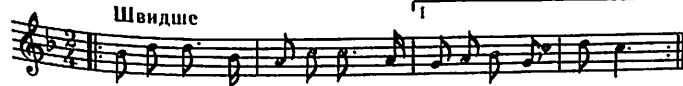
Широко

І_ ва_ не, І_ ва_ не.

ми вже не з па_ на_ ми,

па_ ни она_ ли та й пропа_ ли, ми ос_ та_ лись са_ мі.

ми ос_ та_ лись са_ мі. // ми всі ра_ зом.

Іване, Іване, ми вже не з панами,
Пани впали та й пропали, ми остались самі. (2)

Кувала зозуля та й коло мочила,
Була панщина тяжкая та вже ся скінчила. (2)

Прийшов день великий, щаслива неділя,
Сповнилася наша мрія, сповнилась надія. (2)

Розцвіла Україна, цвіте, як калина,
Оновилося без пана рівна Верховина. (2)

Іване, Іване, наче у сні сниться,
Ми всі разом, славний Київ — то наша столиця. (2)

293. СУМНА БУЛА ВЕРХОВИНА

Широко

Сумна була Верховина,
Шляхта наш народ гнобила.
Ой дана, дана, моя дана,
Шляхта наш народ гнобила.

Шляхтич, пан, тюрма і церква
Гризли душу гірше пекла.
Ой дана, дана, моя дана,
Гризли душу гірше пекла.

Рухливо, весело

Оновились в нас Карпати,
Ми вже вільні і багаті.
Ой дана, дана, моя дана,
Ми вже вільні і багаті.

Маєш школи і театри,
Жити хочеться й співати.
Ой дана, дана, моя дана,
Жити хочеться й співати.

Ми з'єдналися в єдину
Радянську сім'ю орлину.
Ой дана, дана, моя дана,
У орлину у єдину.

Сповнилася наша мрія,
Бо нам допомгла Росія.
Ой дана, дана, моя дана,
Помогла нам Ресія.

294. ПОНАД ГОРИ ПІСНЯ ЛИНЕ

Широко

По_над го_ри пі_сня ли_не, птах за_

_тих: і_і по_чув.

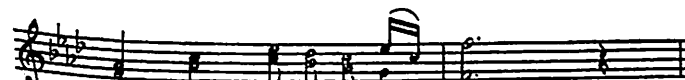
То спі_ва_є, йду_чи пла_єм,

про лю_бов сво_ю гу_цул,

то спі_ва_є, йду_чи пла_єм,

про лю_бов сво_ю гу_цул.

Понад гори пісня лине,
Птах затих: її почув.
То співає, йдучи плаєм,
Про любов свою гуцул.

Двічі

Пісня чарами укрила
Ліс величний, поле, гай,
Верховино, рідна земле,
Ти найкращий в світі край.

Двічі

295. ПО ШИРОКІЙ ВЕРХОВИНІ

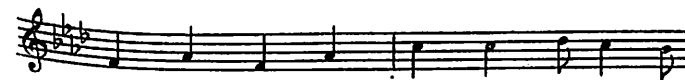
Помірно

По ши_ро_кій Вер_хо_ви_ні, та

Вер_хо_ви_ні, та гей,

чоз_кві_та_ють се_ла ни_ні, та

Приспів

се_ ла ни_ ні. та гей. Мін

рід_ ний край. як піс_ ня_ май, гей!

Там со_ піл_ ка ви_ гра_ ва_ є. трак_ тор піс_ не_ ю спі_ ва_ є.

гу_ де плай, шу_ мить до_ ли_ на. спі_

_ ва_ є Вер_ хо_ ви_ на, та гей!

По широкій Верховині,
Та Верховині, та гей,
Розквітають села нині,
Та села нині, та гей!

Приспів:

Мій рідний край,
Як пісня-май, гей!
Там сопілка виграває,
Трактор піснею співає,
Гуде плай, шумить долина,
Співає Верховина, та гей!

В нас колгоспом землю сіють,
Та землю сіють, та гей,
Поля наші веселіють,
Та веселіють, та гей!

Приспів.

У нас добрі трактористи,
Та трактористи, та гей,

Як заслужені артисти,
Та як артисти, та гей!

Приспів.

Рідну землю доглядаєм,
Та доглядаєм, та гей,
Хліба дома вдоволь маєм,
Та хліба маєм, та гей!

Приспів:

Від Карпат аж до Кремля,
Гей, аж до Кремля, гей, та гей,
Земля щастям розцвіла, гей,
Та розцвіла, гей, та гей!

Приспів.

296. КРАЙ НАШ ВІЛЬНИЙ, КРАЙ РАДЯНСЬКИЙ

З піднесенням

Край наш віль_ ний, край Ра_ дян_ ський,
Вас ві_ та_ є Бес_ кид гор_ дий.

рід_ не При_ кар_ пат_ тя, шлем привіт вам
Бо_ рислав, Да_ ша_ ва, друж_ бі ле_ нін_

свій' сер_ деч_ ний, вір_ ні дру_ зі, брат_ тя.
_ ській вел_ лич_ ній бу_ де в ві_ ках сла_ ва.

Приспів

Ой да_ на, ой да_ на, ой да_ на,
ой да_ на, бу_ де в ві_ ках сла_ ва.

Край наш вільний, край радянський,
Рідне Прикарпаття,
Шлем привіт вам свій сердечний,
Вірні друзі, браття.
Вас вітає Бескид гордий,
Борислав, Дашава,
Дружбі лєнінській величній
Буде в віках слава.

П р и с п і в:

Ой дана, ой дана, Дівчи
Буде в віках слава.

Як калина, розцвіли в нас
Колгоспні села,
Як дитина, Верховина
Щаслива, весела.
П'ятирічку виповняєм
Своїми руками,
Як у казці, багатіє
Земля між горами.

П р и с п і в.

В гості, друзі, завітайте
До нас безперечно,
Все багатство вам покажем,
Вгостимо сердечно.

П р и с п і в.

297. ЛЕТИТЬ ГОЛУБ, ЛЕТИТЬ БІЛИЙ

Помірно

Летить голуб, летить білий понад чисту воду,
Нема кращого на світі, як мир для народу.
У міцному колективі стали ми заможні,
Дні тепер у нас погідні, ми непереможні.

Білесенький голубчику, лети під віконце,
Привітай мою миленьку, як лиш зійде сонце.
Гей, горянко-бойківчанко, ти дала ми крила,
Як згадаю я про тебе, росте моя сила.

Чубата голубонько, позич мені чубка,
Я полечу, защебечу коло мого любка.
А мій милий чорнобривий пишається мною,
Бо працюю я в колгоспі та ще ланковою.

Ой заграй ми, музиченько, я буду співати,
Ой заграй ми, щоби легко було танцювати.
Летить голуб, летить білий понад чисту воду,
Нема кращого на світі, як мир для народу.

298. ПОВІЙ, ВІТРЕ БУЙНИЙ,
З КАРПАТ НА ДОЛИНИ

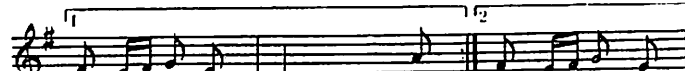
Широко
✱

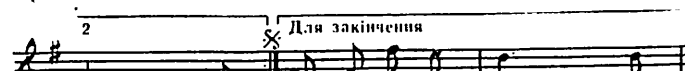
По_ вий, віт_ ре буй_ ний, з Карпат на до_

ли ний, не_ си ко_ ло_ мий_ ки

и Ки_ їв з Вер_ хо_ ви_ ний. // и Ки_ їв з Вер_ хо_

2 ✱ Для закінчення
_ ви_ ний. // віч_ но по_ між на_ ми.

Повій, вітре буйний, з Карпат на долини,
Неси коломийки в Київ з Верховини. (2)

З Києвом живемо у одній родині,
Дружби пісня лине по всій Верховині. (2)

У Карпатським краю, де струнки ялиці,
Буйно колосяться там лани пшениці. (2)

Зозуленька кує в зеленому гаю,
Щастя Верховини в Радянському краю. (2)

Виграє трембіта, грає над ланами,
Лесіна ідеї вічно поміж нами. (2)

299. ПОНАД БИТИМ ШЛЯХОМ, РАЗ

Ходою

По_ над би_ тим шля_ хом, раз,

що ве_ де в Кар_ па_ ти, два,

там привал зро_ би_ ли, шом трі_ я_

_ ра, радянські сол_ да_ ти, у_ ха_ ха!

Понад битим шляхом, раз,
Що веде в Карпати, два,
Там привал зробили, шом тріяра,
Радянські солдати, у-ха-ха!

Не явір зелений, раз,
Гілками колише, два,
Солдат молоденький, шом тріяра,
До дівчини пише, у-ха-ха.

Пильно бережемо, раз,
Радянську границю, два,
Збережи, дівчино, шом тріяра,
Серце, як зіницю, у-ха-ха.

Повернусь додому, раз,
У весняній порі, два,
Постучу в віконце, шом тріяра,
Як лиш зійде сонце, у-ха-ха.

Заживемо щасливо, раз,
Сила в нас гігантська, два,
Береже наш спокій, шом тріяра,
Армія Радянська, у-ха-ха.

300. ЗАГРАЙТЕ, МУЗИЧЕНЬКИ, ЗАГРАЙТЕ, ЗАГРАЙТЕ

Танцювально

За-грай- те, му-зи-чень-ки, за-грай-те, за-

-грай- те, мо-ло- ді дів-ча-тонь-ка,

гу-ляй-те, гу-ляй-те. //ляй-те.

Заграйте, музиченьки, заграйте, заграйте,
Молоді дівчатовька, гуляйте, гуляйте. (2)

Заграйте, музиченьки, піддайте охоти,
Як поб'ю босі ноги, надіну чоботи. (2)

Заграйте, музиченьки, то сеї, то тої,
Щоби вам не казали, що ви все одної. (2)

Заграйте, музиченьки, заграйте весело,
Хай лине дзвінка пісня над колгоспним селом. (2)

Заграйте, музиченьки, заграйте, заграйте,
Молоді дівчатовька, гуляйте, гуляйте. (2)

301. ПРИЙШЛА ВЕСНА, ПРИЙШЛА КРАСНА

Веселою ходою

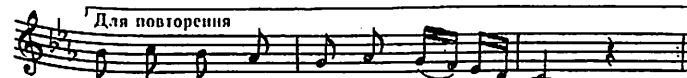
Прий-шла вес-на, прий-шла крас-на,

га-ї-воч-ку нам при-нес-ла.

Для дів-ча-ток га-ї-воч-ку,

а для хлоп-ців ман-дрі-воч-ку. Гей.

га-ї-воч-ку нам при-нес-ла.

Прийшла весна, прийшла красна,
 Гаївочку нам принесла.
 Для дівчаток гаївочку,
 А для хлопців мандрівочку. Гей!

В Дрогобичі добре грають,
 Аж ся гори розлягають.
 Пусти мене, моя мати,
 На гаївку погуляти. Гей!

Розцвілися ягідоньки,
 Розспівались дівчатоньки:
 Відколи ми панів збулись,
 Наші гори усміхнулись. Гей!

А у нашім ріднім краї
 Пісня радості лунає,
 Понад гори, понад буки
 Гаївоньки линуть звуки. Гей!

Ой ми зиму зимували,
 Та й гаївки не співали.
 Прийшла весна, прийшла красна,
 Гаївочку нам принесла.

302. ЗЕМЛЕ МОЯ ПРИКАРПАТСЬКА

Земле моя прикарпатська,
 Тобі процвітати,
 У радянській сім'ї вільній
 Щасливо зростати.

Приспів:

Гей, дана, дана, дана, *Двічі*
 Щасливо зростати.

Ми святкуємо щороку
 В праці перемогу,

Партія нам показала
До щастя дорогу.

П р и с п і в.

Гей, ніколи пишні квіти
Не стануть травою,
Ми щасливі стали нині,
Розцвіли весною.

П р и с п і в.

За життя щасливе наше,
Що ми його маєм,
Партію Комуністичну
В піснях величаєм.

П р и с п і в.

Слава Партії навіки
І народу слава,
Що міцніє, розквітає
Радянська держава.

П р и с п і в.

ПРИМІТКИ

КАЛЕНДАРНО-ЗВИЧАЄВІ ПІСНІ

Веснянки, гаївки

1. Ой як вижду, ой як крикну. Зап. 1969 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
2. Де ти їдеш, гаївонько. Зап. 1960 р. в м. Дрогобичі від Р. О. Петричко.
3. Добрий день, Марійко. Зап. 1969 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
4. Йшла дівчина через двір. Зап. 1948 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. та О. М. Корчинських.
5. Парубки, встидайтеся. Зап. 1966 р. в м. Дрогобичі від Є. Матчишина.
6. Вже весна воскресла. Зап. 1947 р. в м. Дрогобичі від групи учнів нафтового технікуму.
7. Весна наша, весна. Зап. 1968 р. в м. Дрогобичі від Г. Ф. Коваля.
8. Зорали дівчата рілицю. Зап. 1968 р. в с. Грусятичі Жидачівського р-ну від Г. І. Бесараба.
9. Коло млина, коло броду. Зап. 1960 р. в м. Дрогобичі від Р. О. Петричко.
10. На царині жига много. Зап. 1968 р. в м. Дрогобичі від Г. Ф. Коваля.
11. На широкім на плаю, на плаю. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. та О. М. Корчинських.
12. Хтіла мене мати за першого дати. Зап. 1947 р. в м. Дрогобичі від групи учнів нафтового технікуму.
13. Там на горі корито, корито. Зап. 1959 р. в м. Дрогобичі від В. І. Музики.
14. Орел поле ізорав. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
15. Ой у Львові рано-зранку. Зап. 1968 р. в с. Грусятичі Жидачівського р-ну від Г. І. Бесараба.

16. Ой мамунцю, думай, гадай. Зап. 1962 р. в с. Смегинів Сколівського р-ну від М. П. Буряка.
17. Ой дібровонько зелена. Зап. 1968 р. в с. Грусятичі Жидачівського р-ну від Г. І. Бессараба.
18. Ой ходила Ганусенька по луці. Зап. 1960 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. та Т. М. Корчинських.
19. Ми голубку уловили. Зап. 1957 р. в м. Дрогобичі від Л. В. Кикавець.
20. Ой дан, дан, білодан. Зап. 1959 р. в м. Дрогобичі від Л. В. Кикавець.
21. А хто хоче полотно мати. Зап. 1955 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. і Т. М. Корчинських.
22. Де ти ходив, наш чорний баранс. Зап. 1960 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
23. Ой вийду я за порота. Зап. 1960 р. в м. Дрогобичі від групи молоді на гаївці.
24. Піду я з міста до міста. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
25. Ой див, див, ой Ладо. Зап. 1960 р. в м. Дрогобичі від Р. О. Петричко.
26. Гей, дівчата, в ряд ставаймо. Зап. 1969 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
27. А хто буде огірочки завивати, завивати. Зап. 1969 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
28. Втікай, мишко, до нори. Зап. 1957 р. в м. Дрогобичі від Л. В. Кикавець.
29. Що я, бідна, учинила. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
30. Ходить Купса по риночку. Зап. 1969 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Ф. С. та О. М. Корчинських.
31. Встань, діду, встань. Зап. 1960 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від М. С. Яворського.

32. Хто видав, хто чував. Зап. 1960 р. в м. Дрогобичі від групи учнів нафтового технікуму.
33. Посаджу я рожу, поставлю сторожу. Зап. 1969 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
34. Скажи, скажи, ти дівиця. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
35. Іде фірман беріжком. Зап. 1969 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
36. Сидить качур, сидить качур. Зап. 1960 р. в м. Дрогобичі від Р. О. Петричко.
37. Понад нашу полонину. Зап. 1950 р. у приміському поїзді Самбір—Стрий від групи робітничої молоді.
38. Там у місті, на риночку, барабани б'ють. Зап. 1967 р. в м. Дрогобичі від В. І. Музики.
39. Понад бистру річку калинова стрівка. Зап. 1960 р. в с. Орів Сколівського р-ну від Л. М. Чулак.
40. Сам ходжу, сам. Зап. 1960 р. в м. Дрогобичі від групи молоді на гаївці.
41. Де гаївка лунала. Зап. 1968 р. в м. Дрогобичі від С. Д. Петрушака.

Купальські пісні

42. А де наше Купайло стояло. Зап. 1949 р. в м. Дрогобичі від учасників художньої самодіяльності учительського інституту.
43. У лузі, у лузі червона калина. Зап. 1969 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.

Жниварські та косарські пісні

44. Ой ти, лане, ланочку. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Г. С. Яворської.
45. Живо, женчики, живо. Зап. 1947 р. в с. Криниця Дрогобицького р-ну від М. І. Винницької.
46. Господаря нема дома. Зап. 1948 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Б. С. Костіва.

47. Вийди, газдине, до нас. Зап. 1968 р. в с. Грусятичі Жидачівського р-ну від Г. І. Бесараба.
48. Принесли полон з усіх сторон. Зап. 1948 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Б. С. Костіва.
49. А в нашого господаря мальована призьба. Зап. 1948 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Г. С. Яворської.
50. А у лісі ожинки. Зап. 1948 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Б. С. Костіва.
51. Ми вже жати закінчили. Зап. 1948 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Г. С. Яворської.
52. Ой дана, дана, межі туденьками. Зап. 1959 р. в м. Дрогобичі від Л. В. Кикавець.
53. На високій полонині. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.

Колядки та щедрівки

54. Зашебетала, гей, ластівонька. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
55. Ой чи є, чи нема. Зап. 1966 р. в м. Стрий від Т. М. Корчинського.
56. Чи дома, дома, Микола дома. Зап. 1948 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
57. У Йвана, Йвана красная жона. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
58. Ой понад морем. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
59. По горі, горі. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
60. Де коза ходить, там жито родить. Зап. 1968 р. в с. Грусятичі Жидачівського р-ну від Г. І. Бесараба.
61. Старий рік минає. Зап. 1966 р. у м. Дрогобичі від групи учасників художньої самодіяльності районного будинку культури.

РОДИННО-ЗВИЧАЄВІ ПІСНІ

Весільні пісні

62. Відчиняйте, мамо й тату. Зап. 1947 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від групи жінок.
63. Здалека-сме приїхали. Зап. 1958 р. в м. Нижанковичі Старосамбірського р-ну від І. Т. Коченовської.
64. Дала невістка балець. Зап. 1947 р. в с. Побук Сколівського р-ну від групи жінок.
65. Напросила-с гостей від брами до брами. Зап. 1968 р. в с. Летня Дрогобицького р-ну від Г. І. Маршалок.
66. Ой треба нам, треба. Зап. 1966 р. в м. Дрогобичі від М. М. Надольського.

Колискові пісні та потішки

67. Колисала я, колисала я. Зап. 1949 р. в с. Побук Сколівського р-ну від Ф. С. Загакайло.
68. Мати доню колихала. Зап. 1969 р. в м. Дрогобичі від С. С. Чулупа.
69. Ой люлі, люлі. Зап. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Г. П. Підгорецької.
70. На день добрий, діду. Зап. 1958 р. в м. Дрогобичі від Л. С. Борисюк.
71. Курив песик файку. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.

ІСТОРИЧНІ ПІСНІ

72. Та був собі старий, сідий. Зап. 1947 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М., О. М. та Т. М. Корчинських.
73. Ой попід гай зелененький. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
74. Хто там опівночі по горах гукає. Зап. 1960 р. у м. Стрий від Т. М. Корчинського.
75. Ой війна, війна. Зап. 1958 р. в м. Нижанковичі Старосамбірського р-ну від І. Т. Коченовської.

ЧУМАЦЬКІ ПІСНІ

76. Ой ходив джумар із гір в долину. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
77. По дорозі з Стебника. Зап. 1957 р. в м. Дрогобичі від групи учнів нафтового технікуму.

РЕКРУТСЬКІ ТА ЖОВНІРСЬКІ ПІСНІ

78. А в неділю раненько. Зап. 1955 р. в с. Лішня Дрогобицького р-ну від М. І. Фрайта.
79. Ой зашуми, луже, дуже. Зап. 1955 р. в с. Лішня Дрогобицького р-ну від М. І. Фрайта.
80. Вийди, вийди, мій миленький. Зап. 1968 р. в с. Грусятичі Жидачівського р-ну від Г. І. Бесараба.
81. Ой закуй, закуй, сива зозуленько. Зап. 1966 р. в м. Дрогобичі від М. М. Надольського.
82. Червона калина гірка, несолодка. Зап. 1948 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської та Г. С. Яворської.
83. Ой п'є жовняр, п'є. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
84. Я на серці тугу маю. Зап. 1949 р. в м. Дрогобичі від групи студентів учительського інституту.
85. Ой розступися, густа ліщино. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
86. Ой стоїть дубок. Зап. 1960 р. в м. Стрий від Т. М. Корчинського.
87. Ой там у Львові, на Високім Замку. Зап. 1946 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від І. О. Корчинської.
88. Зелене деревце, червона калина. Зап. 1960 р. в с. Бісковичі Самбірського р-ну від І. С. Скробала.
89. А в неділю рано, ще сонце не сходить. Зап. 1956 р. в м. Дрогобичі від Й. Г. Гадяка.
90. Вийшла стара мати на круту гороньку. Зап. 1968 р. в м. Дрогобичі від Г. Ф. Коваля.

91. Ой у полі черемшина, з неї цвіт приупав. Зап. 1953 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
92. Ой нависли чорні хмари, нависли, нависли. Зап. 1960 р. в с. Лішня Дрогобицького р-ну від М. І. Фрайта.
93. Ой коби той вечір, раз. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
94. Яка нічка темна, яка невидненька. Зап. 1969 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
95. Як зі Львова я си машеровал. Зап. 1960 р. в м. Дрогобичі від В. І. Музики.
96. Гей, до нас, хлопці. Зап. 1960 р. в м. Дрогобичі від С. Д. Петрушака.
97. Як ішов я, яко югас. Зап. 1960 р. в м. Дрогобичі від групи студентів педагогічного інституту.
98. Ой у полі кирниченька. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
99. Чорні хмари налітають, дрібні дощі йдуть. Зап. 1962 р. в с. Летня Дрогобицького р-ну від М. Г. Маршалок.
100. Йшли бійці до бою та й через поля. Зап. 1957 р. в м. Дрогобичі від Л. С. Борисюк.
101. Моя мила, премила, премила. Зап. 1965 р. в м. Дрогобичі від В. М. Рудого.
102. По тім боці на толоці. Зап. 1962 р. в с. Летня Дрогобицького р-ну від Г. І. Маршалок.
103. Прощай, дівчино, бо я вже йду. Зап. 1969 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.

ПІСНІ ПРО БАГАТСТВО І БІДНІСТЬ

104. Через гори високії. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
105. Ой біда, біда. Зап. 1959 р. в м. Стрий від Т. М. Корчинського.

106. Дала-с мене мати. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. та О. М. Корчинських.
107. Ой у лузі на калині. Зап. 1958 р. в м. Дрогобичі від Л. С. Борисюк.
108. Ой коби я маму мала. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
109. Там на горі замок стоїть. Зап. 1961 р. в м. Нижанковичі Старосамбірського р-ну від Т. І. Коченовської.
110. Зелене-м посіяв. Зап. 1958 р. в м. Дрогобичі від Л. С. Борисюк.
111. Вилітає сокіл. Зап. 1958 р. в м. Дрогобичі від Л. С. Борисюк.
112. Ой де багач оре, там широке поле. Зап. 1966 р. в м. Дрогобичі від М. М. Надольського.
113. Ой не смійся ти із мене. Зап. 1948 р. у с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
114. Що я буду бідний діяв. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М., О. М. та Т. М. Корчинських.
115. Боже, боже, нич не мами. Зап. 1960 р. в м. Нижанковичі Старосамбірського р-ну від Т. І. Коченовської.
116. Чи ти підеш, чи не підеш. Зап. 1960 р. в м. Нижанковичі Старосамбірського р-ну від Т. І. Коченовської.
117. Ой на горі млачка. Зап. 1962 р. у с. Бісковичі Самбірського р-ну від І. С. Скробала.

ЕМІГРАНТСЬКІ ПІСНІ

118. Полетів би-м на край світа. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. та Т. М. Корчинських.
119. В Америці добре, як найдеш роботу. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М., О. М. та Т. М. Корчинських.
120. Канадо, Канадо, яка ти зрадлива. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.

121. Пишу листи до нього. Зап. 1948 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.

ПІСНІ ПРО КОХАННЯ

122. А я того хлопця люблю. Зап. 1966 р. в с. Летня Дрогобицького р-ну від Г. І. Маршалок.
123. А у мому огородці метелик літає. Зап. 1966 р. в с. Летня Дрогобицького р-ну від Г. І. Маршалок.
124. Варила би-м вареники, коби сир та масло. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
125. Вилітайте, орли, з далекого гаю. Зап. 1960 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Т. М. Корчинського.
126. Вічка ми ся закривають, але сну немає. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
127. Всі зіроньки докупоньки. Зап. 1960 р. в м. Стрий від Т. М. Корчинського.
128. Гарні брови маю. Зап. 1969 р. в м. Дрогобичі від Г. Ф. Коваля.
129. Гей, підемо, товаришу, межі тії бойки. Зап. 1948 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
130. Дівчинонька по гриби ходила. Зап. 1949 р. в м. Самборі від Б. І. Торби.
131. Жну я, жну я пшениченьку. Зап. 1948 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
132. Журю я ся, журю, як вечір, так рано. Зап. 1959 р. в с. Старе Село Дрогобицького р-ну від Л. В. Панчишина.
133. Зайшло сонце за віконце. Зап. 1966 р. в с. Летня Дрогобицького р-ну від Г. І. Маршалок.
134. Зозуленька кукат, повідат, же світат. Зап. 1960 р. в м. Нижанковичі Старосамбірського р-ну від І. Т. Коченовської.
135. Іде, іде дощ на білу березу. Зап. 1968 р. в с. Грусятичі Жидачівського р-ну від Г. І. Бесараба.

136. Казала ми мати орішків нарвати. Зап. 1951 р. в м. Дрогобичі від Л. В. Кикавець.
137. Коли сонце сходило. Зап. 1960 р. в с. Бісковичі Самбірського р-ну від І. С. Скробала.
138. Коло меї хати. Зап. 1948 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. і Т. М. Корчинських.
139. Мати моя, мати, що я наробила. Зап. 1968 р. в с. Грусятичі Жидачівського р-ну від Г. І. Бесараба.
140. На березі стою, під берегом річка. Зап. 1948 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
141. На горі дубочки зелен-зелененькі. Зап. 1950 р. в м. Дрогобичі від групи студентів учительського інституту.
142. Нема мого миленького. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
143. Ой боже мій, боже, коли вечір буде. Зап. 1958 р. в м. Дрогобичі від Л. С. Бористок.
144. Ой вийду я на ту гору. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської та Г. С. Яворської.
145. Ой гой-я, гой-я, любилося нас двоє. Зап. 1959 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Т. М. Корчинського.
146. Ой загнівався мій милесенький. Зап. 1955 р. в с. Лішня Дрогобицького р-ну від М. І. Фрайта.
147. Ой легойка коломийка. Зап. 1966 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Т. М. Корчинського.
148. Ой місяцю, місяченьку. Зап. 1966 р. в м. Дрогобичі від М. М. Надольського.
149. Ой місяцю, місяченьку, ой місяцю-князю. Зап. 1948 р. в с. Крушельниця, Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
150. Ой на горі криниченька. Зап. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.

151. Ой там, на наших дверях. Зап. 1949 р. в м. Дрогобичі від учасників художньої самодіяльності нафтового технікуму.
152. Ой тихі плаї, шумні потоки. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської та А. С. Яворської.
153. Ой ту-ту-ду, ту-ду, ту-ду, тими колодками. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
154. Очка мої сивенькі. Зап. 1966 р. в с. Летня Дрогобицького р-ну від Г. І. Маршалок.
155. Ой чого не розквітаєш, зелений шафранс. Зап. 1966 р. в м. Стрий від Т. М. Корчинського.
156. Ой штири воли пасу я. Зап. 1959 р. в м. Нижанковичі Старосамбірського р-ну від І. Т. Коченовської.
157. Ой як будеш, вівчарику, до мене рушати. Зап. у с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської та А. С. Яворської.
158. Піду я си, піду, куди я ходила. Зап. 1947 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
159. Пішла рано дівчинонька. Зап. 1955 р. в с. Лішня Дрогобицького р-ну від М. І. Фрайта.
160. Пливе качка, пливе. Зап. 1959 р. в м. Дрогобичі від Ю. М. Маршалок.
161. Серце ми ся розпадає. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
162. Там, на горі, димно. Зап. в с. Лішня Дрогобицького р-ну від М. І. Фрайта.
163. У зеленій полонині дві жури журили. Зап. 1960 р. в м. Дрогобичі від Я. М. Чуперчука.
164. Ходила-м по лісі. Зап. 1957 р. в м. Дрогобичі від групи учнів нафтового технікуму.
165. Я нап'юся води з холодної студні. Зап. 1968 р. в м. Нижанковичі Старосамбірського р-ну від І. Т. Коченовської.
166. Як я була мала. Зап. 1959 р. в м. Дрогобичі від групи робітниць будремконтори.

167. Як я си заспівам. Зап. 1968 р. у с. Нагірне Самбірського р-ну від О. С. Мурайко.
168. А я хлопець справедливий. Зап. 1959 р. в м. Нижанковичі Старосамбірського р-ну від І. Т. Коченовської.
169. Биря, овечки. Зап. 1950 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
170. Бодай та проклята коршма з димом пішла. Зап. 1960 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Т. М. Корчинського.
171. Вже місяць сходить, легкий вітер віє. Зап. 1966 р. в м. Дрогобичі від М. М. Надольського.
172. Дівчино молода. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. та О. М. Корчинських.
173. Заграй ми, гудачку. Зап. 1962 р. в с. Бісковичі Самбірського р-ну від І. С. Скробала.
174. Калино, калинонько, чом при лузі стоїш. Зап. 1966 р. в с. Летня Дрогобицького р-ну від Г. І. Маршалок.
175. Коні мої, коні. Зап. 1960 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
176. Моя мила, мое горе. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
177. На добрий день, Конюхове. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
178. Ой білявко, кучерявко. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
179. Ой бувай, бувай. Зап. 1959 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
180. Ой горо ж моя, горо, спустися низенько. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
181. Ой займу я воли пасти. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
182. Ой ішов я штири милі лісом. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.

183. Ой не видно тої хати. Зап. 1950 р. в м. Стрий від Т. М. Корчинського.
184. Ой піду я в полонину. Зап. 1950 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. і Т. М. Корчинських.
185. Ой по полю-оболоню. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
186. Ой там, на горі. Зап. 1960 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
187. Під віконцем явір зелененький. Зап. 1962 р. в с. Бісковичі Самбірського р-ну від І. С. Скробала.
188. По саду си походжаю. Зап. 1959 р. в м. Нижанковичі Старосамбірського р-ну від І. Т. Коченовської.
189. Прийшов би я до вас кождий вечір. Зап. 1967 р. в м. Дрогобичі від В. І. Музики.
190. Чабан вівці зганяє. Зап. 1950 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від групи жінок.
191. Як си заспіваю ніченькою в гаю. Зап. 1960 р. в м. Стрий від Т. М. Корчинського.
192. Я си легінь, добре серце мам. Зап. 1949 р. в м. Дрогобичі від студентів учительського інституту.
193. Красна ружа зацвіла, а косиця зелена. Зап. 1960 р. в м. Дрогобичі від Я. М. Чуперчука.
194. Я по межі ходжу, черемшину саджу. Зап. 1968 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
195. Іще кури не піли. Зап. 1960 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. та Т. М. Корчинських.

РОДИННО-ПОБУТОВІ ПІСНІ

196. Не плач, не плач, стара мати. Зап. 1969 р. в м. Дрогобичі від учасників художньої самодіяльності педінституту.
197. Як я пішла до старої, стала хату мести. Зап. 1960 р. в м. Дрогобичі від Я. М. Чуперчука.
198. Чому бджоли не йдуть в поле. Зап. 1969 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.

199. Ой піду я, піду у лісок дубовий. Зап. 1968 р. в м. Нижанковичі Старосамбірського р-ну від І. Т. Коченовської.
200. Ой гой-я, гой-я, як я волоньки пасла. Зап. 1969 р. в с. Летня Дрогобицького р-ну від Г. І. Маршалок.
201. Ой гиля, білі гуси. Зап. 1954 р. в м. Стрий від Т. М. Корчинського.
202. Мамо моя, мамо, ховала-сь м'я гладко. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
203. Дала-с мене, моя мати. Зап. 1966 р. в с. Летня Дрогобицького р-ну від Г. І. Маршалок.
204. Ой віддали мене. Зап. 1969 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
205. Куколю, куколю, не рости по полю. Зап. 1946 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від І. О. Корчинської.
206. А ні мені вечір. Зап. 1965 р. в м. Нижанковичі Старосамбірського р-ну від І. Т. Коченовської.
207. Ой казала мила явора зрубати. Зап. 1960 р. в с. Старе Село Дрогобицького р-ну від С. І. Клим.
208. Ходить дівча по гаю, плачучи. Зап. 1962 р. в с. Біс-ковичі Самбірського р-ну від І. С. Скробала.
209. Журо моя, журо, то-с м'я зажурила. Зап. 1957 р. в с. Корчин Сколівського р-ну від С. М. Яворського.
210. Ой я молода. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. і О. М. Корчинських.
211. Ой не стій, березо, не стій край дороги. Зап. 1958 р. в м. Дрогобичі від Л. С. Борисюк.
212. Темна нічка, темна. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
213. Ой летіла сива пава по дубині. Зап. 1948 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Г. С. Яворської.
214. Там, попід гай зелененький, зелененький. Зап. 1960 р. в с. Старе Село Дрогобицького р-ну від С. М. Клим.

215. Ой за гаєм, за Дунаєм. Зап. 1958 р. в м. Дрогобичі від Л. С. Борисюк.
216. Ой шила, шила, злягла, нездужа. Зап. 1958 р. в с. Переможне Турківського р-ну від Л. В. Кліма.
217. Червона калина від вітру палюча. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Г. С. Яворської.
218. Ой там, в місті, славнім нашим Львові. Зап. 1958 р. в с. Лішня Дрогобицького р-ну від М. І. Фрайта.
219. Ой попід гай зелененький. Зап. 1946 р. в м. Дрогобичі від групи студентів учительського інституту.
220. Зажурилася, загадалася. Зап. 1948 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
221. А думка по думці і гадка по гадці. Зап. 1960 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.

БАЛАДИ

222. Брати у полі орють ізрання. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
223. Дай же, боже, звечера погоду. Зап. 1958 р. в м. Дрогобичі від Л. С. Борисюк.
224. На бистру річеньку. Зап. 1966 р. в м. Дрогобичі від М. М. Надольського.
225. Ой вийду я на гороньку. Зап. 1948 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Г. С. Яворської.
226. Ой ходила Марисуня горов, долиною. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
227. Ой чого ти, дівчинонько. Зап. 1966 р. в м. Нижанковичі Старосамбірського р-ну від І. Т. Коченовської.
228. Ой червоно сонце сходить, червоно заходить. Зап. 1960 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. та Т. М. Корчинських.
229. Там, на горі, лікарня стояла. Зап. 1958 р. в м. Дрогобичі від Л. С. Борисюк.

230. Понад водою, по полю. Зап. 1969 р. в с. Летня Дрогобицького р-ну від Г. І. Маршалок.
231. Пекуча кропиво, ой ти зелена. Зап. 1958 р. в м. Дрогобичі від Л. С. Борисюк.
232. Чогось мені тяжко. Зап. 1958 р. в м. Дрогобичі від Л. С. Борисюк.
233. Розпалю я в п'єцу. Зап. 1956 р. в м. Нижанковичі Старосамбірського р-ну від І. Т. Коченовської.
234. Соловейку маленький. Зап. 1958 р. в м. Дрогобичі від Л. С. Борисюк.
235. Ходить Сербан по зарінку. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від групи жінок.
236. Ой там мати сина оженила. Зап. 1958 р. в м. Дрогобичі від Л. С. Борисюк.
237. А у поли далеко. Зап. 1958 р. в м. Дрогобичі від Л. С. Борисюк.
238. Йшли жовніри із війни. Зап. 1967 р. в с. Летня Дрогобицького р-ну від Г. І. Маршалок.
239. Ходить турчин по риночку. Зап. 1960 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Ю. В. Крушельницького.

ЖАРТІВЛИВІ, САТИРИЧНІ,
ТАНЦЮВАЛЬНІ ПІСНІ

240. А в дівчини заручини. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
241. Пожалій же мене, нене. Зап. 1962 р. в с. Орів Сколівського р-ну від Л. М. Чулак.
242. Ой чого, від чого гори побіліли. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинського.
243. Парубочок, як дубочок. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
244. Сухая верба, мокра калюжа. Зап. 1950 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від М. С. Яворського.
245. Ой мамунцю, горох кочу. Зап. 1968 р. в м. Дрогобичі від Л. С. Борисюк.

246. Над річкою, над бистрою. Зап. 1957 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Т. М. Корчинського.
247. Куди ходиш, Павліно. Зап. 1947 р. в м. Дрогобичі від групи учнів нафтового технікуму.
248. Де терня, там терня. Зап. 1968 р. в с. Грусятичі Жидачівського р-ну від Г. І. Бесараба.
249. А хто бачив, а хто чув. Зап. 1964 р. в м. Дрогобичі від Л. С. Борисюк та П. Ю. Корчинського.
250. Не було то, як в осені. Зап. 1948 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
251. Я був хлопець отакий, своє життя важив. Зап. 1958 р. в м. Стрий від Т. М. Корчинського.
252. Моя мила задрімала. Зап. 1950 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
253. Ой скажи ми, товаришу. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
254. Чи ж ви м'я, музики, не впізнали. Зап. 1965 р. в м. Самбір від А. С. Локоцького.
255. Там, на луці зеленій. Зап. 1960 р. в с. Бісковичі Самбірського р-ну від І. С. Скробала.
256. Товаришу, рідний брате. Зап. 1960 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
257. Замкнув хату на замок. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
258. Журилася моя мила. Зап. 1947 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
259. Літом то було торік. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. та Т. М. Корчинських.
260. Котилася люлька згори. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
261. Молодичка, як зірничка. Зап. 1962 р. в м. Стрий від Т. М. Корчинського.
262. Кукала зозулька із калиночки. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
263. Гей, а в броду, броду. Зап. 1956 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Т. М. Корчинського.

264. Ой на горі два дубочки. Зап. 1948 р. в м. Сколе від Р. О. Корчинського.
265. Ой став старий, зажурився. Зап. 1959 р. в с. Лішня Дрогобицького р-ну від М. І. Фрайта.
266. Ой як мав я двадцять літ. Зап. 1958 р. в м. Дрогобичі від Л. І. Добушевського.
267. Ой послала баба діда. Зап. 1958 р. в м. Дрогобичі від Л. С. Борисюк.
268. Не гадала-м при Дунаю коня напувати. Зап. 1947 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
269. Ішла баба в обід з поля. Зап. 1947 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Т. М. Корчинського.
270. А вже вечір вечорів. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
271. Гей, пила, пила, чепця згубила. Зап. 1958 р. в м. Дрогобичі від Л. С. Борисюк.
272. Гей, піду же я. Зап. 1948 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
273. Іхало два до млина. Зап. 1961 р. в с. Бісковичі Самбірського р-ну від І. С. Скробала.
274. Гей, поїхав бойко на сивій кобилі. Зап. 1947 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Т. М. Корчинського.
275. Прийшла кума до кумоньки. Зап. 1958 р. в м. Нижанковичі Старосамбірського р-ну від І. Т. Коченовської.
276. Ой піду я на музики. Зап. 1958 р. в м. Дрогобичі від Л. С. Борисюк.
277. На городі терниця. Зап. 1962 р. в м. Стрий від Т. М. Корчинського.
278. На капусті дрібне листя. Зап. 1962 р. в м. Стрий від Т. М. Корчинського.
279. На капусту орав. Зап. 1962 р. в м. Стрий від Т. М. Корчинського.
280. Оженився в неділеньку. Зап. 1960 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.

281. Коло мого городочка. Зап. 1960 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від О. М. Корчинського.
282. Красна хустка, крайка сина. Зап. 1966 р. в с. Летня Дрогобицького р-ну від Г. І. та М. Г. Маршалок.
283. Ой пішла я до комори по муку. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
284. Ой чия то крайна хата. Зап. 1960 р. в м. Стрий від Т. М. Корчинського.
285. Гей, тринди-ринди, до Маринди. Зап. 1947 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
286. Ще купала мене мати. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
287. Крути, крути, обертай. Зап. 1958 р. в с. Переможне Турківського р-ну від Л. В. Клима.
288. А мій милий — гонорний. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.
289. За нашов stodолов. Зап. 1959 р. в м. Нижанковичі Старосамбірського р-ну від І. Т. Коченовської.
290. Ой Панас свині пас. Зап. 1949 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Л. М. Корчинської.

РАДЯНСЬКІ ПІСНІ

291. В тридцять аж дев'ятім році. Зап. 1949 р. в м. Дрогобичі від учасників художньої самодіяльності нафтового технікуму.
292. Іване, Іване, ми вже не з панамі. Зап. 1957 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Т. М. Корчинського.
293. Сумна була Верховина. Зап. 1947 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Т. М. Корчинського та Б. С. Костіва.
294. Понад гори пісня лине. Зап. 1949 р. в м. Дрогобичі від учасників художньої самодіяльності нафтового технікуму.
295. По широкій Верховині. Зап. 1957 р. у приміському поїзді Стрий-Лавочне від групи робітничої молоді.

296. Край наш вільний, край Радянський. Зап. 1949 р. в м. Дрогобичі від учасників художньої самодіяльності на обласній олімпіаді.
297. Летить голуб, летить білий. Зап. 1949 р. в м. Дрогобичі від учасників художньої самодіяльності на обласній олімпіаді.
298. Повій, вітре буйний, з Карпат на долини. Зап. 1954 р. в м. Дрогобичі від учасників художньої самодіяльності на обласній олімпіаді.
299. Понад битим шляхом, раз. Зап. 1948 р. в с. Крушельниця Сколівського р-ну від Б. С. Костіва.
300. Заграйте, музиченьки, заграйте, заграйте. Зап. 1949 р. в м. Добромилі від Я. І. Шатинського.
301. Прийшла весна, прийшла красна. Зап. 1966 р. в м. Дрогобичі від В. І. Музики.
302. Земле моя прикарпатська. Зап. 1957 р. в м. Дрогобичі від учасників художньої самодіяльності нафтового технікуму.

СЛОВНИК ДІАЛЕКТИЗМІВ

- Адамашки — багата шовкова тканина
 Арбайтер — робітник
 Ачей — можливо, очевидно
- Балець — 1) полотно, яке на весіллі молода дарує своїй свекрусі; 2) весільний танець свекрухи на весіллі свого сина
- Банта, банти, бантини — поперечна балка між кроквами, яка входить у конструкцію даху
- Банувати, банівна — сумувати, тужити, сумна
- Барки — плечі
- Без — через
- Бербениця — діжечка, бочечка, барило
- Би, би-м, би-с — щоб, щоб я, щоб ти
- Бзик — презирлива кличка неурівноваженого чоловіка
- Биря — поклик на овець, що означає «йди»
- Бігме — їй-богу
- Білявина — русява дівчина
- Бовдичка — кулька з вовни на верхньому одязі або капелюсі
- Брез — через
- Бубень — бубен
- Буджигарня — велика стара будівля
- Вал, нитки з валу — товсті нитки з неякісного клоччя
- Вандрувати — мандрувати
- Велька — велика
- Вера — тільки
- Вергти — кинути
- Відпуст — відпущення гріхів, богомілля
- Війт, віт — сільський староста
- Віно — посаг
- Вішта — оклик на коня, що означає «вліво»
- Вйо — оклик на коня, що означає «прямо»
- Вна — вона
- Вни — вони
- Гайта — поклик на коня, що означає «вправо»
- Гайда — велика сопілка
- Ганьбити — соромити

Гарасівка — червона стрічка, яку носять біля ковнірчи-
ка сорочки
Гарнець — посуд, міра для сипучих
Гахуватися — одягатися не за віком, не за станом
Герлига — довга вівчарська палиця, якою за ногу лов-
лять овець в табуні, отарі
Гібень — грубо соромити, повчати, знущатися
Гірне — село Стрийського району
Глядати — шукати
Гміна — сільська управа за часів австрійської та поль-
ської окупації
Го — його
Гойний — щедрий, розкішний
Голиця — очищене від лісу поле в Карпатах
Гонорний — гордий
Гудак — музикант, скрипаль
Гуляти — танцювати
Дефіляда — парад
Джэнджера — чепурун, фронт
Джумар — чумацький
Дзигар, дзигарок — годинник
Дзяд — дід, старий
Димати — роздувати вогонь ковальським міхом
Дичка — дике плодове дерево
До ній — до неї
Доптати — ступати дрібним кроком
Драпак, драпач — старий віник
Друлити — пхнути, зіпхнути
Єден — один
Єлень — олень
Єдваб — шовк
Же — що
Жеби — щоб
Жовнір, жовняр — солдат
Загата — утеплення стін будівлі соломкою, сіном, сухим
листям
Заки — поки
Зальоти — залицання
Залюштатися — замузватися в грязь
Зарінок — берег річки, покритий дрібними камінцями
Здаме ми ся — станемо в пригоді
Здибати — зустріти
Зналізне — плата за повернення знайденої речі

З нев — з нею
Ід — до
Іно — лише, тільки
І — її, їй
Імити, ймити — зловити
Калянка — затичка димаря від печі
Камерад — товариш, приятель по військовій службі
Камізелька — жилетка
Канонер, канонір — солдат-артилерист
Карта — повістка
Касарня — казарма
Кедь — коли
Кичка — подушка, що підкладається під клешні хомута
в кінській упряжці
Кільо — кілограм
Клапата, клапатий — тварина з великими вухами
Клебан — приходський священик
Колодка — висячий замок
Коломиєць — чумацький
Компанія, кумпанія — підрозділ австрійської армії
Колечка, кулечка — колеса
Конар — велика гілляка
Корець — міра для сипучих
Косиця — квітка
Коштур — палиця з загнутим кінцем
Красний — гарний
Кріс — карабін
Крисаня — капелюх
Кулбаба, кулбака — сідло
Купина — невеличкий горбочок, утворений мурашками,
кротами, порослий травкою або мохом
Куш — вигук, яким поганяють овець
Куп си — купи собі
Кушка — дерев'яна посудина, в якій косарі носять ка-
мінь і воду для заправки коси
Лавки — у гірських хатах місце для постелі і відпочин-
ку
Лем — але
Магура — назва гори в Карпатах
Мам — маю
Маршер — марш, похід
Мерва — пом'ята, потерта солома, трава, сіно

Ми — мені
Му — йому
М'я — мене

Надибати — зустріти
Най — нехай
Нараяти — порадити
Нарокувати, рокувати — іти в рекрути
Неньо — батько
Нетоя — прикарпатське зілля
Нетяга — бурлака
Нич — нічого, ніщо
Нігди — ніколи
Ніц — нічого, ніщо
Нім — поки
Ніж — поки
Ногавиці — штани
Ня — мене

Оболоня — пасовище біля потоку, річки
Оборіг — дах на чотирьох стовпах, який піднімається для сховища сіна, снопів, дров
Опавка — корзина
Опір — річка на Сколівщині, притока Стрия
Ощипок — плоска прісна хлібина
Павка — пір'я з пави, яким чоловіки прикрашають капелюхи
Паленка — горілка
Парадниця — гордовита, пишна
П'ец — піч
Плаї — гірська стежина; невеличка рівнина в горах
Позор, позори — погляд, увага
Порайти, пораяти — порадити
Полегойки — легенько
Полон — останній сніп урожаю або обжинковий вінок
Посторонок — частина зброї, що іде від хомути до воза
Починок — пряжа на веретені
Пуцувати — чистити
Ревідувати — перевіряти
Ревно — гірко, тяжко, дуже
Рече — говорить, каже
Розказ — наказ
Розтеркотав — розторохкотівся
Санітети — військові санітари
Саржа — військові чини австрійської армії

Све — своє, свій
Свих — своїх
Сесе — оце
Си — собі
Стая — житло пастухів у полонинах
Стрий — річка на Львівщині, притока Дністра
Стрівки в'ються — жито починає колоситися
Стрій — одяг
Студня — криниця

Тамбор — військовий барабан
Тамки — там
Теньгий — величезний, дужий
Ти — тобі
Тото — оте
Трензельки — частина кінської зброї
Тя — тебе

Уречи — наврочити
Урльоп — відпуск

Файно — гарно, мило
Файка — люлька
Фальбани — зборки на жіночій спідниці
Фасувати — отримувати заробітну плату, військовий мундир, пенсію
Фірман — іздовий
Фраїр, фраер — парубок
Фраїрка, фраерка — дівчина
Фрашки — жарти

Хижа — гірська селянська хата
Ходаки — постолі
Ховати — виховувати, годувати, ростити
Хоць — хоч

Чака — військовий головний убор
Чемерівка — горілка, настояна на отруйному зіллі чемериці

Чир — лемішка
Чічка — квітка

Шандер — жандарм
Шварний — гарний
Шіфкарта — квиток на пароплав
Шопа — навіс над сільськогосподарським реманентом
Шпас — жарт
Штаер — рухливий танок

Шугай — парубок
Шумний — гарний

Югас — чабан, вівчар
Юж — вже, уже

Яловий — предмет, виготовлений з ялиці, ялини
Ярка — молода вівця

АЛФАВІТНИЙ ПОКАЖЧИК

- А в дівчини заручини (240)
А вже вечір вечорів (270)
А в нашого господаря мальована призьба (49)
А в неділю раненько (78)
А в неділю рано, ще сонце не сходить (89)
А де наше Купайло стояло (42)
А думка по думці і гадка по гадці (221)
А мій милий — гонорний (288)
А ні мені вечір (206)
А у лісі ожинки (50)
А у мому огородці метелик літає (123)
А у полі далеко (237)
А хто бачив, а хто чув (249)
А хто буде огірочки завивати, завивати (27)
А хто хоче полотно мати (21)
А я того хлопця люблю (122)
А я хлопець справедливий (168)
- Биря, овечки (169)
Бодай та проклята коршма з димом пішла (170)
Боже, боже, нич не мами (115)
Брати у полі орють ізрання (222)
- В Америці добре, як найдеш роботу (119)
Варила би-м вареники, коби сир та масло (124)
Весна наша, весна (7)
Вже весна воскресла (6)
Вже місяць сходить, легкий вітер віс (171)
Вийди, газдине, до нас (47)
Вийди, вийди, мій миленький (80)
Вийшла стара мати на круту гороньку (90)
Вилітає сокіл (111)
Вилітайте, орли, з далекого гаю (125)
Відчиняйте, мамо й тату (62)
Вічка ми ся закривають, але сну немає (126)
Всі зіроньки докупоньки (127)
Встань, діду, встань (31)
Втікай, Мишко, до нори (28)
В тридцять аж дев'ятім році (291)

Гарні брови маю (128)
Гей, а в броду, броду (263)
Гей, дівчата, в ряд ставаймо (26)
Гей, до нас, хлопці (96)
Гей, пила, пила, чепця згубила (271)
Гей, піду же я (272)
Гей, поїхав бойко на сивій кобилі (274)
Гей, підемо, товаришу, межі тії бойки (129)
Гей, тринди-ринди, до Маринди (285)
Господаря нема дома (46)

Дай же, боже, звечера погоду (223)
Дала невістка балець (64)
Дала-с мене, мати (106)
Дала-с мене, моя мати (203)
Де гаївка лунала (41)
Де коза ходить, там жито родить (60)
Де терня, там терня (248)
Де ти їдеш, гаївонько (2)
Де ти ходив, наш чорний баране (22)
Дівчино молода (172)
Дівчинонька по гриби ходила (130)
Добрий день, Марійко (3)

Живо, женчики, живо (45)
Жну я, жну я пшениченьку (131)
Журилася моя мила (258)
Журо моя, журу, то-с м'я зажурила (209)
Журю я ся, журу, як вечір, так рано (132)

Заграй ми, гудачку (173)
Заграйте, музиченьки, заграйте, заграйте (300)
Зажурилася, загадалася (220)
Зайшло сонце за віконце (133)
Замкнув хату на замок (257)
За нашов стодолов (289)
Зашебетала, гей, ластівонька (54)
Здалека-сме приїхали (63)
Зелене деревце, червона калина (88)
Зелене-м посіяв (110)
Земле моя прикарпатська (302)
Зозуленька кукат, повідат, же світат (134)
Зорали дівчата рілицю (8)

Іване, Іване, ми вже не з панами (292)

Іде, іде дощ на білу березу (135)
Ішла баба в обід з поля (269)
Іще кури не піли (195)

Іде фірман беріжком (35)
Іхало два до млина (273)

Ішла дівчина через двір (4)
Ішли бійці до бою та й через поля (100)
Ішли жовніри із війни (238)

Казала ми мати орішків нарвати (136)
Калино, калинонько, чом при лузі стоїш (174)
Канадо, Канадо, яка ж ти зрадлива (120)
Колисала я, колисала я (67)
Коли сонце сходило (137)
Коло меї хати (138)
Коло млина, коло броду (9)
Коло мого городочка (281)
Коні мої, коні (175)
Котилася люлька згори (260)
Край наш вільний, край Радянський (296)
Красна ружа зацвіла, а косиця зелена (193)
Красна хустка, крайка сина (282)
Крути, крути, обертай (287)
Куди ходиш, Павліно (247)
Кукала зозулька із калиночки (262)
Куколю, куколю, не рости по полю (205)
Курив песик файку (71)

Летить голуб, летить білий (297)
Літом то було торік (259)

Мамо моя, мамо, ховала-сь м'я гладко (202)
Мати доню колихала (68)
Мати моя, мати, що я наробила (139)
Ми голубку уловили (19)
Ми вже жати закінчили (51)
Молодичка, як зірничка (261)
Моя мила задрімала (252)
Моя мила, моє горе (176)
Моя мила, премила, премила (101)

На березі стою, під берегом річка (140)
На бистру річеньку (224)

На високій полонині (53)
На горі дубочки зелен-зелененькі (141)
На городі терниця (277)
На день добрий, діду (70)
На добрий день, Конюхове (177)
Над річкою, над бистрою (246)
На капусті дрібне листя (278)
На капусту орав (279)
Напросила-с гостей від брами до брами (65)
На царині жита много (10)
На широкім на плаю, на плаю (11)
Не було то, як в осені (250)
Не гадала-м при Дунаю коня напувати (268)
Нема мого миленького (142)
Не плач, не плач, стара мати (196)

Оженився в неділеньку (280)
Ой біда, біда (105)
Ой білявко, кучерявко (178)
Ой боже мій, боже, коли вечір буде (143)
Ой бувай, бувай (179)
Ой вижду я за ворота (23)
Ой вижду я на гороньку (225)
Ой вижду я на ту гору (144)
Ой віддали мене (204)
Ой війна, війна (75)
Ой гиля, білі гуси (201)
Ой гой-я, гой-я, як я волоньки пасла (200)
Ой гой-я, гой-я, любилося нас двоє (145)
Ой горо ж моя, горо, спустися низенько (180)
Ой дай, дана, межі туденьками (52)
Ой дан, дан, білодан (20)
Ой де багач оре, там широке поле (112)
Ой див, див, ой Ладо (25)
Ой дібровонько зелена (17)
Ой за гаєм, за Дунаєм (215)
Ой загнувся мій милесенький (146)
Ой займу я воли пасти (181)
Ой закуй, закуй, сива зозуленько (81)
Ой зашуми, луже, дуже (79)
Ой ішов я штири милі лісом (182)
Ой казала мила явора зрубати (207)
Ой коби той вечір, раз (93)
Ой коби я маму мала (108)
Ой легойка коломийка (147)

Ой летіла сива пава по дубині (213)
Ой люлі, люлі (69)
Ой мамунцю, горох кочу (245)
Ой мамунцю, думай, гадай (16)
Ой місяцю, місяченьку (148)
Ой місяцю, місяченьку, ой місяцю-князю (149)
Ой нависли чорні хмари, нависли, нависли (92)
Ой на горі два дубочки (264)
Ой на горі криниченька (150)
Ой на горі млачка (117)
Ой не видно тої хати (183)
Ой не смійся ти із мене (113)
Ой не стій, березо, не стій край дороги (211)
Ой Панас свині пас (290)
Ой п'є жовняр, п'є (83)
Ой піду я в полонину (184)
Ой піду я на музики (276)
Ой піду я, піду у лісок дубовий (199)
Ой пішла я до комори по муку (283)
Ой понад морем (58)
Ой попід гай зелененький (219)
Ой попід гай зелененький (73)
Ой по полю-оболоню (185)
Ой послала баба діда (267)
Ой розступися, густа ліщино (85)
Ой скажи ми, товаришу (253)
Ой став старий, зажурився (265)
Ой стоїть дубок (86)
Ой там, в місті, славнім нашим Львові (218)
Ой там мати сина оженила (236)
Ой там, на горі (186)
Ой там на наших дверях (151)
Ой там, у Львові, на Високім Замку (87)
Ой ти, лане, ланочку (44)
Ой тихі плаї, шумні потоки (152)
Ой треба нам, треба (66)
Ой ту-ту-ду, ту-ду, ту-ду, тими колодками (153)
Ой у лузі на калині (107)
Ой у Львові рано-зранку (15)
Ой у полі криниченька (98)
Ой у полі черемшина, з неї цвіт приупав (91)
Ой ходив джумар із гір в долину (76)
Ой ходила Ганусенька по луці (18)
Ой ходила Марисуня горов, долиною (226)
Ой червоно сонце сходить, червоно заходить (228)

Ой чи є, чи нема (55)
Ой чия то крайна хата (284)
Ой чого, від чого гори побілили (242)
Ой чого не розквітаєш, зелений шафране (155)
Ой чого ти, дівчинонько (227)
Ой шила, шила, злягла, нездужа (216)
Ой штири воли пасу я (156)
Ой я молода (210)
Ой як будеш, вівчарику, до мене рушати (157)
Ой як вийду, ой як крикну (1)
Ой як мав я двадцять літ (266)
Орел поле ізорав (14)
Очка мої сивенькіі (154)

Парубки, встидайтеся (5)
Парубочок, як дубочок (243)
Пекуча кропиво, ой ти зелена (231)
Пишу листи до нього (121)
Під віконцем явір зелененький (187)
Піду я з міста до міста (24)
Піду я си, піду, куди я ходила (158)
Пішла рано дівчинонька (159)
Пливе качка, пливе (160)
Повій, вітре буйний, з Карпат на долину (298)
По горі, горі (59)
По дорозі з Стебника (77)
Пожалій же мене, нене (241)
Полетів би-м на край світа (118)
Понад бистру річку калинова стрівка (39)
Понад битим шляхом, раз (299)
Понад водою, по полю (230)
Понад гори пісня лине (294)
Понад нашу полонину (37)
Посаджу я рожу, поставлю сторожу (33)
По саду си походжаю (188)
По тім боці на толоці (102)
По широкій Верховині (295)
Прийшла весна, прийшла красна (301)
Прийшла кума до кумоньки (275)
Прийшов би я до вас кожний вечір (189)
Принесли полон з усіх сторон (48)
Прощай, дівчино, бо я вже йду (103)

Розпалю я в п'єцу сухими дровами (233)

Сам ходжу, сам (40)
Серце ми ся розпадає (161)
Сидить качур, сидить качур (36)
Скажи, скажи, ти дівиця (34)
Соловейку маленький (234)
Старий рік минає (61)
Сумна була Верховина (293)
Сухая верба, мокра калюжа (244)

Та був собі старий, сідий (72)
Там, на горі, димно (162)
Там на горі замок стоїть (109)
Там на горі корито, корито (13)
Там, на горі, лікарня стояла (229)
Там, на луці зеленій (255)
Там, попід гай зелененький, зелененький (214)
Там у місті, на риночку, в барабани б'ють (38)
Темна нічка, темна (212)
Товаришу, рідний брате (256)

У зеленій полонині дві жури журили (163)
У Йвана, Йвана красная жона (57)
У лузі, у лузі червона калина (43)

Ходила-м по лісі (164)
Ходить дівча по гаю, плачучи (208)
Ходить Купса по риночку (30)
Ходить Сербан по зарінку (235)
Ходить турчин по риночку (239)
Хтіла мене мати за першого дати (12)
Хто видав, хто чував (32)
Хто там опівночі по горах гукає (74)

Чабан вівці зганяє (190)
Червона калина від вітру палюча (217)
Червона калина гірка, несолодка (82)
Через гори високіі (104)
Чи дома, дома, Микола дома (56)
Чи ж ви м'я, музики, не впізнали (254)
Чи ти підеш, чи не підеш (116)
Чогось мені тяжко (232)
Чому бджоли не йдуть в поле (198)
Чорні хмари налітають, дрібні дощі йдуть (99)

Ще купала мене мати (286)
Що я буду бідний діяв (114)

Що я, бідна, учинила (29)

Я був хлопець отакий, своє життя важив (251)
Яка нічка темна, яка невидненька (94)
Як зі Львова я си машеровал (95)
Як ішов я, яко югас (97)
Як си заспіваю ніченькою в гаю (191)
Як я була мала (166)
Як я пішла до старої, стала хату мести (197)
Як я си заспівам (167)
Я нап'юся води з холодної студні (165)
Я на серці тугу маю (84)
Я по межі ходжу, черемшину саджу (194)
Я си легінь, добре серце мам (192)

ЗМІСТ

Від редколегії 5

КАЛЕНДАРНО-ЗВИЧАЄВІ ПІСНІ

Веснянки, гаївки

1. Ой як вийду, ой як крикну	7
2. Де ти ідеш, гаївонько	8
3. Добрий день, Марійко	9
4. Йшла дівчина через двір	10
5. Парубки, встидайтеся	11
6. Вже весна воскресла	12
7. Весна наша, весна	13
8. Зорали дівчата рілицю	14
9. Коло млина, коло броду	15
10. На царині жита много	16
11. На широкім на плаю, на плаю	17
12. Хтіла мене мати за першого дати	19
13. Там на горі корито, корито	21
14. Орел поле ізорав	22
15. Ой у Львові рано-зранку	23
16. Ой мамунцю, думай, гадай	24
17. Ой дібровонько зелена	25
18. Ой ходила Ганусенька по луці	26
19. Ми голубку уловили	27
20. Ой дан, дан, білодан	28
21. А хто хоче полотно мати	29
22. Де ти ходив, наш чорний баране	31
23. Ой вийду я за ворота	33
24. Піду я з міста до міста	34
25. Ой див, див, ой Ладо	36
26. Гей, дівчата, в ряд ставаймо	37
27. А хто буде огірочки завивати, завивати	39
28. Втікай, Мишко, до нори	40
29. Що я, бідна, учинила	41
30. Ходить Купса по риночку	42

31. Встань, діду, встань	43
32. Хто видав, хто чував	44
33. Посаджу я рожу, поставлю сторожу	45
34. Скажи, скажи, ти дівчиця	47
35. Іде фірман беріжком	48
36. Сидить качур, сидить качур	49
37. Понад нашу полонину	50
38. Там у місті, на риночку, в барабани б'ють	51
39. Понад бистру річку калинова стрівка	51
40. Сам ходжу, сам	53
41. Де гаївка лунала	55

Купальські пісні

42. А де наше Купайло стояло	57
43. У лузі, у лузі червона калина	58

Жниварські та косарські пісні

44. Ой ти, лане, ланочку	59
45. Живо, женчики, живо	60
46. Господаря нема дома	61
47. Вийди, газдине, до нас	62
48. Принесли полон з усіх сторон	63
49. А в нашого господаря мальована призьба	64
50. А у лісі ожинки	65
51. Ми вже жати закінчили	66
52. Ой дай, дана, межі туденьками	67
53. На високій полонині	69

Колядки та щедрівки

54. Защета, гей, ластівонька	70
55. Ой чи є, чи нема	71
56. Чи дома, дома, Микола дома	72
57. У Івана, Івана красная жона	73
58. Ой понад морем	75
59. По горі, горі	76
60. Де коза ходить, там жито родить	78
61. Старий рік минає	80

РОДИННО-ЗВИЧАЄВІ ПІСНІ

Весільні пісні

62. Відчиняйте, мамо й тату	81
63. Здалека-сме приїхали	82
64. Дала невістка балець	83
65. Напросила-с гостей від брами до брами	84
66. Ой треба нам, треба	85

Колискові пісні та потішки

67. Колисала я, колисала я	87
68. Мати доню колихала	88
69. Ой люлі, люлі	89
70. На день добрий, діду	90
71. Кутив песик файку	92

ІСТОРИЧНІ ПІСНІ

72. Та був собі старий, сідий	93
73. Ой попід гай зелененький	95
74. Хто там опівночі по горах гукає	96
75. Ой війна, війна	97

ЧУМАЦЬКІ ПІСНІ

76. Ой ходив джумар із гір в долину	99
77. По дорозі з Стебника	100

РЕКРУТСЬКІ ТА ЖОВНІРСЬКІ ПІСНІ

78. А в неділю раненько	102
79. Ой зашуми, луже, дуже	103
80. Вийди, вийди, мій миленький	104
81. Ой закуй, закуй, сива зозуленько	105
82. Червона калина гірка, несолодка	106
83. Ой п'є жовняр, п'є	107
84. Я на серці тугу маю	108
85. Ой розступися, густа ліщино	109
86. Ой стоїть дубок	110

87. Ой там у Львові, на Високім Замку	112
88. Зелене деревце, червона калина	113
89. А в неділю рано, ще сонце не сходить	114
90. Вийшла стара мати на круту гороньку	115
91. Ой у полі черемшина, з неї цвіт приупав	116
92. Ой нависли чорні хмари, нависли, нависли	118
93. Ой коби той вечір, раз	119
94. Яка нічка темна, яка невидненька	121
95. Як зі Львова я си машеровал	123
96. Гей, до нас, хлопці	124
97. Як ішов я, яко югас	125
98. Ой у полі кирниченька	126
99. Чорні хмари налітають, дрібні дощі йдуть	127
100. Йшли бійці до бою та й через поля	128
101. Моя мила, премила, премила	130
102. По тім боці на толоці	131
103. Прощай, дівчино, бо я вже йду	133

ПІСНІ ПРО БАГАТСТВО І ВІДНІСТЬ

104. Через гори високії	134
105. Ой біда, біда	135
106. Дала-с мене мати	136
107. Ой у лузі на калині	138
108. Ой коби я маму мала	139
109. Там на горі замок стоїть	141
110. Зелене-м посівав	142
111. Вилітає сокіл	143
112. Ой де багач оре, там широке поле	144
113. Ой не смійся ти із мене	145
114. Що я буду бідний діяв	147
115. Боже, боже, нич не мами	149
116. Чи ти підеш, чи не підеш	150
117. Ой на горі млячка	151

ЕМІГРАНТСЬКІ ПІСНІ

118. Полетів би-м на край світа	153
119. В Америці добре, як найдеш роботу	154
120. Канадо, Канадо, яка ти зрадлива	156
121. Пишу листи до нього	158

ПІСНІ ПРО КОХАННЯ

122. А я того хлопця люблю	160
123. А у мому огородці метелик літає	160
124. Варила би-м вареники, коби сир та масло	161
125. Вилітайте, орли, з зеленого гаю	162
126. Вічка ми ся закривають, але сну немає	163
127. Всі зіроньки докупоньки	164
128. Гарні брови маю	165
129. Гей, підємо, товаришу, межі тії бойки	167
130. Дівчиненька по гриби ходила	169
131. Жну я, жну я пшениченьку	170
132. Журю я ся, журю, як вечір, так рано	171
133. Зайшло сонце за віконце	172
134. Зозуленька кукат, повідат, же світат	173
135. Іде, іде дощ на білу березу	174
136. Казала ми мати орішків нарвати	175
137. Коли сонце сходило	176
138. Коло меї хати	177
139. Мати моя, мати, що я наробила	178
140. На березі стою, під берегом річка	179
141. На горі дубочки зелен-зелененькі	180
142. Нема мого миленького	181
143. Ой боже мій, боже, коли вечір буде	182
144. Ой вийду я на ту гору	184
145. Ой гой-я, гой-я, любилося нас двоє	185
146. Ой загнівався мій милесенький	186
147. Ой легойка коломийка	187
148. Ой місяцю, місяченьку	189
149. Ой місяцю, місяченьку, ой місяцю-князю	190

150. Ой на горі криниченька	191
151. Ой там, на наших дверях	192
152. Ой тихі плаї, шумні потоки	194
153. Ой ту-ту-ду, ту-ду, ту-ду, тими колодками	195
154. Очка мої сивенькії	196
155. Ой чого не розквітаєш, зелений шафране	197
156. Ой штири воли пасу я	198
157. Ой як будеш, вівчарику, до мене рушати	200
158. Піду я си, піду, куди я ходила	201
159. Пішла рано дівчинонька	202
160. Пливе качка, пливе	203
161. Серце ми ся розпадає	204
162. Там, на горі, димно	205
163. У зеленій полонині дві жури журили	207
164. Ходила-м по лісі	208
165. Я нап'юся води з холодної студні	210
166. Як я була мала	211
167. Як я си заспівам	212
168. А я хлопець справедливий	214
169. Биря, овечки	215
170. Бодай та проклята коршма з димом пішла	216
171. Вже місяць сходить, легкий вітер віє	217
172. Дівчино молода	218
173. Заграй ми, гудачку	219
174. Калино, калинонько, чом при лузі стоїш	220
175. Коні мої, коні	221
176. Моя мила, мое горе	222
177. На добрий день, Конюхове	223
178. Ой білявко, кучерявко	225
179. Ой бувай, бувай	226
180. Ой горо ж моя, горо, спустися низенько	227
181. Ой займу я воли пасти	228
182. Ой ішов я штири милі лісом	229
183. Ой не видно тої хати	230
184. Ой піду я в полонину	232
185. Ой по полю-оболоню	233

186. Ой там, на горі	234
187. Під віконцем явір зелененький	235
188. По саду си походжаю	236
189. Прийшов би я до вас кождий вечір	237
190. Чабан вівці зганяє	238
191. Як си заспіваю ніченькою в гаю	239
192. Я си легінь, добре серце мам	240
193. Красна ружа зацвіла, а косиця зелена	241
194. Я по межі ходжу, черемшину саджу	246
195. Іще кури не піли	247

РОДИННО-ПОБУТОВІ ПІСНІ

196. Не плач, не плач, стара мати	249
197. Як я пішла до старої, стала хату мести	251
198. Чому бджоли не йдуть в поле	251
199. Ой піду я, піду у лісок дубовий	252
200. Ой гой-я, гой-я, як я волоньки пасла	253
201. Ой гиля, білі гуси	255
202. Мамо моя, мамо, ховала-сь м'я гладко	256
203. Дала-с мене, моя мати	257
204. Ой віддали мене	258
205. Куколю, куколю, не рости по полю	259
206. А ні мені вечір	260
207. Ой казала мила явора зрубати	261
208. Ходить дівча по гаю, плачучи	262
209. Журо моя, журо, то-с м'я зажурила	263
210. Ой я молода	265
211. Ой не стій, березо, не стій край дороги	266
212. Темна нічка, темна	268
213. Ой летіла сива пава по дубині	269
214. Там, попід гай зелененький, зелененький	270
215. Ой за гаєм, за Дунаєм	271
216. Ой шила, шила, злягла, нездужа	273
217. Червона калина від вітру палюча	274
218. Ой там, в місті, славним нашим Львові	275

219. Ой попід гай зелененький	276
220. Зажурилася, загадалася	277
221. А думка по думці і гадка по гадці	278

БАЛАДИ

222. Брати у полі орють ізрання	279
223. Дай же боже, звечера погоду	280
224. На бистру річеньку	282
225. Ой вийду я на гороньку	283
226. Ой ходила Марисуня горов, долиною	284
227. Ой чого ти, дівчинонько	285
228. Ой червоно сонце сходить, червоно заходить	286
229. Там, на горі, лікарня стояла	288
230. Понад водою, по полю	290
231. Пекуча кропиво, ой ти зелена	291
232. Чогось мені тяжко	292
233. Розпалаю я в п'єцу	293
234. Соловейку маленький	295
235. Ходить Сербан по зарінку	297
236. Ой там мати сина оженила	298
237. А у поли далеко	300
238. Йшли жовніри із війни	302
239. Ходить турчин по риночку	304

ЖАРТІВЛИВІ, САТИРИЧНІ, ТАНЦЮВАЛЬНІ ПІСНІ

240. А в дівчини заручини	306
241. Пожалій же мене, нене	307
242. Ой чого, від чого гори побіліли	308
243. Парубочок, як дубочок	310
244. Сухая верба, мокра калюжа	311
245. Ой мамунцю, горох кочу	312
246. Над річкою, над бистрою	313
247. Куди ходиш, Павліно	315
248. Де терня, там терня	316
249. А хто бачив, а хто чув	317

250. Не було то, як в осені	319
251. Я був хлопець отакий, своє життя важив	320
252. Моя мила задрімала	322
253. Ой скажи ми, товаришу	324
254. Чи ж ви м'я, музики, не впізнали	325
255. Там, на луці зеленій	326
256. Товаришу, рідний брате	328
257. Замкнув хату на замок	330
258. Журилася моя мила	331
259. Літом то було торік	333
260. Котилася люлька згори	336
261. Молодичка, як зірничка	338
262. Кукала зозулька із калиночки	340
263. Гей, а в броду, броду	341
264. Ой на горі два дубочки	343
265. Ой став старий, зажурився	344
266. Ой як мав я двадцять літ	346
267. Ой послала баба діда	348
268. Не гадала-м при Дунаю коня напувати	350
269. Ішла баба в обід з поля	351
270. А вже вечір вечоріє	352
271. Гей, пила, пила, чепця згубила	354
272. Гей, піду же я	355
273. Іхало два до млина	357
274. Гей, поїхав бойко на сивій кобилі	358
275. Прийшла кума до кумоньки	360
276. Ой піду я на музики	362
277. На городі терниця	364
278. На капусті дрібне листя	365
279. На капусту орав	366
280. Оженився в неділеньку	367
281. Коло мого городочка	368
282. Красна хустка, крайка сина	370
283. Ой пішла я до комори по муку	372
284. Ой чия то крайна хата	374
285. Гей, тринди-ринди, до Маринди	375

286. Ще купала мене мати	377
287. Крути, крути, обертай	379
288. А мій милий — гонорний	381
289. За нашов стодолов	382
290. Ой Панас свині пас	383

РАДЯНСЬКІ ПІСНІ

291. В тридцять аж дев'ятім році	386
292. Іване, Іване, ми вже не з панами	387
293. Сумна була Верховина	388
294. Понад гори пісня лине	390
295. По широкій Верховині	391
296. Край наш вільний, край Радянський	393
297. Летить голуб, летить білий	394
298. Повій, вітре буйний, з Карпат на долини	396
299. Понад битим шляхом, раз	397
300. Заграйте, музиченьки, заграйте, заграйте	398
301. Прийшла весна, прийшла красна	399
302. Земле моя прикарпатська	400
Примітки	403
Словник діалектизмів	423
Алфавітний покажчик	429

Нотное издание
Жемчужины украинской народной песни
ЗОЛОТЫЕ КЛЮЧИ

ПЕСНИ С ЛЬВОВЩИНЫ

Песенник

Составитель

Корчинский Юлиан Алексеевич

Киев, издательство «Музычна Україна»

На украинском языке

Редактор В. М. Пономаренко

Літературний редактор В. А. Семенко

Художник Б. Й. Бродський

Художній редактор Б. С. Куйбіда

Технічний редактор Т. Г. Шкарбуненко

Коректори Л. П. Кредль, М. М. Ткачик, А. Г. Савчук

ОИБ № 1567

Здано на виробництво 27.04.88. Підписано до друку 19.07.88. Формат 70×90^{1/32}. Папір друкарський № 1. Гарнітура банниківська. Спосіб друку високий. Умов.-друк. арк. 16,38. Умов. фарбовідб. 17,26. Облік.-вид. арк. 15,75. Тираж 10 400 пр. Замовлення № 8—155. Ціна 1 крб. 70 к.

Видавництво «Музична Україна». 252004, Київ, Пушкінська, 32.

Київська книжкова фабрика «Жовтень». 252053, Київ, Артема, 25.

Видавництво «Музична Україна»
у 1988 році
випустило у світ збірки народних пісень:

*Українські народні пісні
з репертуару Раїси Кириченко*
Веснянки. Українські народні пісні
Добривечір, дівчино. Українські народні пісні.
Пісенник
Червоная калинонька. Українські народні пісні
Українські народні пісні про кохання. Пісенник
Українські народні пісні
в записах Олександра Потебні
Пісні однієї родини. Фольклорні розсипи
Азербайджанські народні пісні
Туркменські народні пісні

У 1989 році готуються до друку:

Плавай, плавай, лебедонько
Пісні Тернопільщини. Пісенник
Пісні Сумщини. Пісенник
Купальські пісні
Пісні з Поділля. Пісенник
Терен, мати, коло хати. Пісенник
Українські народні пісні в записах М. В. Лисенка
Українські народні пісні, наспівані Д. Яворницьким
Українські народні жартівливі пісні. Пісенник
Болгарські народні пісні

Зазначену літературу можна придбати або попередньо замовити у місцевих магазинах, які на прохання покупців надсилають видання поштою.

До ваших послуг магазин «Ноти — поштою» Київ-книготоргу: 255020, Київська область, м. Бровари, вул. 50-річчя ВЛКСМ, 3.